"จุลสาร"
2542
ค.2

สิกฺขา วิรุฬฺหิ สมฺปตฺตา การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม

ISSN 0859-0435

ศึกษาศาสตร์

NEWSLETTER : FACULTY OF EDUCATION : SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

จดหมายข่าวคณะศึกษาศาสตร์ มศว ปีก่อตั้งคณะปีที่ 50 ฉบับที่ 16 เดือน กันยายน - ตุลาคม 2542

ฉบับพิเศษ วันคล้ายวันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์ 16 กันยายน 2542

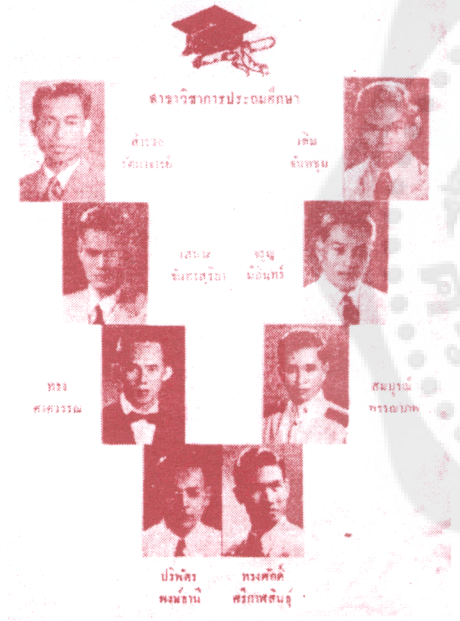

กศ.บ. รุ่นแรก ในประวัติการศึกษาไทย พ.ศ. 2497

เรื่องของวิทยาลัยวิชาการศึกษา*

ปีการศึกษา ๒๔๙๗ เป็นปีประวัติการณ์สำหรับวิทยาลัยวิชาการศึกษา เนื่องจากว่าในปีนี้วิทยาลัยสามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาได้ถึงสามระดับ กล่าวคือระดับประโยคครูประถม, ระดับอนุปริญญาวิชาการศึกษา (อ. กศ.) และระดับการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) การที่มีผู้สำเร็จปริญญาตรีในทางวิชาการศึกษาได้เป็นการศึกษาบัณฑิตนี้ นับว่าเป็นครั้งแรกในประวัติการศึกษาของประเทศไทย และเป็นครั้งแรกในประวัติการศึกษาของประเทศในภาคพื้นแหลมทองนี้ด้วย ดังนั้นบรรดาผู้ที่ส่วนเกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ จึงพากันปลื้มอกปลื้มใจเป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่ท่านผู้ให้กำเนิดวิทยาลัยวิชาการศึกษา (ซึ่งขณะนั้นยังเรียกว่าโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ณ ถนนประสานมิตร) ลงมาจนถึงคณะครูบาอาจารย์ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ และจนถึงตัวนิสิตทุก ๆ คน

การที่วิทยาลัยได้ประสบความสำเร็จอย่างน่าปลื้มใจยิ่งนี้ ย่อมเป็นผลมาจากสิ่งต่าง ๆ หลายด้านหลายมุม แต่สิ่งที่เด่นที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นก็คือ "น้ำใจประชาธิปไตย" (Democratic Attitude) ของคณะอาจารย์และคณะนิสิตนั่นเอง น้ำใจหรือทรรศนคตินี้ได้ทำให้เราแก้ปัญหาต่าง ๆ ในวิทยาลัยสำเร็จไปได้มากมาย ด้วยความเบิกบานปราศจากความชิงชัง, อิจฉาริษยา หรือน้อยอกน้อยใจอันใด "น้ำใจประชาธิปไตย" อันนี้ มิใช่ว่าจะทราบกันอยู่แต่ในระหว่างอาจารย์และนิสิตของเราเองเท่านั้น พวกนักการศึกษาชาวต่างประเทศที่มาเยี่ยมวิทยาลัยของเราเสมอ ๆ ก็ได้มองเห็นโดยฉับพลัน และได้ออกปากว่า "The atmosphere at the College of Education is different. It is Democratic. You rarely see it in this country." ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การตั้งชื่อ วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงขึ้น ณ ถนนประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ตามประกาศลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๔๙๒ และได้เปิดวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้น ณ สถานที่แห่งเดียวกันตามประกาศลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๙๖ นั้น กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่า เพื่อความสะดวกในการบริหารการศึกษา จึงควรให้รวมสถานศึกษาทั้งสองนี้เข้าเป็นแห่งเดียวกัน และให้เรียกชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๖

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๙๖
(ลงชื่อ) พลเอก ม. พรหมโยธี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

* บทความและภาพจากหนังสือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2479 ของ ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ซึ่ง คุณเมธี บัวศรี กรุณาให้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของพวกเราทุกคนที่จะต้องรักษาทรรศนคติดังกล่าวให้ยืนยงคงทนคู่กันไปกับวิทยาลัยอันเป็นที่รักนี้ และให้ทรรศนคตินี้ได้งอกงามเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

น้ำใจประชาธิปไตย หรือ democratic attitude นี้ ประกอบด้วยลักษณะอันใดบ้าง อาจารย์และนิสิตของเราทุกคนย่อมทราบดีอยู่แล้ว แต่ในโอกาสพิเศษที่นิสิตจะสำเร็จการศึกษานี้ จะได้ขอกล่าวอย่างสั้นที่สุดอีกว่า "น้ำใจประชาธิปไตย" ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษายึดถือเป็นแนวปฏิบัตินั้นคือ

1. Respect for individuals
2. Sharing, Participation and Co-operation
3. Faith in the Scientific Method or the Method of Intelligence

จึงขอแนะนำแก่นิสิตผู้ที่จะออกจากวิทยาลัยในปีนี้ว่า ไม่ว่าจะไปอยู่ในจังหวัดใดหรือสถานที่ใด ขอให้มีน้ำใจเช่นนี้อยู่ตลอดไป อย่าละลืมเสียเป็นอันขาด เช่นนี้แล้วความสุขและความสำเร็จจะเป็นของเราโดยตลอดไป

ขณะนี้วิทยาลัยของเรายังมีอายุอ่อนนัก เพียง ๒ ปีเท่านั้น ถ้าไปเทียบกับมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยในต่างประเทศที่เขามีอายุตั้งร้อย ๆ ปี เราก็นับว่าเป็นทารก มีสิ่งจะต้องทำและปรับปรุงกันไปอีกมากมายทีเดียว อย่างไรก็ตามถึงเราเป็นทารกในทางอายุ แต่ในทางอื่นเรามิได้เป็นทารกเลย ว่าที่จริงแล้ว เราเป็นผู้มีอายุโส่เสียด้วยซ้ำไป กล่าวคือเราได้ "learn from the mistakes of others." ความผิดพลาดต่าง ๆ ในสมัยก่อน ๆ นั้น เรามิได้ซ้ำรอยอีก เราจึงแก้ไขดัดแปลงทันที โดยใช้ Method of Intelligence เข้าดำเนินการ พูดอีกทีหนึ่งก็คือว่าเราพยายามทำต่อไปจากที่นักการศึกษาต่าง ๆ ได้ทำไว้แล้วนั่นเอง ดังนั้นถ้าจะพูดกันในแง่อายุอีกครั้งหนึ่ง เราก็เห็นจะมีอายุนับร้อย ๆ ปีเหมือนกันทั้งนี้เรามิได้นับจากปี ๒๔๙๖ อันเป็นปีที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาเริ่มตั้ง แต่เราขอเริ่มนับตั้งแต่สมัย Froebel, Pestalozzi เรื่อย ๆ มาจนถึงสมัย William James, John Dewey, Boyd H. Bode, William Kilpatrick และเรื่อยมาจนปี ๒๔๙๗ นี้ เราเป็นผู้สืบเชื้อสายทางแนวความคิดมาจากท่านเหล่านี้โดยตรง ดังนั้นวิทยาลัยวิชาการศึกษาจึงเป็นสถานการศึกษาที่มีอายุน้อยแต่มีอาวุโสมาก

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ ว.ส. ๓๗๖/๒๔๕๖
เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๕ ให้แต่งตั้งนายสำโรช บัวศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร กรมวิสามัญศึกษา ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยวิชาการศึกษากรมเดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๖

สั่ง ณ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๙๖
(ลงชื่อ) พลเอก ม. พรหมโยธี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำโรช บัวศรี

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สาขาวิชาอาชีวศึกษา

ยืมก่อนที่จะมอบให้เป็นสมบัติของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอได้รับความขอบพระคุณอย่างยิ่งจาก กองบรรณาธิการ ศึกษาศาสตร์

กศ.บ. รุ่นแรก ในประวัติการศึกษาไทย พ.ศ. 2497

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยเพื่อคุณภาพชีวิตของคนไทย

รศ.ดร.สุมณฑา พรหมบุญ
อธิการบดี มศว

โลกก้าวเข้าสู่คริสตศตวรรษใหม่และสหัสวรรษใหม่ ประเทศไทยในยุควิกฤตเศรษฐกิจกำลังปฏิรูประบบต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญของประชาชนและสภาพเศรษฐกิจสังคมไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงก็จำเป็นต้องทบทวนทิศทางและปรับแผนกลยุทธ์เช่นเดียวกัน การดำเนินการปรับทิศทางและแผนได้เริ่มต้นขึ้น ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 จนกระทั่งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสภาตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ (พ.ศ. 2541) จึงได้ให้ความเห็นชอบแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2540-2554)

สาระสำคัญของแผนฉบับนี้มุ่งเป้าหมายให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชุมชนไทย และให้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับ ทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค ภายใต้ปรัชญา **"การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม"** โดยมีปณิธานจะพัฒนาคนให้มีความรู้และความประพฤติดีเปรียบประดุจ **"นักปราชญ์ผู้ทรงศีล"**

มหาวิทยาลัยจะส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้วยวิธีการ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริหารทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมุ่งดำเนินการใน 5 ทิศทางด้วยกัน ได้แก่

1. การศึกษาและจิตวิทยา
2. ศิลปและวัฒนธรรม
3. สุขภาพและการกีฬา
4. ชุมชนและครอบครัว
5. สิ่งแวดล้อม

ไม่ว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะปรับแผนกลยุทธ์อย่างไร แผนทั้งหลายทั้งปวงก็ยังคง

ประจำปี ๒๔๙๗ ๓

งานที่จะต้องทำในปีต่อไปมีมากมายเต็มที่ จนไม่รู้จะพูดอย่างไรดี จะขอกล่าวแต่หัวข้อที่สำคัญคือ

๑. จะต้องจัดห้องสมุดให้กว้างขวาง เราก็หวังจะได้หนังสือตำราวิชาการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยอินเดียนา เป็นจำนวนหลายพันเล่ม อาจจะถึงหมื่นเล่ม

๒. มหาวิทยาลัยอินเดียนาจะช่วยจัดห้อง Lab ฟิสิคส์, เคมี และชีวะ ให้เป็นอย่างที่เราต้องการ คือพร้อมด้วยอุปกรณ์และวิธีการที่ถูกต้อง

๓. จะต้องจัดโรงเรียนสาธิตโดยเร็ว

๔. จะต้องตั้งสโมสรนิสิตโดยเร็ว

๕. จะต้องตั้ง Registrar's Office โดยเร็ว

๖. จะต้องจัดเรื่อง Dean of Men โดยเร็ว

๗. จะต้องปรับปรุงเนื้อวิชาและวิธีสอนอีกโดยเร็ว เนื่องจากว่าจะมีอุปกรณ์ต่าง ๆ และมีบุคคลเพิ่มขึ้น

๘. จะต้องจัดสิ่งอื่น ๆ ที่จะไม่ออกชื่ออีกโดยเร็ว

ในการจัดสิ่งเหล่านี้ คณาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนาแห่งประเทศอเมริกาจะได้เป็นกำลังให้แก่เราด้วย เพราะตามที่ทราบกันอยู่แล้ววิทยาลัยของเราได้เซ็นสัญญาทางการศึกษากับมหาวิทยาลัยอินเดียนาเมื่อไม่ช้ามานี้ เพื่อจะช่วยกันปรับปรุงวิทยาลัยวิชาการศึกษาของเราให้รุ่งเรืองโดยแท้จริง เพื่อจะได้มีทั้ง Research, Service และ Leadership อย่างที่มีกันอยู่ในมหาวิทยาลัยในต่างประเทศโดยทั่ว ๆ ไป

นิสิตของเราที่จะออกไปในปีนี้จะมีคำขวัญอะไรจากวิทยาลัยติดตัวไป ? คำขวัญที่ดี ๆ และอมตะเป็นของยากที่จะคิดให้ได้ในเวลาไม่ถึงชั่วโมงที่ใช้เขียนบทความนี้ จึงจะขอยกหลักการของ John Dewey มามอบให้อีกต่อไปตามเคย John Dewey กล่าวไว้ในหนังสือ "Experience and Education" เกี่ยวกับหลักการใหญ่สองประการคือหลัก Reconstruction of Experience และหลัก Continuity of Experience คือว่า ประสบการณ์ของเราที่มีอยู่แล้วนั้นจงอย่าปล่อยไว้เฉย จะต้อง reconstruct มันอยู่เสมอ โดย

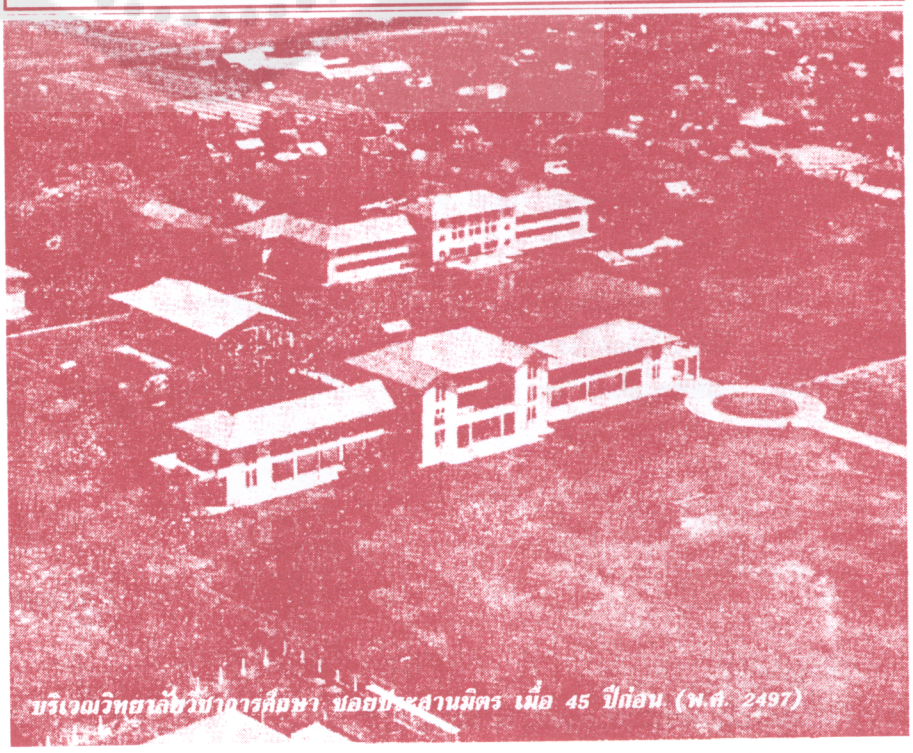

บริเวณวิทยาลัยวิชาการศึกษา บ่อยชะอำนิมิตร เมื่อ 45 ปีก่อน (พ.ศ. 2497)

๔ วิทยาลัยวิชาการศึกษา

หาประสพการณ์ใหม่เข้ามา เช่นนี้แล้วเราจึงจะงอกงามอยู่เสมอไป และการงอกงามของประสพการณ์ จะต้อง continuous จะหยุด ๆ หย่อน ๆ ตะทิ้งเฉยเมยไม่ได้ ที่พูดมานี้หวังว่าบัณฑิตใหม่ของเราทุกคนคงเข้าใจ ดังนั้น จึงขอส่งบัตรนุนให้ออกไปปฏิบัติงานโดยร่าเริงใจ จงเอาทฤษฎีต่าง ๆ ไปทดลองให้จงได้ และจงใช้ Method of Intelligence ในกิจการทั้งปวงอย่าดื้อ, อย่าดื้อ ! ! !

นิสิตเมื่อออกไปแล้ว เมื่อไหร่จะกลับมาวิทยาลัยอีก ? คนที่อยู่ใกล้ ๆ จะมาเมื่อไหร่ก็ตามใจ จะมาค้นคว้าและอ่านหนังสือในห้องสมุดอีกก็ทำได้เสมอ แต่คนที่อยู่ไกลเล่า จะไม่มาเลี่ยเลยหรือ ? ในต่างประเทศนิสิตเก่าเขากำหนดวันไว้วันหนึ่ง เรียกว่า "วันกลับบ้าน" (Home - Coming) วันนี้นิสิตเก่าทุก ๆ รุ่น แก่เฒ่าหรือหนุ่มสักปานใดก็ตาม จะเดินทางกลับมาเยี่ยมวิทยาลัย, อาจารย์, และนิสิตปัจจุบันเป็นเวลาหนึ่งวัน ในวันนี้ทางสโมสรนิสิตเก่าเป็นเจ้าภาพ จัดการต้อนรับและเฉลิมฉลองกันเป็นการใหญ่ทุก ๆ ปี และเขามักจะเลือกวัน Home - Coming ให้ตรงกับวันเด่นฟุตบอลที่สำคัญที่สุดของวิทยาลัยด้วย เพื่อนิสิตเก่าทั้งหลายจะได้มาชม ของเราจะว่าอย่างไร ?

นี่ก็แปลว่า เราจะต้องคิดสองอย่าง

๑. จัดตั้งสโมสรนิสิตเก่า

๒. กำหนดวัน Home - Coming และกิจกรรมที่จะทำในวันนั้น ทั้งนี้ขอมอบไว้ให้แก่บัณฑิตรุ่น ๒๕๔๗ นี้เป็นผู้ริเริ่มจัดทำตั้งแต่บัดนี้

ที่สุดนี้ ในนามของนิสิต, อาจารย์และเจ้าหน้าที่ธุรการ ขออวยพรให้บัณฑิตใหม่และผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ จงประสบความสุข และความสำเร็จในด้านการงานจงทุกประการ เพื่อเป็นเกียรติแก่ตัวเราเอง และวิทยาลัยที่รักยิ่งของเรา สีของเราคือสีเทาและสีแดง สีเทาแปลว่า "คิด" สีแดงแปลว่า "กล้าหาญ" ดังนั้นพวกเราทุกคนจะต้องคิดด้วยความกล้าหาญ หรือจะกล้าหาญที่จะคิดก็ตามใจ

สาโรช บัวศรี

รศ.ดร.สุมณฑา พรหมบุญ
อธิการบดี มศว

อยู่ภายใต้กรอบปรัชญาและปณิธานดั้งเดิมของมหาวิทยาลัยนับแต่ครั้งเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาอยู่ และผู้ที่ได้วางรากฐานอุดมการณ์ให้แก่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ก็คือ **ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี** นักปราชญ์ผู้ทรงศีลอย่างแท้จริงนั่นเอง

วันที่ 16 กันยายนของทุกปี ชาวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงน้อมรำลึกถึงบุรพาจารย์ของมหาวิทยาลัย เพื่อย้ำเตือนอุดมการณ์ที่มั่นคงแก่บุคคลรุ่นหลัง และเพื่อแสดงความกตัญญูต่อผู้มีคุณูปการแก่มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปีนี้เป็นปีที่มหาวิทยาลัยฉลองครบรอบ 50 ปี และเป็นปีมิ่งมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ 6 รอบของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของปวงชนชาวไทย จึงเป็นศุภฤกษ์ที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีพิธีเปิดหอเกียรติยศ เพื่อบันทึกประวัติศาสตร์บุคคลสำคัญในวงการศึกษาของไทย และจัดกิจกรรมทางวิชาการต่างๆขึ้นใน **"วันศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี"** 16 กันยายน พ.ศ. 2542 เพื่อประโยชน์ทางวิชาการแก่ คณาจารย์ ข้าราชการ นิสิต และประชาชนโดยทั่วกัน ❖

กำหนดการ

งานวันศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี

วันพฤหัสบดีที่ 16 กันยายน 2542 ณ อาคาร 3 และ อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่อง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

อาคาร 3

07.00 น. - ตักบาตร
(บริเวณทางเท้าข้ามสนามฟุตบอลระหว่างอาคาร 3 และอาคาร 12)
- ถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ (ห้อง 12-203 อาคาร 12)

09.00 น. - พิธีเปิดห้องนิทรรศการ ชั้น 1 อาคาร 3
ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล นายกสภามหาวิทยาลัย ประธาน

อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องฯ

ห้องแปดเปลี่ยม ชั้น 1

09.30 น. - พิธีแสดงกตเวทิตาจิตและมอบของที่ระลึกแด่ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้เกษียณอายุราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มอบเกียรติบัตรแด่บุรพคณาจารย์ยอดเยี่ยม
- มอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติแด่บุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ต่อวงการศึกษาและสังคม
- มอบเกียรติบัตรแด่อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ผู้มีผลงานดีเด่น
- มอบเกียรติบัตรแก่นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ผู้มีผลงานวิจัยดีเด่น
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธาน

ห้องแปดเหลี่ยม ชั้น 1

10.30 น. - ปาฐกถาศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี
"สหัสวรรษใหม่ : การศึกษากับสังคม"
โดย **ดร.รุ่ง แก้วแดง** เลขาธิการคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ

ห้องจัดเลี้ยง ชั้น 1

12.00 น. - รับประทานอาหารกลางวัน

พิธีกร รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล
อาจารย์อลิศรา เจริญวานิช
อาจารย์สมชาย แสงจิตต์พันธุ์

รายงานประชาคม

❖ รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

การเตรียมการสู่อนาคต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ 19 สิงหาคม 2542 และจะมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายในวันที่ 20 สิงหาคม 2542 **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาของประเทศ** ที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา ซึ่งมีภารกิจหลักที่ต้องดำเนินการ**ปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิรูปโครงสร้างการบริหารการศึกษา และการดำเนินงานด้านกฎหมาย**

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มีผลบังคับใช้ทันที ได้แก่ หมวด 1, 2, 3, 4, 6 และ 9 ส่วนหมวดที่มีเงื่อนไขเวลา คือ หมวด 6 โดยให้สถานศึกษาทุกแห่งประเมินผลภายนอก ครั้งแรกภายใน 6 ปี และในหมวด 5, 7 และ 8 ต้องดำเนินการจัดทำรายละเอียดโครงสร้างบางเรื่องออกเป็นกฎหมายหรือกฎกระทรวง ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาในมาตรา 75 ซึ่งกำหนดให้ดำเนินการเสร็จภายใน 3 ปี

ภาพอนาคตการศึกษาของประเทศจะเป็นไปตามวิสัยทัศน์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้ ทุกคนต้องร่วมกันปฏิรูปการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มีศักยภาพที่จะร่วมการปฏิรูปการศึกษาในเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพครู

การปฏิรูปการเรียนรู้โดยยึดหลักเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในมาตรา 4, 12, 17, 22, 23, 24, 25, 26 การศึกษา หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลและสังคมเป็นสังคมการเรียนรู้ **ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด** ทางคณะได้มีโครงการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ กระบวนการเรียนรู้ที่บูรณาการความรู้คู่คุณธรรม

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้โดยมี ศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี เป็นประธาน ได้ร่าง **วิสัยทัศน์ของการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านผู้เรียนและด้านกระบวนการ** ซึ่งจะนำออกประชาพิจารณ์ เพื่อได้แนวคิดที่ครอบคลุมและเป็นแนวทางสำหรับการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ต่อไป

ส่วนการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารการศึกษาจะดำเนินการปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อให้เป็นไปตามสาระบัญญัติในหมวดที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา พัฒนาวิชาชีพครูโดยจัดระบบครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และงานวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรครู ของ ดร. เจอรัลด์ ดับเบิลยู ฟราย. (Gerald W. Fry : 1999) พบว่าการขาดแคลนครูสมควรได้รับการวิเคราะห์บนพื้นฐานของสาขาวิชาจากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู '2541) ระบุว่า ปัจจุบันโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของรัฐและเอกชนยังขาดแคลนครูในบางสาขา โดยเฉพาะครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ 30,000 คน วิชาคณิตศาสตร์ 20,000 คน และวิชาภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ 70,000 คน ในส่วนการประมาณความต้องการครูในระดับประถมศึกษาจะมีสัดส่วนของความต้องการครูที่น้อยกว่าเดิม เนื่องจากประชากรวัยเรียน 6 – 11 ปี มีอัตราเพิ่มที่ลดลงในขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความต้องการครูมากขึ้นคือ จากจำนวน 95,250 ในปี พ.ศ. 2543 มาสู่จำนวน 117,370 คน ในปี พ.ศ. 2553 เนื่องจากการขยายการศึกษาภาคบังคับจาก 6 ปี เป็น 9 ปี และการให้การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และหนึ่งใน 12 ข้อ ในข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการตอบสนองต่อกรอบนโยบายหลัก มาตรการเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการพัฒนาบุคลากรครูของงานวิจัย คือ การจัดลำดับความสำคัญ ในการฝึกอบรมด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นการฝึกอบรมด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการเกลี่ยอัตราครู จากระดับประถมศึกษาไปสู่ระดับมัธยมศึกษา

กลยุทธ์ในการฝึกอบรมครู โดยการเตรียมความพร้อมของครูในระดับประถมศึกษาเพื่อไปสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการฝึกอบรมโดยหน่วยงานราชการและการให้โอกาสเปิดทางเลือกให้ภาคเอกชนในการจัดการฝึกอบรม

การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะเปลี่ยนปรัชญาในการฝึกอบรมใหม่สำหรับครูที่ปฏิบัติหน้าที่การศึกษาขั้นพื้นฐานประมาณ 6 แสนคน ตามระดับและประเภทการศึกษาคือ ระดับประถมศึกษา 6 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 6 ปี **โดยยึดหลักความมีเอกภาพเชิงนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติการฝึกอบรมทำอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและใช้ระยะเวลาอันสั้น** ดร.ฟราย ได้เสนอแนะไว้ในงานวิจัยว่า ควรมีการสร้างศูนย์พัฒนาครู (Teacher Development Center TDC) ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา (327 เขตพื้นที่การศึกษาจากรายงานการวิจัยของคณะกรรมการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ 9 มิถุนายน 2542) เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลยุทธ์และวิธีการสอนโดยเฉพาะพัฒนาทักษะการสอนที่ผสมผสานระหว่างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประเทศและหลักสูตรท้องถิ่น ตลอดจนการเตรียมความพร้อมให้กับครูและผู้บริหารการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา

การเตรียมการสู่อนาคตของคณะศึกษาศาสตร์มีภารกิจหลักหลายประการคือ การเตรียมตัวเป็นมหาวิทยาลัยกำกับรัฐบาลในปี 2545 ตามมติคณะรัฐมนตรี และในปี พ.ศ. 2543 ทบวงมหาวิทยาลัยจะมาตรวจสอบการประกันคุณภาพของคณะซึ่งได้เริ่มทดลองดำเนินการในปี 2542 ขณะนี้คณะกรรมการพัฒนามาตรฐานของคณะกำลังดำเนินการพิจารณาร่างมาตรฐานทางวิชาการ มาตรฐานทางวิชาชีพและมาตรฐานจรรยาบรรณของคณะ การปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูแนวใหม่ เพื่อตอบสนองการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ ทางคณะจะต้องเลือกภารกิจหลักๆ ที่สำคัญที่ทำน้อย แต่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมาก และมีพลังแห่งความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นแผนยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการเตรียมการสู่อนาคต ❖

ประมวลภาพข่าว

โครงการดีเด่นแห่งชาติ : โครงการเพชรในตม

พล.อ.สุรยุทธ จุลานนท์ผู้บัญชาการทหารบก มอบโล่เกียรติคุณให้กับผู้สนับสนุนโครงการ อาทิ พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก รศ.ดร.สุมนทา พรหมบุญ รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ รศ.วรรณี โสมประยูร ผศ.ดร.ไพโรจน์ เบาใจ และคุณชม้อย รัตนสุวรรณ เนื่องในโอกาสที่โครงการเพชรในตมได้รับเลือกเป็นโครงการดีเด่นแห่งชาติในด้านการพัฒนาสังคม (ความมั่นคง) ที่หอประชุมกองทัพบก เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 42 ขอแสดงความยินดีด้วยที่ช่วยกันสร้างชื่อเสียงให้กับคณะศึกษาศาสตร์

นิสิตวิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา ชั้นปีที่ 3 ศึกษาดูงานการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง ที่ A Time Media อาคาร CIMIC เมื่อวันที่ 7 กันยายน 42 เพื่อประกอบการศึกษาวิชา เทคโน 312 วิทยุโรงเรียน

ที่นี่เขามีอะไรกัน ?

6 ก.ย.42 ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "การบริหารการศึกษากระทรวงเดียว" ณ อาคารวิจัย ฯ มศว

7 ก.ย.42 ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จัดโครงการสัมมนาเรื่อง "จิตวิทยาครอบครัว : ยุทธศาสตร์การพัฒนาครอบครัวสู่ปี 2000" ณ ห้อง ศ.ดร.สุดใจฯ สำนักหอสมุดกลาง มศว

7-24 ก.ย.42 ทบวงมหาวิทยาลัยและกรมวิเทศสหการได้รับความร่วมมือจากภาควิชาการบริหารการศึกษาและสาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มศว จัดรายการดูงาน/ฝึกอบรมสาขา Adminstration and Managerment of University ให้กับเจ้าหน้าที่จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 5 คน ณ คณะศึกษาศาสตร์ มศว

12-13 ก.ย.42 สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จัดโครงการประชุมปฏิบัติการเรื่อง "การจัดค่ายวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม" ณ บริษัท เอส เอ พี เหมืองแร่ จ.กาญจนบุรี และวันที่ 17-19 ธ.ค.42 จัดประชุมที่ ร.ร.ชุมชนบึงบา จ.ปทุมธานี

13 ก.ย.42 คณะศึกษาศาสตร์ มศว จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพ ผู้เข้าร่วมประชุมเป็นข้าราชการกรรมการพัฒนามาตรฐานการศึกษาสาย ก,ข และ ค จำนวน 100 คน เพื่อพัฒนามาตรฐานและแนวทางปฏิบัติสำหรับแต่ละหน่วยงานเพื่อการประกันคุณภาพ ณ ห้องประชุม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ชั้น 2 คณะศึกษาศาสตร์

14 ก.ย.42 นิสิตปริญญาโทภาคปกติ รุ่นที่ 18 และภาคพิเศษ รุ่นที่ 10 ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์จัดประชุมทางวิชาการเรื่อง "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ" ณ ห้องมรกต โรงแรมอินทรารีเจนท์

16 ก.ย.42 วันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์ ณ ห้องประชุม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี คณะศึกษาศาสตร์

17-23 ก.ย.42 กีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 24 ณ ร.ร.สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

18-19 ก.ย.42 สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรฯ คณะศึกษาศาสตร์ จัดฝึกอบรมเรื่อง "เทคนิคการสอนโดยเน้นเด็กเป็นศูนย์กลางระดับอนุบาลศึกษา" ณ ห้องประชุม ศ.ดร.สุดใจฯ สำนักหอสมุดกลาง มศว

24 ก.ย.42 คณะกรรมการวิจัย "โครงสร้างการผลิตบัณฑิตด้านศึกษาศาสตร์" ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ได้รับมอบหมายจากฝ่ายแผนและพัฒนา มศว ให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาโครงสร้างการผลิตบัณฑิตด้านศึกษาศาสตร์ให้มีความสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน โดยมีอาจารย์ข้าราชการของมหาวิทยาลัย ประมาณ 100 คน เข้าร่วมประชาพิจารณ์ เวลา 13.00-16.00 น. ณ ห้อง ศ.ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร สำนักหอสมุดกลาง มศว

26-27 ก.ย.42 ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว จัดโครงการปรับปรุงรายละเอียดรายวิชาของหลักสูตรปริญญาโทสาขาการวิจัยและสถิติการศึกษา ซึ่งมีอาจารย์ในภาควิชา จำนวน 11 คน เข้าร่วมประชุม ณ จังหวัดนครนายก

❖ *พิมมาศ พาที่เพราะ : รายงาน*

27 ก.ย.-10 ต.ค. 42 สอบปลายภาคเรียนที่ 1/2542

รายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัย
ในพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี
"ต้วมเตี้ยมเลี้ยงเตาะแตะ-กระบวนการถ่ายทอดทางสังคมในครอบครัวไทย"

โครงการระยะที่หนึ่ง
การทดลองจัดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้สูงอายุในชุมชนกับเด็กเล็กในโรงเรียน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดอบรมทางสังคมที่เหมาะสมแก่เด็กเล็กก่อนวัยเรียน โดยใช้กลุ่มผู้สูงอายุ
2. เพื่อทดลองจัดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้สูงอายุในชุมชนกับเด็กเล็กในโรงเรียน
3. เพื่อให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่เด็กเล็กตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ
4. เพื่อให้ได้รูปแบบแนวทางการถ่ายทอดอบรมเด็กเล็กที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในสังคมไทยได้ต่อไป
5. เพื่อให้เกิดเป็นบทบาทใหม่แก่ผู้สูงอายุในชุมชน โดยมีงานอาสาสมัครก็เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและชุมชน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ผู้วิจัยสำรวจชุมชนและโรงเรียนเด็กเล็กที่จะใช้เป็นสถานที่ทดลองซึ่งจะต้องมีทั้งผู้สูงอายุและโรงเรียนเด็กเล็กอยู่ด้วยกัน ซึ่งได้เคหะชุมชนร่มเกล้า เขตลาดกระบัง และคัดเลือกโรงเรียนอนุบาลเคหะร่มเกล้า เป็นสถานที่ในการทดลองสอน

2. ผู้วิจัยติดต่อโรงเรียนอนุบาลที่จะใช้เป็นสถานที่ทดลอง เพื่อขอความร่วมมือซึ่งได้รับความร่วมมืออย่างดี ต่อจากนั้นได้ประชุมครูในโรงเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

3. ผู้วิจัยติดต่อผู้สูงอายุในเคหะชุมชนร่มเกล้าที่มีความประสงค์จะเป็นอาสาสมัครสอนเด็กเล็กรุ่นแรกจำนวน 30 คน ทำการสอนเด็กเล็กตั้งแต่เวลา 8.30 - 12.00 น. วันละ 2 คน สัปดาห์ละ 2 - 3 วัน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2542 เป็นต้นมา

4. ผู้วิจัยนัดกลุ่มผู้สูงอายุอาสาสมัครเพื่อทำความเข้าใจ และทำการสาธิตการสอนเด็กเล็กโดยครูต้นแบบซึ่งเป็นผู้สูงอายุและมีประสบการณ์ในการสอนเด็กเล็กมาแล้วจนผู้สูงอายุอาสาสมัครเกิดความเข้าใจดีในเรื่องของการสอน

5. ผู้วิจัยกำหนดการประเมินผลการทดลองรอบแรกในเดือนตุลาคม 2542

วิธีการสอนและเนื้อหาที่สอน

1. การสอนในโครงการทดลองนี้ ให้ผู้สูงอายุอาสาสมัครสอนร่วมกับครูตั้งแต่เวลา 8.30 - 12.00 น. และสอนเพิ่มเติมในเวลา 9.30 - 10.30 น. ซึ่งเป็นชั่วโมงของวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ โดยผู้สูงอายุจะสอนเนื้อหาต่างๆ ที่เป็นวัฒนธรรมไทยโดยใช้เพลง นิทาน และการละเล่นต่างๆ เน้นการถ่ายทอดในเรื่องระเบียบวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความดีงามและคุณธรรมต่างๆ ของไทยให้แก่เด็ก เมื่อเสร็จสิ้นการสอนของแต่ละสัปดาห์ ผู้วิจัยจะพูดคุยกับผู้สูงอายุที่เป็นผู้สอนเพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ

2. การสอนในโครงการทดลองนี้ ผู้สูงอายุใช้ความถนัดตามที่มีอยู่ สอนได้อย่างยืดหยุ่น โดยไม่จำกัดรูปแบบการสอน ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความสุขและความพึงพอใจทั้งของตัวผู้สูงอายุและเด็กเล็กเอง

การประเมินผลโครงการ

จากระยะเวลาเริ่มโครงการสอนตั้งแต่เดือนกรกฎาคมที่ผ่านมานี้ งานดำเนินไปได้ดีพอสมควร แต่เนื่องจากมี วันหยุดมากในเดือนสิงหาคม และโรงเรียนมีกิจกรรมต่างๆ ในเดือนนี้มากมาย ผู้วิจัยจึงได้ลดการสอนลงให้เหลือแค่ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ในเดือนสิงหาคม และบางสัปดาห์ก็มีการงดสอน อย่างไรก็ตามพบว่าผู้สูงอายุ เด็กเล็ก และ ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่อโครงการทดลองนี้

ดร.เพ็ญแข ประจนปัจจนึก
ผู้วิจัย

ประมวลภาพข่าว

ทรงพระเจริญ

นิสิตโครงการเพชรในตม นำโดย ผศ.ดร.ไพโรจน์ เบาใจ และอาจารย์ลิขิต จินดาวัฒน์ ร่วมถวายพระพรแด่องค์พระบรมราชินีนาถ ณ สนามหลวง

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษานำโดย ผศ.ดร.ไพโรจน์เบาใจ, รศ.เฉลิมศักดิ์ สุภาผล ประธานกรรมการนิสิตระดับบัณฑิต (คุณพูลศรี กิจเฉลา) และคณะกรรมการฯ ร่วมกันขึ้นป้ายมหาวิทยาลัยและปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 72 พรรษา โดยปลูกต้นไม้ 720 ต้น ณ ศูนย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อ.นาแห้ว จ.เลย เมื่อวันที่ 9-11 ส.ค. 42

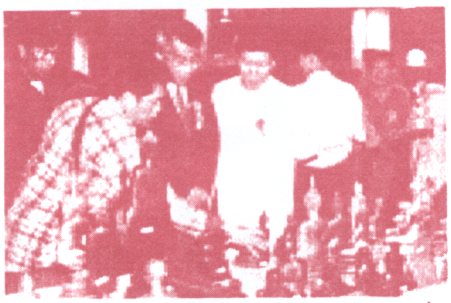

บรรยากาศงานนิทรรศการประกวดพระบูชาพระเครื่อง ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) จัดเมื่อวันอาทิตย์ที่ 11 มิ.ย. 42 ณ ห้างสรรพสินค้าบางลำภู

ประมวลภาพข่าว

ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ โครงการเพชรในตม ได้นำนิสิตชั้นปีที่ 4 ไปศึกษาดูงานที่รัฐสภาและศึกษานอกสถานที่ ณ พระบรมมหาราชวัง เมื่อวันที่ 2 กันยายน 42

การสอนแบบวรรณี ได้รับรางวัลงานวิจัยดีเด่น

จากการประกาศผลของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปรากฏว่า รศ.วรรณี โสมประยูร สังกัดสาขาวิชาการประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ เป็นผู้ได้รับรางวัลผลงานดีเยี่ยมสาขาการศึกษาประจำปี 2542 จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ในงานวิจัยเรื่อง *"การวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนและสื่อการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา หรือวิธีสอนแบบวรรณี"*

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติระบุว่า งานวิจัยดังกล่าวแสดงถึงความคิดริเริ่ม ความพยายามอย่างต่อเนื่องของผู้วิจัยในการค้นคว้าและพัฒนาวิธีการสอนวิชาคณิตศาสตร์จนได้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพประเทศไทยก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการและสามารถแก้ปัญหาการสอนคณิตศาสตร์ของไทยที่มีมาเป็นเวลานานให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

ผลงานวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยได้ใช้ความพยายามดำเนินการมาเป็นเวลา 19 ปี สามารถคิดค้นรูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กไทยมากที่สุด

รศ.วรรณี โสมประยูร เกิดเมื่อวันที่ 30 ธ.ค.2481 ที่ ต.บางโรง อ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา จบการศึกษาระดับ ปก.ศ. จากวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ระดับ ปก.ศ.สูง จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา สมัครสอบได้วุฒิ พ.ม. และสำเร็จการศึกษา ค.บ. และ ค.ม. สาขาประถมศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความก้าวหน้าของงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็น 1 ใน 4 คณะที่ดำเนินการโครงการนำร่องการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ จึงใช้วิธีการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนา (TQM) ทำให้งานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ก้าวหน้าโดยลำดับอย่างมั่นคง ขณะนี้งานดำเนินผ่านไปแล้ว 3 ขั้น คือ

งานขั้นที่ 1 พัฒนาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา

25 พ.ย. 41 เป็นการเริ่มต้นงานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ด้วยการนัดประชุมปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาครั้งที่ 1 ที่ ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) การประชุมครั้งนั้นเป็นการวางรากฐานความรู้ ระดมความคิด และพิจารณาทิศทางดำเนินงานควบคู่กับการให้ความรู้มองคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะในเวลาใกล้เคียงกัน ทำให้คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มองเห็นภาพของการประกันคุณภาพการศึกษาที่ควรจะเป็น

8, 21 และ 27 ม.ค.42 เป็นการประชุมครั้งที่ 2, 3 และ 4 เพื่อการจัดทำดัชนีเกณฑ์การประเมิน พัฒนาเครื่องมือเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาในรายละเอียด

จากผลการประชุมทั้ง 4 ครั้ง คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ เริ่มมองเห็นภาพความเป็นไปได้ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติจริง ประกอบกับการส่งกรรมการเข้าร่วมประชุมปฏิบัติการทั้งของมหาวิทยาลัย และทบวงมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ทำให้ได้รูปแบบแนวคิดของการพัฒนาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานขึ้นมา 1 ชุด โดยมี รศ.สมจิต สวธนไพบูลย์รองคณบดีฝ่ายวิชาการเป็นผู้ดูแลกำกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาได้ตรงหรือใกล้เคียงที่สุด

การดำเนินการพัฒนาคู่มือเป็นมาโดยลำดับ ระหว่างนั้นคณะกรรมการดำเนินงาน ได้จัดประชุมเป็นช่วงระยะ เพื่อวางรูปแบบคู่มือ สาระ เนื้อหา และสารสนเทศที่จะบรรจุลงในคู่มือพร้อมลงรายละเอียด

2 ส.ค. 42 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาได้ส่งคู่มือให้คณาจารย์ทุกท่าน และข้าราชการ เจ้าหน้าที่ทั้งสาย ข สาย ค ของคณะเพื่อพิจารณาความครอบคลุมสมบูรณ์ของคู่มือ เพื่อนำให้คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุง

18 มิ.ย. 42 คณะศึกษาศาสตร์ร่วมกับคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ ม.บูรพา จัดแสดงนิทรรศการความก้าวหน้าของการพัฒนางานการประกันคุณภาพการศึกษา ปรากฏผลว่าสาขาศึกษาศาสตร์ในโครงการนำร่องได้ออกคู่มือการประกันคุณภาพของคณะเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้คู่มือ

งานขั้นที่ 2 พัฒนามาตรฐานงาน

18 ส.ค. 42 คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษา นำโดย รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ได้จัดประชุมคณะกรรมการ คณาจารย์แนวพัฒนามาตรฐานงานโดยจำแนกกลุ่มมาตรฐานงาน เป็น 5 กลุ่ม คือ

- มาตรฐานการบริหารคณะ
- มาตรฐานสำนักงานคณบดี
- มาตรฐานบริหารภาควิชา/สาขาวิชา
- มาตรฐานวิชาการ
- มาตรฐานโรงเรียนสาธิต

ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนามาตรฐานงานเป็นไปตามเป้าหมายคณะกรรมการจึงมีความเห็นชอบให้มีคณะกรรมการพัฒนามาตรฐานงาน ทำหน้าที่พัฒนามาตรฐานและเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อการดำเนินงานการศึกษาและที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้โดยให้มีการประชุมวางแนวคิดวิธีการและการพัฒนาในวันที่ 13 ก.ย.42

งานขั้นที่ 3 จัดทำสารสนเทศข้าราชการ

คณะกรรมการได้ดำเนินงานการเก็บข้อมูลคณาจารย์เพื่อการจัดทำสารสนเทศคณะตั้งแต่ มี.ค.-ปัจจุบัน เพื่อจัดทำประวัติงานของคณาจารย์และข้าราชการ โดยใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

งานที่ผ่านมาและแผนพัฒนางานการประกันคุณภาพ การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว

พ.ค. 41 จัดประชุมปฏิบัติการครั้งแรกให้แก่คณาจารย์คณะเพื่อวางรากฐาน ระดมแนวคิด และทิศทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาคณะ

ม.ค. 42 พัฒนาเกณฑ์และดัชนีและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา

มิ.ย. 42 นำเสนอคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัย

ส.ค. 42 พิจารณาแนวทางการพัฒนามาตรฐานงานการศึกษา

ก.ย. 42 ประชุมปฏิบัติการพัฒนามาตรฐานงานการศึกษาแผนพัฒนา

พ.ย. 42 ทุกหน่วยงานของคณะศึกษาศาสตร์ปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานกำหนด

มี.ค. 43 ตรวจสอบภายใน

ส.ค. 43 ตรวจสอบภายนอก

การประกันคุณภาพการศึกษามิได้สิ้นสุดเมื่อมีการตรวจสอบภายนอกเท่านั้น เพราะการตรวจสอบภายนอกนั้นเป็นการบอกเพียงว่า คณะศึกษาศาสตร์ได้มีผู้สะท้อนภาพตนเองให้เห็น และจุดที่จะต้องพัฒนาเพื่อคุณภาพอีกต่อๆ ไป

ผศ.ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ
ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์

ร.ร.สาธิต มศว ปทุมวัน

ค่ายศิลปะเยาวชนนานาชาติระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ณ ประเทศญี่ปุ่น

จากการที่กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ ประเทศญี่ปุ่น มูลนิธิญี่ปุ่น ฝ่ายการศึกษา ฝ่ายสวัสดิภาพเยาวชน เจ้าหน้าที่ฝ่ายการปกครองเมืองฮอกไกโด เมืองซัพโปโร สถานีวิทยุและโทรทัศน์ของญี่ปุ่น ได้เห็นความสำคัญและมีจุดมุ่งหมายให้เด็กญี่ปุ่นเข้าใจถึงความสัมพันธ์กับชาติต่างๆ จึงจัดค่ายศิลปะนานาชาติขึ้น โดยมีประเทศที่เข้าร่วมคือ แคนาดา จีน เยอรมัน เกาหลี นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา (จากรัฐต่างๆ) และประเทศไทยในปีการศึกษา 2542 นี้ สโมสรโรตารี่ได้คัดเลือกโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน ให้ดำเนินการพิจารณาส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายดังกล่าว ณ ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 3-11 ส.ค.42 โดยมี อ.กนกวรรณ เสงี่ยมสิน และ อ.ชีวัน เขียววิจิตร เป็นผู้นำนักเรียนไปเข้าค่ายฯ มีนักเรียนได้รับคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม คือ ศิลปะ ด.ญ.นรมน โพธิทัต ชั้น ม.2/422, ด.ญ. ฝันดาว จิรศักดิ์อานนท์ ชั้น ม.3/544, ด.ญ.บุลพร ศักดิ์ศรีสุวรรณ ชั้น ม.3/546, น.ส.ศศิ สุจันทรา ชั้น ม.4/8443 ดนตรี-นาฏศิลป์ ด.ญ.วศรินทร์ วิจิตรวาทการ ชั้น ม.1/421 (EPTS) , ด.ญ.ณีรนุช ไชยเวช ชั้น ม.2/423, ด.ญ.วรารักษ์ วงษ์เทียน ชั้น ม.2/526, นายปธาน กุลธวัชวิชัย ชั้น ม.4/834

การประกวดเยาวชนดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ม.มหิดล จัดการประกวดบรรเลงชอสามสายชิงรางวัลพระราชทาน ซึ่งผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทอง ได้แก่ น.ส.สร้อยสุดา โตมานุกูล ชั้น ม.5/851 โดยรับรางวัลเมื่อวันที่ 22 มิ.ย.42 ณ โรงแรมไฮแอทเอราวัณ

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ได้ส่งผลงานสิ่งประดิษฐ์ระดับชั้น ป.5-6 เข้าร่วมแข่งขันในงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ ปี 2542 เมื่อวันที่ 10 ส.ค.42 ผลการประกวด

1. ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 คือ "เครื่องบำบัดน้ำเสียตามแผนชัยพัฒนา" ของ ด.ช.ชญานิน ณ เชียงใหม่, ด.ช.โอม วิมลรัตน์, ด.ช.อัคนี บุณณกัณต์ ชั้น ป.6/2

2. รางวัลชมเชย คือ "กล้องถ่ายรูปจากกระดาษพิมพ์เขียว" ของ ด.ช.วงศกร บุญสวัสดิ์, ด.ช.ปวีร์ เตมานนท์ ชั้น ป.6/1

3. รางวัลชมเชย คือ "เครื่องให้อาหารไก่" ของ ด.ช.วรท ลีลาศเจริญ, ด.ช.กฤษฎิ์ งานทวี, ด.ช.นิพนธ์ บุณยประภัศร

ประมวลภาพข่าว

ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) ถวายเทียนพรรษา ที่ วัดใหม่ช่องลม เมื่อวันจันทร์ที่ 26 ก.ค. 42 (บน)

ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) จัดกีฬาเดิน-วิ่งการกุศล เมื่อวันอาทิตย์ที่ 18 ก.ค. 42 ณ สนามฟุตบอล มศว (ล่าง)

ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) จัดงานนิทรรศการประกวดพระบูชา พระเครื่อง เมื่อวันอาทิตย์ที่ 11 มิ.ย. 42 ณ ห้างสรรพสินค้าบางลำภู งามวงศ์วาน กทม. (ล่าง)

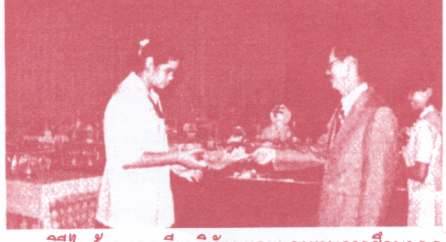

พิธีไหว้ครู แจกเกียรติบัตร และมอบทุนการศึกษา ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) เมื่อวันที่ 24 มิ.ย. 42

ประมวลภาพข่าว

ด.ช.จิรวิทย์ ขำนิษฐ์ นักเรียนชั้น ป.5/1 รับถ้วยนักกีฬายอดเยี่ยมกลุ่ม 4 ในการแข่งขันว่ายน้ำ Kaohsiung International Age Group Swimming Invitation ระหว่าง 16-22 มิ.ย. 42 ที่ได้หวัน ได้ 4 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 1 เหรียญทองแดง และเกียรติบัตรอีก 3 ใบ

ด.ช.กฤช ปิ่มหทัยวุฒิ นักเรียนชั้น ป.3/4 ได้รับเลือกเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลเยาวชนโลกนานาชาติ ที่ประเทศฟินแลนด์ สวีเดน และเดนมาร์ค ระหว่างวันที่ 30 มิ.ย.ข3 ส.ค. 42

ด.ช.ดิเรก พรหมสาขา ณ นคร ป.2/4 ติดอันดับ 11 ด.ช.ธัชพล เพชรศิริพันธ์ ป.3/4 ติดอันดับ 75 และ ด.ญ.กฤตินา วิมลเฉลา ป.4/3 ติดอันดับ 93 ในการแข่งขันคณิตคิดเร็วชิงแชมป์ประเทศไทย ที่แฟชั่นไอส์แลนด์เมื่อเร็วๆ นี้

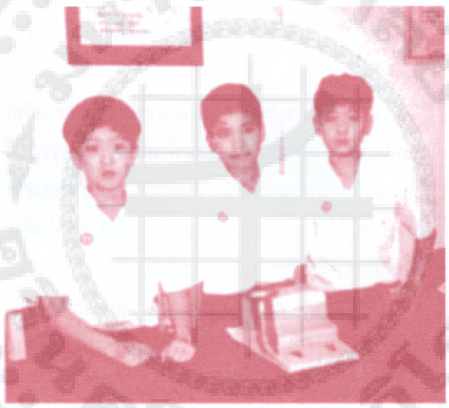

ด.ช.วรท ลีลาศเจริญ, ด.ช.กฤษฎิ์ งานทวี, ด.ช.นิพนธ์ บุญยประภัศร รับรางวัลชมเชยผลงานสิ่งประดิษฐ์ "เครื่องให้อาหารไก่" ในงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ ณ ศูนย์สิริกิติ์ ระหว่าง 18-20 ส.ค. 42

นักเรียนประถมสาธิต มศว รับรางวัลชนะเลิศแข่งขันตอบปัญหา "สนุกกับภาษาไทย" ประเภททีม 4 คน ในงานยุวกวีเฉลิมพระเกียรติ (วันยุวกวี ครั้งที่ 22) ณ หอประชุมคุรุสภา เมื่อวันที่ 20 ส.ค. 42

โครงการนิสิตฝึกสอนจากออสเตรเลีย

ความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง โครงการพัฒนานักบริหารและผู้จัดการศึกษาระดับสูง (MMED) และมหาวิทยาลัยวอลลองกอง

ความเป็นมา

จากการที่คณะกรรมการบริหารโครงการพัฒนานักบริหารและผู้จัดการศึกษาระดับสูง (MMED) รุ่นที่ 7 ร่วมมือกับ International Office, University of Wollongong, Australia จัดสัมมนาเรื่อง "School Quality Assurance" ระหว่างวันที่ 7-11 กันยายน 2541 ณ ประเทศออสเตรเลีย จากโครงการดังกล่าวได้ขยายขอบเขตความร่วมมือทางวิชาการ โดยในเดือนพฤศจิกายน 2541 Dr. Ian Brown, Director of Field Practicum ได้เดินทางมาที่คณะศึกษาศาสตร์ มศว เพื่อเจรจาขอความร่วมมือในการนำนักศึกษาจากออสเตรเลียมาฝึกสอนในประเทศไทย โดยเข้าร่วมพบปะเจรจากับคณบดีคณะศึกษาศาสตร์และคณะกรรมการบริหารโครงการ จากนั้นระหว่างวันที่ 4-17 กรกฎาคม 2542 รองคณบดี (Dr. Nita Timmerman) Dr. Ian Brown และ Professor Kim Mc Keen ได้นำนิสิตฝึกสอน (Teacher Trainees) สาขาปฐมวัย ประถม และมัธยมศึกษา จำนวน 25 คน มาฝึกสอนที่โรงเรียนในประเทศไทยจำนวน 11 โรงเรียน เพื่อทดลองในลักษณะของโครงการนำร่อง (Pilot Project)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นิสิตจากมหาวิทยาลัยวอลลองกอง ได้รับประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมต่างจากนิสิต
2. เพื่อให้นักเรียนของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษจากครูที่เป็นเจ้าของภาษา

วิธีการดำเนินงาน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวอลลองกองจะเป็นผู้ประสานงานในการนำนิสิตมาจากออสเตรเลีย ปีละ 20-25 คน จากนั้นกรรมการบริหารโครงการ MMED จะเป็นผู้จัดหาโรงเรียนที่สนใจเข้าร่วมโครงการโดยทางโรงเรียนจะต้องจัดหาที่พัก และอาหาร วันละ 3 มื้อ ให้แก่นิสิตและจัดสัมมนาระหว่างฝึกสอนที่ มศว 1 ครั้ง อาจารย์จากออสเตรเลียจะเป็นผู้นิเทศและประเมินการฝึกสอนของนิสิต

ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างเดือน พฤศจิกายน - ธันวาคม

ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการบริหารโครงการพัฒนานักบริหารและผู้จัดการศึกษาระดับสูง และ Faculty of Education University of Wollongong *(University of Wollongong ได้รับการประเมินให้เป็น University of The Year 1999-2000 จากรัฐบาลออสเตรเลีย)*

การแข่งขันกิจกรรมสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. 2542

หมวดวิทยาศาสตร์ ร่วมกับหมวดภาษาไทย และหมวดศิลปศึกษา ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) ดำเนินการคัดเลือกนักเรียนเป็นผู้แทนเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมต่างๆ เนื่องในงานสัปดาห์วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้รับรางวัลดังนี้

1. การแข่งขันระดับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง (กลุ่มที่ 3)

6 ก.ค.42 แข่งขันทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ณ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย ผลปรากฏว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 ผู้เข้าร่วมแข่งขันได้แก่ ด.ญ.แกมแพร ศุภกรโกศัย ชั้น ม.3/521, ด.ญ.กุลธิดา รักษากุล ชั้น ม.3/521, ด.ช.อุดม บัวรวราภรณ์ ชั้น ม.3/521

8 ก.ค.42 แข่งขันกิจกรรมตอบปัญหาวิทยาศาสตร์ โครงงานวิทยาศาสตร์ วาดภาพ และการพูดเชิงวิทยาศาสตร์ ณ โรงเรียนศรีอยุธยา ผลการแข่งขัน ระดับมัธยมตอนต้น ได้รับรางวัลรองชนะ นายอภินันท์ ลีลาเชาว์ ชั้น ม.3/521 ระดับมัธยมตอนปลาย ได้รับรางวัลชนะเลิศ ได้แก่ น.ส.วราเนตร บุญรักษ์วนิช ชั้น ม.6/863, นายภัทรพันธ์ เลิศฤทธิ์วิมานแมน ชั้น ม.6/863, น.ส.สุนันทา พฤฒิธาดา ชั้น ม.6/863 การแข่งขันโครงงานวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่งเข้าร่วมประกวด1 โครงงานเรื่อง"ยาขัดรองเท้าจากเศษใบไม้แห้ง" ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับที่ 2 จาก 18 โครงงาน ผู้จัดทำโครงงาน คือ น.ส.ขทิรา มงคลชีพ ชั้น ม.6/851, น.ส.สนิตรา คนัยตั้งตระกูล ชั้น ม.5/851, นายวทัญญู จำปาเทศ ชั้น ม.6/851 โดยมีอาจารย์วัฒนโชติ เพ็งพริ้ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การแข่งขันตอบปัญหาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับเขตการศึกษาส่วนกลาง (กทม.) มีผู้แทนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้แก่ น.ส.วราเนตร บุญรักษ์วนิช ชั้น ม.6/863, นายภัทรพันธ์ เลิศฤทธิ์วิมานแมน ชั้น ม.6/863, น.ส.สุนันทา พฤฒิธาดา ชั้น ม.6/863 ได้ชนะเลิศการแข่งขัน และได้เป็นผู้แทนกลุ่มโรงเรียน (กลุ่มที่ 3) เข้าแข่งขันในระดับเขตการศึกษาส่วนกลาง (กทม.) ในวันที่ 3 ส.ค. 42 ณ โรงเรียนชิโนรสวิทยาลัย และได้อับดับที่ 4 ในการแข่งขัน

โครงการอุวชนคนรักน้ำ...สู่ Stockholm Junior Water Prize 1999

หมวดวิทยาศาสตร์ ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) ส่งโครงงานวิทยาศาสตร์ เรื่อง "สาหร่ายหางกระรอกต่อการเพิ่มปริมาณออกซิเจนในน้ำบ่อเลี้ยงปลา" จัดทำโดย น.ส.ศิวะพร บุญยทรัพยากร ชั้น ม.6/851, นายหอมเฉลิมกาญจนา ชั้น ม.6/851, นายปกณ ถนอมเกียรติ ชั้น ม.5/851 โดยมี อาจารย์วัฒนโชติ เพ็งพริ้ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมีโครงการเข้าร่วมประกวดทั้งสิ้น 43 โครงงาน ผลปรากฏว่า ได้รับรางวัลชมเชยและเงินรางวัล 4,000.-บาท

วิสัยทัศน์ของผู้เกษียณอายุในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ ปี 2542

รายชื่อผู้เกษียณอายุราชการ

คณะศึกษาศาสตร์ มศว ปีงบประมาณ 2542
อาจารย์ 9 คน ลูกจ้างประจำ 2 คน
รวม 11 คน

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
อาจารย์สันต์ วรศิริ
อาจารย์เจริญศรี หมวดส่ง
นายทวี อุดม
นายเหลือ สมนาม

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
อาจารย์วัชรี ธรรมรักษ์
อาจารย์สุรเดช วันทยา
ร.ร.สาธิต มศว ปทุมวัน
อาจารย์อรุณี สังขะสาโรช

คณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน)
อาจารย์ปริญญา ปาลกะวงศ์ฯ
อาจารย์สมบุญ ประชุมญาติ

คณะศึกษาศาสตร์ ประสานมิตร
รศ.วรรณี โสมประยูร
รศ.อาวุธ วัฒนสิน

รศ.วรรณี โสมประยูร

สังกัดสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ความประทับใจในการทำงาน

1. บุคคลที่เป็นอาจารย์ที่เป็นรุ่นพี่รุ่นเพื่อนและรุ่นน้องที่ให้ความรักความเมตตาและช่วยเหลือแนะนำต่างๆ จนทำให้ข้าพเจ้าได้รับ ***"ผลงานวิจัยดีเยี่ยมจากสภาวิจัยแห่งชาติ"***

2. การบริการอย่างดีของข้าราชการสำนักงานเลขานุการที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาที่รับราชการ ทำให้ข้าพเจ้าทำงานต่างๆได้สะดวก จึงเป็นผลทำให้ข้าพเจ้าทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. คณาจารย์คณะต่างๆ บางคน และหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่กรุณาต่อข้าพเจ้ามาก

ข้อเสนอแนะต่อคณะศึกษาศาสตร์

1. คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์มีความสามารถมากมีศักยภาพสูง ถ้าผู้บริหารจะจัดให้ร่วมทำงานด้วยกัน นำศักยภาพมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติจะได้งานที่มีคุณภาพสูงยิ่ง

2. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายจัดบริการทางวิชาการด้านวิจัย ด้านบริการ และด้านศิลปวัฒนธรรมให้ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณาจารย์ได้สะดวกเพิ่มมากขึ้นอย่างจริงจัง รวมทั้งให้ขวัญและกำลังใจด้วย มิใช่เน้นเฉพาะด้านการเรียนการสอน

3. ลูกศิษย์ เมื่อไปต่างจังหวัด พบว่าลูกศิษย์นำความรู้ที่ให้ไว้ไปปฏิบัติงานแล้วได้ผล จนได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย จำนวนมาก

อาจารย์เจริญศรี หมวดส่ง

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ความประทับใจในการทำงาน

ปฏิบัติหน้าที่การงานมีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง อยู่กันอย่างเครือญาติ มีความอบอุ่น มีสวัสดิการอย่างทั่วถึง เปิดโอกาสให้คณาจารย์ข้าราชการได้ทัศนศึกษาทั้งในและต่างประเทศเป็นการหาประสบการณ์ที่สามารถนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย ตลอดจนการส่งเสริมการศึกษาในระดับสูง จะเห็นได้จากการสนับสนุนให้อาจารย์-ข้าราชการและอาจารย์อัตราจ้างได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เป็นการให้กำลังใจกับอาจารย์ผู้สอนจะได้มีความผูกพันกับการปฏิบัติหน้าที่การงานไปในตัวด้วย

ข้อเสนอแนะต่อคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ น่าจะเปิดโอกาสให้อาจารย์ในคณะลงไปสอนที่ ร.ร.สาธิต และให้อาจารย์จาก ร.ร.สาธิต ที่มีความรู้ ความสามารถ ขึ้นไปสอนในคณะบ้าง เพื่อจะได้มีโอกาสเขียนผลงานทางวิชาการที่สอนได้สะดวก และถูกต้องตามกระบวนการข้อบังคับของทบวงมหา วิทยาลัย

อาจารย์วัชรี ธรรมรักษ์

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ความประทับใจในการทำงาน

ตลอดระยะเวลาการทำงานนั้น ดิฉันได้สอนวิชาต่างๆ วิชาที่ประทับใจมากที่สุดคือ วิชางานบ้าน เพราะเป็นวิชาที่สร้างเสริมลักษณะนิสัยพื้นฐานของเด็กทุกคน วิชานี้ได้ฝึกระเบียบวินัยกิริยามารยาท ทำให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ สามารถนำวิชาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน ซึ่งมุ่งเน้นความประหยัดและรักษาสิ่งแวดล้อม

นักจิตวิทยาได้วิเคราะห์ว่าเด็กที่ทำงานบ้านเป็นจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน เนื่องจากเด็กได้ฝึกวิธีแก้ปัญหาในการทำงานบ้านเป็นประจำทุกวันอยู่แล้ว

ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ สรุปได้ว่า ดิฉันมีความประทับใจในวิชาชีพนี้มากที่สุด ที่ได้สร้างจิตวิญญาณ และสำนึกที่ดีแก่เยาวชนของชาติในอนาคต

ข้อเสนอแนะต่อคณะศึกษาศาสตร์

อยากให้มีโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์บนคณะฯ ลงมาสอนนักเรียนระดับประถมบ้าง

อาจารย์สุรเดช วันทยา

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ความประทับใจ

- ♥ *พระอยู่ที่ไหน พระอยู่ที่ใจ ใจอยู่ที่ไหน ใจอยู่ที่การกระทำอันบริสุทธิ์*
- ♥ *ดูนิ่ง น้ำเน่าเหม็น ดูไหล น้ำใสสะอาด*
- ♥ *ถ้าพูดคุยกับคนรู้ใจ จะห่างไกลสังคม*
- ♥ *ถ้าไม่คิดจะผูกมิตร ในชีวิตไม่คิดจะสร้างสรรค์*
- ♥ *ความไม่ยุติธรรม คือการสร้างบาปสร้างกรรมอย่างหนึ่ง พึงสังวร*

จงอาทรเพื่อนที่ตั้งใจทำงานจะพาลหมดแรง
เพราะบาปกรรมที่ก่อมันทำร้ายจิต โปรดคิดให้ดี
จะไม่มีใครทำงาน พาลไม่เจริญ

- ♥ *นายมี ลูก นายก็รักลูก นายมี น้อง นายก็รักน้อง นายมี ลูกน้อง นายก็ต้องรักให้มากๆ ถ้านายรักไม่เป็นเห็นจะ...*
- ♥ *ความสำเร็จและความก้าวหน้าที่ยั่งยืน มันตามมากับการกระทำอันบริสุทธิ์*
- ♥ *ครูคงไม่ใช่เรือจ้าง ครูคือเรือพระราชทาน (มีแต่ให้)*

อุทิศปัญญาเพื่อสังคม

ผมได้รับเชิญจากสถาบันต่าง ๆ กว่า 30 แห่ง ให้เป็นวิทยากรด้านศิลปะ และกรรมการตัดสินภาพวาด เมื่อวันที่ 20 ส.ค. 42 กระทรวงคมนาคม โดยการสื่อสารแห่งประเทศไทย เชิญเป็นกรรมการตัดสินภาพวาดและภาพประดิษฐ์จากตราไปรษณียากรและเมื่อวันที่ 23-27 ส.ค.42 ได้รับเชิญจาก 4 องค์กร กองสลากกินแบ่งรัฐบาล UN ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย คณะศิลปศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเชิญให้เป็นคณะผู้จัดค่ายศิลปะเด็กพิเศษ ART FOR ALL และเป็นวิทยากรสอนเด็กพิเศษ อายุ 13-20 ปี ซึ่งมีเยาวชนปกติ เยาวชนที่มีความบกพร่องทาง หู ตา แขน ขา ปัญญา จำนวน 100 คน ครูสอนประจำ ร.ร.เด็กพิเศษ 30 คน และยังมีตัวแทนจากประเทศต่างๆ เช่น ญี่ปุ่น อินโดฯ ฮ่องกง ออสเตรีเลีย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลลิปินส์ รวมทั้งหมดที่เข้าค่าย 250 คน ณ ผึ้งหวานรีสอร์ท จ.กาญจนบุรี ซึ่งเป็นการอุทิศปัญญาเพื่อสังคม

ศิลปะ

ครูแนะ เด็กทำ เด็กนำไปสอน เพื่อนสอนเพื่อน พี่สอนน้อง น้องสอนพี่ ถ้าจะให้ดีต้องนำไปสอนคนอื่นๆ ด้วย (เป็นการสอนครบวงจร)

เพื่อนสอนเพื่อน ผมได้ทดลองมอบหมายให้ ด.ช. จักรเวช ชุมสาย ณ อยุธยา สอน ซึ่งมีนักเรียนประมาณ 40 คน ในชั่วโมงนี้มีนิสิต มศว มาสังเกตการสอน ประมาณ 30 คน เมื่อวันที่ 17 ก.ย.2523 โดยมีนิสิตรุ่น น.ส.วันดี ฐิติคุณโชติ ฯลฯ ผลการสังเกตปรากฏว่าสอนและควบคุมชั้นได้ดีเป็นพิเศษ

การสอนแบบนี้มีหลายวิธี เช่น 1 ต่อ 1, 1 ต่อ 2, 1 ต่อ 5 ฯลฯ สำหรับการสอนต่างภาษาก็ทำได้ นักเรียนไทยชั้น ป.5 สอนนักเรียนญี่ปุ่น จำนวน 270 คน สอนสานปลาตะเพียน นักเรียนญี่ปุ่นสามารถสานได้คนละ 2 ตัว ในเวลา 1 ชั่วโมง ถ้าครูสอนนักเรียนจำนวนเท่านี้ต้องใช้เวลา 10 ชั่วโมง

การสอนกิจกรรมแบบเคลื่อนที่ในเวลาเรียนได้ผลอีกแบบหนึ่ง ทั้งหมดเป็นประสบการณ์ในการสอนในระดับประถมที่ผ่านมา

การนั่งสมาธิก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ครูกับนักเรียนพูดคุยกันรู้เรื่องและยังทำให้การแนะนำกิจกรรมที่จะทำได้ดีขึ้น

ทุกครั้งที่นักเรียนไปเรียนชั่วโมงศิลปะ นักเรียนจะรู้หน้าที่ตนเอง เมื่อไปถึงที่สถานที่เรียนนักเรียนจะนั่งสมาธินานประมาณ 5 นาที ขณะเดียวกันผู้สอนก็จะแนะนำกิจกรรมการเรียน ในการสอนแต่ละครั้งจะไม่ใช้ห้องเรียนเป็นหลัก จะสลับกันไปตามบริเวณต่างๆ ของโรงเรียน ตามที่ผู้สอนเห็นสมควร

ภาพที่วาดยากที่สุดในชีวิตคือ ไม่คิดและไม่จับดินสอลงมือวาด ภาพที่ง่ายที่สุดคือ คิดแล้วลงมือวาด อย่าคิดสกัดกั้นความสามารถตนเองก่อน เช่น ทำไม่ได้ ทำไม่เป็น วาดไม่ได้ วาดไม่เป็น ไม่กล้า กลัว อาย ฯลฯ

กำไรความรัก

ผมขอขอบพระคุณผู้ที่มีพระคุณ อาจารย์ เพื่อนๆ น้องๆ เจ้าหน้าที่และคนงาน โรงเรียนประถม มัธยม และมหาวิทยาลัยฯ ที่ได้ให้ความรักและความอบอุ่น พูดคุย ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

บุคคลที่จะลืมไม่ได้คือ รศ.ไพเราะ ดัณฑิกุล อาจารย์ใหญ่ท่านแรกที่ให้เส้นทางการดำเนินชีวิต ในการทำงานตลอดมา

อีกส่วนหนึ่งที่จะขอบใจคือนักเรียนทุกคนที่ให้ความรักและเคารพ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ตลอดเวลาที่เราได้พบกันนี้คือกำไรความรักที่นักเรียนได้มอบให้แก่ผู้ให้ ซึ่งให้ด้วยปัญญาอันบริสุทธิ์

อาจารย์อรุณี สังขะสาโรช

โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน

ความประทับใจในการทำงาน

1. สถานศึกษามีการพัฒนาขึ้นมากมีห้องเรียนเพิ่มมากขึ้น อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนครบครัน มีโครงการห้องเรียนในฝัน ทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น มีห้องปฏิบัติ สื่อการสอนทันสมัยและมีมากพอ ห้องอาหารของนักเรียนและอาจารย์ทันสมัย สะอาด นับว่ามีบริการที่สะดวกสบายมาก โรงเรียนสะอาดขึ้นเพราะมีพนักงาน จากบริษัททำความสะอาดมาบริการให้ พร้อมทั้งมีบุคลากรจากโรงเรียนร่วมทำงานด้านบริการส่วนหนึ่ง

2. เพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่ได้สอนและให้ข้อคิดในการทำงาน ตลอดจนความเมตตาจากพวกพี่ๆ ซึ่งได้นำข้อคิดนี้มาปฏิบัติต่อรุ่นน้องๆ เพื่อนร่วมงาน ซึ่งส่วนใหญ่ จะเป็นรุ่นน้อง ตลอดจนเจ้าหน้าที่และบุคลากรต่างก็เป็นกันเองและมีความสนิทสนมประดุจญาติพี่น้อง ทำให้ทำงานด้วยความสบายใจ อบอุ่น และร่วมกันทำงานให้สำเร็จลุล่วงไป ด้วยดี ซึ่งดิฉันถือว่าการทำงานด้วยความสบายใจนั้นเป็น สิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

3. นักเรียน ดิฉันเริ่มมาทำการฝึกสอนในฐานะของนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่โรงเรียนสาธิต ในปีการศึกษา 2503 และเริ่มมาทำงานเมื่อปีการศึกษา 2505 เริ่มจากสอนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาในขณะนั้น ซึ่งดิฉันไม่ผิดหวังเลยที่เลือกวิชาชีพครู ต่อมาได้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ทำให้ต้องค้นคว้าทางด้านวิชาการเพิ่มขึ้น รู้จักนำวิชาจิตวิทยามาใช้กับนักเรียนตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งวัยรุ่น ตลอดระยะเวลา 37 ปี ทำให้ความรู้สึกตั้งแต่เป็นพี่ของนักเรียนปัจจุบันเป็นมารดาหรือย่ายายของนักเรียนไปแล้วดิฉันรู้สึกประทับใจในตัวนักเรียนตลอดจนผู้ปกครองที่ให้ความเคารพนับถือและรักใคร่กันดีตลอดมา ได้พูดคุยพบปะกันอย่างสนิทสนม เมื่อมีปัญหาทางการเรียนหรือปัญหาส่วนตัวก็จะมาปรึกษาหารือกันหรือขอความคิดเห็น ข้อแนะนำทำให้รู้สึกว่ามิใช่เป็นครูอย่างเดียวแต่เป็นเหมือนเพื่อนและญาติผู้ใหญ่ของเขาเหล่านั้นด้วย

4. ด้านวิชาชีพครู เพราะความรักอาชีพครู จึงได้ยึดถือมาจนกระทั่งเวลาเกษียณอายุราชการ โดยไม่คิดจะเปลี่ยนอาชีพไปเป็นอย่างอื่น แม้หลังเกษียณอายุราชการแล้วก็มาช่วยสอนตามปกติ เพราะคิดว่าตนเองยังคงทำประโยชน์ให้ทางโรงเรียนได้

ข้อเสนอแนะต่อคณะศึกษาศาสตร์

1. เรื่องอัตรากำลัง จากการที่ได้สอนที่โรงเรียนสาธิตมาเป็นเวลานาน ทำให้ทราบถึงอัตรากำลังซึ่งยังขาดแคลนอยู่มาก และยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการบรรจุเข้ารับราชการแล้วจะเห็นได้ว่าอัตรากำลังที่มีอยู่ลดน้อยลง ทำให้เป็นภาระต่ออาจารย์ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่อย่างมาก ดิฉันจึงคิดว่าเรื่องอัตรากำลังควรจะได้รับการพิจารณาด้วย เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

2. เรื่องงบประมาณต่างๆ เช่น พัสดุ ครุภัณฑ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ควรพิจารณาให้ตามที่โรงเรียนขอไปอย่างเต็มที่เพราะจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน

3. ความสัมพันธ์ของบุคลากรภายในคณะควรจะมีความสัมพันธ์กันให้มากขึ้น ให้รู้จักกันอย่างทั่วถึง อาจมีการจัดพบปะกันทั้งคณะในบางโอกาสอันสมควร

ดอกสาละ ดอกไม้ประจำ มศว

วิกฤติอุดมศึกษาไทยและทางเลือกใหม่

ดร.วิบูลย์ แช่มชื่น

ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มศว

กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในช่วงเริ่มต้นของศตวรรษที่ 21 นี้ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญวิกฤติปัญหาระดับชาติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง ทำให้ไทยต้องกลายเป็นหนี้เงินกู้ต่าง ประเทศกว่า 6 ล้านล้านบาท และวิกฤติของชาติดังกล่าวเป็นแรงผลักดันสำคัญให้เราต้องปรับปรุงแก้ไขปัญหา โดยการพัฒนาตัวเองใหม่ให้พร้อมที่จะเผชิญกับการแข่งขันในเวทีสังคมนานาชาติให้ได้

โดยหลักการแล้ว การแก้ไขปัญหาวิกฤติของชาติ จำเป็นจะต้องแก้ด้วยวิธีการแห่งปัญญา ด้วยความสามารถ ด้วยสมองที่จะต้องคิดวางแผนและปฏิบัติบนพื้นฐานของความเป็นจริงในสิ่งที่เป็นไปได้จริง เมื่อเกิดวิกฤติการเงินขึ้น การแก้ไขด้วยวิธีการวิ่งหาเงินกู้มาหว่านลงไปในหมู่บ้าน ใน อบต. แล้วปล่อยให้คนรุ่นหลังต้องเป็นหนี้และหาทางใช้หนี้ต่อไปนั้นแม้จะเป็นวิธีที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้บ้าง แต่ไม่ใช่วิธีแก้ปัญหาที่ยั่งยืนแต่อย่างใด หากเทียบกับวิธีการของแนวคิด **"เศรษฐกิจพอเพียง"** และวิธีการให้การศึกษาที่ถูกต้อง วิธีการสองอย่างหลังน่าจะแก้ไขปัญหาวิกฤติของชาติได้อย่างยั่งยืนตลอดไป

โดยหลักแห่งญาณปรัชญา วิธีการแก้ไขปัญหาของชาติที่ถูกต้อง จำต้องเริ่มต้นที่รากเหง้าของปัญหาเท่านั้น นั่นคือการเริ่มต้นที่การพัฒนาคน หรือพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาชาตินั่นเองโดยหลักแห่งอภิปรัชญาพัฒนาการของคนเริ่มต้นที่สมอง ซึ่งเริ่มต้นพัฒนาก่อนส่วนอื่น เมื่อคนเริ่มปฏิสนธิเป็นชีวิตในครรภ์มารดา ดังนั้นเมื่อพิจารณาการแก้ไขปัญหาการศึกษาเพื่อพัฒนาชาตินั้นจึงเห็นได้ชัดว่าเราแก้ไขปัญหาไม่ตรงจุด ในระบบการศึกษาของเราได้เกิดวิกฤติทางปัญญามานาน ในระบบการศึกษาของเรา เราได้เน้นการสอน **"หนังสือ"** มากกว่าการสอน **"คน"** ให้รู้วิธีคิดเพื่อแก้ปัญหาแบบยั่งยืน ผลผลิตทางการศึกษาของเราจึงเกิดมี **"ศรีธนญชัย"** เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มรัฐบาล ล้วนเก่งพอเอาตัวรอดได้แต่บนเวทีนานาชาติแล้วเราแพ้เขา หากเราต้องการเอาชนะหรือเอาแค่ให้ร่วมอยู่กับประชาคมโลกได้อย่างปกติสุขก็ตาม เราจำเป็นจะต้องเริ่มต้นกันใหม่ ทำให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติให้ได้ แม้จะใช้เวลาบ้าง แต่วิธีการนี้เป็นเพียงวิธีการเดียวที่จะแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืนและถาวรที่สุดในภาพรวมเราอยากได้ผลิตผลทางการศึกษาที่มีจิตใจไทย แต่มีความคิดความสามารถระดับสากลจึงจะอยู่รอดในสังคมโลกได้

เมื่อพิจารณาประเด็นการแก้ไขปัญหาด้วยปัญญา และเมื่อพิจารณาระบบการศึกษาของเราทั้งระบบ จากระดับอนุบาลสู่ระดับการศึกษาพื้นฐาน ถึงอุดมศึกษา จึงกล่าวได้ว่าส่วนควบคุมระบบหรือส่วนสมองของไทยทั้งชาตินั้นก็คือระบบอุดมศึกษาของเรานี่เอง มหาวิทยาลัยคือแหล่งให้การศึกษาแก่สมองของชาติคือสถาบันให้การศึกษาแก่ปัญญาชนของชาติ แก่ผู้นำทางการเมืองและผู้นำทางธุรกิจ รวมทั้งครูอาจารย์เป็นจำนวนมาก การอุดมศึกษาจึงเปรียบเสมือนหัวใจและมันสมองของชาติ และในสภาพวิกฤติอุดมศึกษาปัจจุบันก็เปรียบเหมือนว่าชาติไทยเรากำลังป่วยเป็นโรคหัวใจหรือโรคสมองฝ่อแบบ **"อัลไซเมอร์"** นั่นเอง

เมื่อพิจารณาถึงพันธกิจหน้าที่ของอุดมศึกษาแล้วจะเห็นว่าหากการอุดมศึกษาจะเป็นมันสมองเป็นหัวใจของชาติได้อย่างแท้จริง สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยทั้งหลายจะต้องประสพความสำเร็จในภารกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติของสถาบันเท่านั้น โดยเฉพาะในด้านการสอน การฝึกอบรม การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการให้บริการ การแก้ไขปัญหาและชี้นำสังคม ตลอดจนหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจด้านการถ่ายทอดความรู้ และความรู้ที่ตายแล้ว ดูจะเป็นจุดเด่นของสถาบันอุดมศึกษาไทยทีเดียวแต่ภารกิจหน้าที่อื่นนั้นมีการปฏิบัติน้อยมากสถาบันอุดมศึกษาไทยส่วนใหญ่ ไม่มีโครงสร้างที่เป็นหน่วยงานและภาระงานรองรับ เป็นผลให้ขาดงบประมาณ และบุคลากรดำเนินการที่เป็นรูปธรรม ยิ่งในภารกิจด้านวัฒนธรรมด้วยแล้ว ดูเหมือนว่าเขียนไว้ใน พ.ร.บ.ให้โก้ ให้ครบถ้วนเป็นแฟชั่นเท่านั้นเอง แม้แต่ความหมายของคำว่า ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ชาวอุดมศึกษาก็แปลความหมายแตกต่างกันไป

เป็นที่น่าเสียดายเช่นกัน ไม่เพียงแต่ในบ้านเรา จากการรายงานของ UNESCO ในหนังสือ Learning : The Treasure Within (1996) การอุดมศึกษาในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายก็ได้รับการวิพากย์ว่ายังไม่ประสพความสำเร็จในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคม ความเชื่อมั่นในการอุดมศึกษามีน้อยลงสืบเนื่องจากการว่างงานของบัณฑิตและปัญหาสมองไหล ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ เป็นผลให้งบประมาณสำหรับการอุดมศึกษาลดลงอีกด้วย ในขณะเดียวกัน สถาบันอุดมศึกษาทั่วไปถูกกดดันให้รับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น และได้รับคำเรียกร้องให้มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาสังคมมากขึ้น วิกฤติอุดมศึกษาของไทยจึงไม่ได้แตกต่างจากวิกฤติอุดมศึกษาในประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ มากนัก

ด้วยภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าว มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสังคม การจะชี้นำสังคมได้ จะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำทางวิชาการ พัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีใหม่ ด้วยการวิจัยและการพัฒนา การจะทำภารกิจดังกล่าวได้สมบูรณ์ สถาบันอุดมศึกษา จะต้องมีอิสระในการคิดในการปฏิบัติ ทั้งในด้านการบริหารและวิชาการ ประเด็นวิกฤติที่สุดในระบบอุดมศึกษาของไทยก็คือ การอุดมศึกษาของไทยทั้งระบบ ถูกครอบอยู่ภายใต้ระบบราชการที่ขาดความยืดหยุ่น โลกทั้งโลกรู้ว่า ระบบราชการทั้งหลายเน้นระเบียบพิธี ทั้งในการบริหารการเงินและบุคลากร ขาดอิสระภาพในการคิดการปฏิบัติ ซึ่งเป็นระบบที่ขัดแย้งกับหลักการของอุดมศึกษาแต่ถึงกระนั้นการอุดมศึกษาของไทยที่ถือเป็นมันสมองของชาติ ก็ยังถูกครอบ ถูกพันธนาการไว้ในระบบราชการอย่างเหนียวแน่นตลอดมา บางสถาบัน เช่น ราชภัฏ พยายามเรียกร้อง ขอเป็นนิติบุคคลเพื่อเป็นตัวของตัวเองมาตลอดเวลา 15 ปี เพื่อจะคิดอะไรได้เองบ้าง ตามประสาผู้ที่ต้องการชี้นำสังคมตามหน้าที่ มีการแก้ไข พ.ร.บ. ของสถาบัน 2 ครั้ง แต่ก็ถูกปฏิเสธจากผู้นำของชาติ และของสมาชิกสภาผู้แทนตลอดมา แท้ที่จริงแล้วก็คือถูกปฏิเสธจากผู้นำในระบบราชการนั่นเอง ที่ไม่ต้องการให้ระบบอุดมศึกษาเป็นอิสระ

จนกระทั่งเราเข้าตาจน ต้องวิ่งไปขอกู้เงินมาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาการศึกษา จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) จึงถูกตั้งข้อแม้ว่า สถาบันอุดมศึกษาของไทยทั้งหมด จะต้องออกจากระบบราชการเท่านั้น การอุดมศึกษาของไทยจึงจะพ้นวิกฤติ และสามารถทำหน้าที่ต่างๆ เพื่อเป็นหัวใจและมันสมองของชาติได้ และยังขีดเส้นตายให้ด้วยว่า ภายในปี พ.ศ. 2545 สถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดจะต้องออกจากระบบราชการ เป็นสถาบันในกำกับรัฐบาล ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ แต่ให้มีอิสระในการดำเนินงาน ในการบริหารการเงินตามระเบียบของแต่ละสถาบันได้ ตามหลักการ Support Without Control ดังเช่นสถาบันอุดมศึกษาในประเทศที่เจริญพัฒนาแล้วทั้งหลาย

โดยความเป็นจริงแล้ว ปัญหาวิกฤติในระบบอุดมศึกษาของไทย ทั้งในส่วนที่เป็นตัวป้อน (Input) กระบวนการ (Process) และ ผลผลิต (Output) และบริบท (Context) ที่เป็นระเบียบกฎหมายต่างๆ ได้เกิดขึ้นและคงอยู่มานานแล้ว แต่รัฐบาลและทบวงมหาวิทยาลัยเองก็ไม่ได้คิดแก้ไขกันอย่างจริงจัง ทบวงมหาวิทยาลัยเองก็สารวนวุ่นวายอยู่กับการสอบคัดเลือกเข้าเรียน (Entrance) มากกว่าการพิจารณาสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยได้ทำภารกิจต่างๆ ให้สมบูรณ์ ทั้งๆ ที่การสอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบรวมศูนย์นี้ขาดความเหมาะสมกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมมานานแล้ว การอุดมศึกษาของไทยควรพัฒนาเข้าสู่ พัฒนาการขั้น Mass Higher Education แล้ว แต่ทบวงก็ยังคิดว่า ไทยเรายังอยู่ในขั้น Elite Higher Education เช่นเมื่อ 20 ปีที่ผ่านมา

หากจะต้องวิพากษ์ตัวเองด้วยก็ไม่ควรลืมที่จะกล่าวว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเองก็เสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาของโลกได้ร้อยแปด ยกเว้นการแก้ไขปัญหาของตัวเองและของสถาบันตัวเองยิ่งนักการเมืองที่มาเป็นผู้นำในการบริหารการอุดมศึกษาของชาติส่วนใหญ่แล้ว ก็ไม่ค่อยจะมีวิสัยทัศน์และความคิด (Mentality) ที่จะแก้ไขปัญหาการอุดมศึกษาของชาติอย่างจริงจังนัก ส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยได้คิดแก้ไขปัญหาอะไรอยู่แล้ว นอกจากคิดหาเสียง หาคะแนน และฝากเด็กตามความจำเป็นของท่านแล้ว ท่านก็ไม่ค่อยจะคิดพัฒนาแก้ไขอะไรมากนัก ทั้งกระทรวงศึกษาและทบวงไม่เคยเป็นเป้าหมายของการแย่งชิงเข้าไปดำรงตำแหน่งของนักการเมืองไทยเลย จึงแทบจะไม่ต้องหวังเลยว่ามหาวิทยาลัยจะต้องรอให้นักการเมืองมาแก้ไขปัญหาให้กับตนเอง ปรัชญาในการพัฒนาตนเองนั้นคือ "ตนแลเป็นที่พึ่งของตน" ยิ่งสำหรับสถาบันอุดมศึกษาด้วยแล้ว ยิ่งจะเป็นอมตะอยู่ตลอดไป

หลายฝ่ายและผู้เขียนเองจึงเห็นว่าการออกนอกระบบราชการของมหาวิทยาลัยและของสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้น ที่จะเป็นทางเลือกใหม่หรือทางออกสำคัญ ที่จะเป็นประตูแรกนำไปสู่การแก้ไขปัญหาวิกฤติทางปัญญาของชาติ และปัญหาต่างๆของสังคมได้

ข้อแม้และเงื่อนไขของ IMF และ ADB นั้น เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการแก้ไขวิกฤติในระบบอุดมศึกษาของไทยทั้งระบบ ด้วยเหตุที่ระบบอุดมศึกษาของไทยอยู่ในระบบราชการมาตลอด บุคลากรคุ้นเคยกับระบบเก่ามานาน การเตรียมตัวเพื่อออกนอกระบบ และการปฏิบัติเมื่อออกนอกระบบราชการ ย่อมประสพกับปัญหาต่างๆ อย่างมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เหตุผลคัดค้านต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จะต้องถูกนำมาอ้าง เช่น กลัวไม่มั่นคง กลัวเป็นระบบธุรกิจ กลัวค่าเรียนแพง กลัวผู้ด้อยโอกาสไม่ได้เรียน และกลัวอีกมากมายฯลฯ ปัญหาปลีกย่อยเหล่านี้จะได้รับการแก้ไข เมื่อมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้อยู่ภายใต้ระบบราชการแล้ว ภายใต้การคิด การวางแผน และการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนและแนวทางที่ชัดเจนร่วมกันทั้งในเรื่องการบริหารบุคลากรและค่าตอบแทนใหม่ การบริหารหลักสูตร การวิจัย การบริการวิชาการ การคัดเลือกนิสิตนักศึกษา และเรื่องอื่นๆ

สิ่งสำคัญ คือ ทุกสถาบันควรเริ่มทำแผนปฏิบัติการเพื่อนับถอยหลังได้แล้ว ❖

มองโลกในแง่ดี

ความดีของดิฉัน

เหตุเกิดเมื่อปี พ.ศ.2539 ดิฉันจำได้ว่าเป็นวันสงกรานต์ ตอนนั้นดิฉันมีอายุเพียง 16 ปี เท่านั้น ดิฉันกับเพื่อนและเด็กๆ จำนวนหนึ่งได้เล่นสงกรานต์ที่หน้าบ้านของดิฉัน ตอนนั้นรถยนต์วิ่งผ่านเยอะมาก มีเด็กคนหนึ่งวิ่งถือขันน้ำไปรอสาดน้ำข้างถนนมีรถอีกด้านหนึ่งวิ่งสวนมาจะชนเด็กคนนั้น ดิฉันรีบวิ่งไปดึงแขนของเด็กคนนั้นเข้ามาได้ทันเวลาพอดี ไม่อย่างนั้นป่านนี้เด็กคนนั้นคงไม่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้แล้ว เพราะรถวิ่งเร็วมาก หรืออาจจะได้รับบาดเจ็บได้

น.ส.โฉมศรี ปลื้มใจ
กศ.บ. เอกดุริยางคศาสตร์ไทย ปีที่ 1

ช่วยคนขับมอเตอร์ไซค์ที่ถูกรถชน

เมื่อประมาณ 2 ปีที่ผ่านมาข้าพเจ้า ได้มีโอกาสช่วยผู้ชายคนหนึ่งซึ่งถูกรถกระบะชนแล้วหลบหนีไป ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 23.00 น. ข้าพเจ้าขับรถมา (รถเก๋ง) ซึ่งข้าพเจ้ากำลังจะเดินทางกลับบ้าน , ข้าพเจ้าก็เห็นรถมอเตอร์ไซค์คันใหญ่ล้มอยู่ข้างทาง ซึ่งเวลานั้นมืดมากและไม่มีรถวิ่งผ่านไปมาเลย ข้าพเจ้าชะลอรถลงแล้วสายตาก็เหลือบไปเห็นชายคนหนึ่งนอนสลบอยู่ในพงหญ้าข้างทาง ทีแรกข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่จอดเพราะกังวลหลายๆ อย่าง เช่น กลัวจะเป็นโจร เพราะมีมิจฉาชีพใช้วิธีการนี้เพื่อหลอกเหยื่อให้ตายใจ ประการที่ 2 กลัวจะต้องลำบากเรื่องการให้ปากคำกับตำรวจ แต่ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็คิดขึ้นมาได้ว่า ถ้าหากเราเป็นคนๆ นั้นจะเป็นอย่างไร ต้องการความช่วยเหลือขนาดไหน ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจจอดรถลงไปช่วย เขาหมดสติไปแล้ว มีเลือดท่วมตัวเต็มไปหมด ข้าพเจ้าลากเขาขึ้นรถอย่างทุลักทุเล เลือดของเขาเปรอะเปื้อนเสื้อข้าพเจ้าหมด แล้วข้าพเจ้ากับขับรถพาเขาไปโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดแล้วทางโรงพยาบาลก็ติดต่อกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มารับข้าพเจ้าไปให้ปากคำ ส่วนผู้ชายคนนั้นอาการอยู่ในขั้นโคม่ากระโหลกร้าวและกระดูกซี่โครงหัก หลังจากวันนั้นข้าพเจ้าก็ไปเยี่ยมเขาอย่างสม่ำเสมอ พ่อและแม่ของเขาขอบคุณข้าพเจ้าเป็นการใหญ่ บอกว่าหากข้าพเจ้าไม่ช่วยลูกชายเขาคงไม่รอดแน่ เพราะเขามีลูกชายเพียงคนเดียวและก็ยังเรียนอยู่เป็นความหวังของครอบครัว การทำความดีของข้าพเจ้าในครั้งนั้นเป็นการกระทำที่ข้าพเจ้าภูมิใจมากที่สุด แม้จะไม่ได้อะไรตอบแทน แต่การได้เห็นรอยยิ้มและคราบน้ำตาของความดีใจของผู้เป็นพ่อเป็นแม่แล้ว ทำให้ข้าพเจ้าภูมิใจและดีใจมากที่สุดแล้วค่ะ

น.ส.รังสิมา จันทรจำนง
กศ.บ. เอกดุริยางคศาสตร์ไทย ปี 1

ช่วยส่งเด็กกลับบ้านถึงมือแม่

เมื่อปีที่แล้ว (พ.ศ.2541) ขณะที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ม.6 โรงเรียนของข้าพเจ้าอยู่ในตัว อ.เมือง ข้าพเจ้าต้องขี่รถเครื่องไปกลับทุกวัน ประมาณ 25 กม. แต่วันหนึ่งหลังจากโรงเรียนเลิกฝนตกลงมาอย่างหนัก ข้าพเจ้าคอยกว่า 2 ชม. ฝนจึงซาลงแต่ยังไม่หยุดเสียทีเดียว ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจฝ่าฝนที่ตกเรื่อย ๆ นั้นออกมา ระหว่างที่ขี่รถจักรยานยนต์มาจนใกล้จะออกนอกตัวเมืองนั้น ข้าพเจ้าเห็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งเดินอยู่ข้างถนน ด้วยความเห็นใจและเห็นว่ารถยังมีที่ว่างเพราะขี่มาคนเดียว ข้าพเจ้าจึงจอดที่เด็กคนนั้นแล้วถามเขาว่า "กำลังจะไปไหน? ไปด้วยกันไหม?" เด็กคนนั้นตอบว่า "กำลังไปบางขุนไทรครับ" ผมคิดในใจว่า ต.บางขุนไทร ไกลออกไปจากตำบลที่ข้าพเจ้าอยู่ประมาณ 10 กม. แต่เด็กคนนี้กำลังบอกผมว่าเขาจะเดินไป ถามไปถามมา

มองโลกในแง่ดี

ก็ทราบว่าเขาเพิ่งย้ายมาจากกรุงเทพฯ เขาขึ้นรถเมล์ไม่เป็นและไม่รู้จักทางเลย ข้าพเจ้าจึงรับเขาไปกับข้าพเจ้าและไปส่งเขาถึงบ้าน เมื่อแม่ของเด็กคนนั้นเห็นลูกของเขาก็ดีใจอย่างมาก แม่ของเขาบอกว่าคนขับรถประจำของเด็กคนนี้มาบอกว่าไม่ได้รับลูกชายมาด้วย และพอกลับไปรับก็ไม่พบเด็กคนนี้ จึงได้แต่คอยลูกกลับมาด้วยความเป็นห่วง แม่ของเขาขอบคุณข้าพเจ้าเป็นการใหญ่ ข้าพเจ้ารู้สึกดีมากในตอนนั้นเพราะเป็นการกระทำดีอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเต็มใจจะทำและเมื่อทำแล้วก็รู้สึกอิ่มเอิบใจด้วย

นายปิยะเวช บุญช่วยวงศ์ นิสิตปีที่ 1

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเคยทำความดีไว้คือ ข้าพเจ้าเก็บกระเป๋าสตางค์ที่เจ้าของเขาลืมไว้ในตู้โทรศัพท์ มีเงินอยู่ในกระเป๋า 6,000 กว่าบาท บัตร ATM บัตรประชาชน บัตรสำคัญอีกหลายอย่าง ตอนที่ข้าพเจ้าเจอกระเป๋านั้นยังมีสมุดโทรศัพท์อีกเล่มหนึ่ง มีเบอร์โทรศัพท์อยู่ในสมุดนั้นมากมาย ข้าพเจ้าดูที่บัตรประชาชนว่าเจ้าของเขาชื่ออะไร แล้วดูเบอร์โทรศัพท์ในสมุดแต่ไม่มีชื่อนั้น เพราะในสมุดโทรศัพท์มีแต่ชื่อเล่น แต่บัตรประชาชนมีที่อยู่เลยตามไปที่ที่อยู่แต่แล้วก็ไปไม่ถูก ถือกระเป๋าใบนั้นไว้นายหลายชั่วโมง แล้วตัดสินใจเอาไปแจ้งที่สถานีตำรวจ พอดีที่เจ้าของกระเป๋าก็ไปแจ้งความพอดีเลยได้เจอกันเขาเป็นพนักงานธนาคารกรุงไทยสาขา.....เขาขอบคุณแล้วให้นามบัตรไว้ ก็เป็นความภูมิใจอีกอย่างหนึ่งที่ได้ทำและได้เก็บเรื่องไว้เล่าให้คนอื่นฟังได้

น.ส.วนิดา พรหมบุตร
กศ.บ. เอกคุรุยางคศาสตร์ ปีที่ 1

ความดีที่ข้าพเจ้าได้กระทำสำหรับคนอื่นแล้วอาจดูเป็นเรื่องธรรมดาเหลือเกิน แต่สำหรับข้าพเจ้าแล้วเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าทำแล้วรู้สึกประทับใจมาก เพราะเป็นการทำเพื่อพ่อแม่นั่นคือ การที่ข้าพเจ้าสามารถสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐได้สำเร็จ เมื่อพ่อและแม่ทราบท่านทั้งสองดีใจกับข้าพเจ้ามากซึ่งก่อนหน้านี้ท่านตั้งความหวังไว้กับข้าพเจ้ามากมายเหลือเกินทั้งที่ข้าพเจ้าเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งใจฝึกซ้อมดนตรีและอ่านหนังสือมากขึ้น แต่ข้าพเจ้าก็มักจะบอกท่านทั้ง 2 อยู่เสมอว่าให้เผื่อใจเตรียมไว้บ้าง หากข้าพเจ้าสอบไม่ติดเมื่อข้าพเจ้าทำสำเร็จแม้ท่านทั้ง 2 ไม่พูด ข้าพเจ้าก็ทราบได้ว่าท่านดีใจมากเพียงไร แม้การกระทำนี้อาจจะเปรียบเทียบไม่ได้กับการช่วยเหลือผู้อื่นต่างๆ แต่ข้าพเจ้าก็ประทับใจมากเพราะตลอดเวลาข้าพเจ้าไม่ค่อยจะได้ทำอะไรเพื่อท่านทั้ง 2 เลย และข้าพเจ้าก็คงจะจำความประทับใจนี้ไปอีกนาน

น.ส.อัจฉรา วงศ์หนองเตย
กศ.บ. เอกคุรุยางคศาสตร์ ปีที่ 1

ความดีที่ดิฉันได้ทำนี้เกิดขึ้นบนรถประจำทางสาย ปอ.23 เป็นรถประจำทางที่ดิฉันนั่งมามหาวิทยาลัยทุกวัน มีอยู่วันหนึ่ง รถแน่นมากแต่ดิฉันได้นั่ง เพราะขึ้นก่อน ได้เห็นผู้หญิงท้องแก่ขึ้นมา แต่ไม่มีใครให้นั่ง ดิฉันจึงตัดสินใจสละที่นั่งให้เขา ถึงแม้ว่าเมื่อดิฉันลุกให้เขานั่งแล้ว เขาจะไม่ได้ขอบคุณก็ตาม เพราะดิฉันลุกให้เขานั่งด้วยความเต็มใจ ไม่ได้ต้องการอะไรแค่ความสบายใจก็พอแล้ว ดิฉันคิดว่าคนเราทุกคนควรหมั่นทำความดีเอาไว้ไม่เสียหลาย เพราะนอกจากจะเป็นการช่วยผู้อื่นแล้วยังเป็นการยกระดับจิตใจของคนให้สูงขึ้น

แล้วเพื่อนๆ ล่ะ วันนี้คุณทำดีแล้วหรือยัง?

น.ส.ปัทมา ปรัชญาเศรษฐ์
กศ.บ. เอกคณิตศาสตร์ ปีที่ 2

แผนภูมิมโนทัศน์

❑ ดร.มนัส บุญประกอบ

*การเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ทุกสมัย โดยผ่านประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ และการเรียนรู้นั้นย่อมเกิดขึ้นตลอดชีวิตของแต่ละบุคคล นักวิชาการยอมรับว่า **มโนทัศน์** (Concepts) มีบทบาทอย่างสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้และการสร้างประสบการณ์ของมนุษย์*

นิยาม

1. มโนทัศน์

ชื่อหรือสัญลักษณ์อาจใช้เขียนแทน **มโนทัศน์** ได้และจะทำให้ทราบหมู่พวกหรือชนิดของสิ่งนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ สิ่งของ แนวความคิด กิจกรรม หรือเหตุการณ์ **มโนทัศน์**จึงอาจเป็นได้ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เช่น ดินสอ ไม้บรรทัด นก แมลง ทฤษฎีหลักสูตร ทฤษฎีทางจิตวิทยา การรับน้องใหม่ พายุ เป็นต้น จะสังเกตเห็นได้ว่า คำเหล่านี้ล้วนเป็นคำนามทั่วไป หรือ สามานยนาม (Common Noun) ซึ่งจัดเป็น **คำมโนทัศน์** ส่วนชื่อเฉพาะหรือวิสามานยนาม (Proper Noun) ไม่จัดว่าเป็นคำมโนทัศน์ เช่น ดินสอสีขาว ไม้บรรทัดสีเหลือง นกสีส้ม และแมลงสีแดง เป็นต้น

2. แผนภูมิมโนทัศน์

แผนภูมิมโนทัศน์ ตรงกับคำที่ใช้กันอยู่ในภาษาอังกฤษหลายคำซึ่งปรากฏอยู่ในเอกสารบทความ ตำรา และหนังสือ เช่น Concept Mapping, Concept Maps หรือย่อว่า C-Maps นอกจากนี้ยังพบว่าตรงกับคำอื่นๆ อีกหลากหลาย เช่น Conceptual Framework, Semantic Mapping, Semantic Networking, Plot Maps, Clustering, Concept Webs และ Semantic Webs เป็นต้น ส่วนคำที่มีใช้กันในภาษาไทยพบว่ามีแตกต่างกันไปหลายคำ เช่นเดียวกัน อาทิ กรอบมโนมติ กรอบมโนทัศน์ ผังมโนทัศน์ ผังมโนภาพ แผนที่มโนมติ และ แผนผังมโนมติ เป็นต้น

แผนภูมิมโนทัศน์ มีลักษณะเป็นแผนภูมิอย่างง่ายที่มีโครงสร้างแสดงการเชื่อมโยงระหว่างคำมโนทัศน์ต่างๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ผู้เขียนสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจและแนวคิดของตนให้เป็นรูปธรรมได้ในแผนภูมิมโนทัศน์นั้น

ความเป็นมา

โจเซฟ ดี. โนแวค (Joseph D. Novak. อ้างจาก Roth & Roychoudhury 1993) แห่งมหาวิทยาลัย คอร์แนล (Cornell University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มศึกษาถึงเทคนิคผังมโนทัศน์โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful Learning) ของ เดวิด ออซูเบล (David Ausubel. 1968) ช่วงหลังปี ค.ศ.1960 ตามแนวทฤษฎีนี้เชื่อว่าโครงสร้างการรู้คิดของบุคคลมีลักษณะเป็นลำดับชั้นลดหลั่นกันลงมา (hierarchy) ความรู้ใหม่ที่สอดคล้องกับมโนทัศน์ที่เคยมีมาก่อนจะช่วยทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายแก่บุคคล อิทธิพลของออซูเบลปรากฏอย่างเด่นชัดในรูปแบบโครงสร้างของแผนภูมิมโนทัศน์ที่โนแวคคิดริเริ่มและเผยแพร่ผลงานการศึกษาวิจัยที่ท่านได้บุกเบิกมาอย่างจริงจังและต่อเนื่องก่อนปี ค.ศ. 1973

ในช่วงหลังของปี พ.ศ. 2525 มีวิทยากรบางท่านที่ ศูนย์ซีมีโอ เรคแซม * (SEAMEO-RECSAM) ได้นำเรื่องแผนภูมิมโนทัศน์มาถ่ายทอดให้แก่คณะครูและนักการศึกษาที่เข้ารับการอบรมในบางรายวิชาที่ศูนย์แห่งนั้น

ระยะปี พ.ศ. 2529 เริ่มมีงานวิจัยเกี่ยวกับแผนภูมิมโนทัศน์ระดับนิสิต

* ศูนย์ฝึกอบรมครูวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ที่เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย

บัณฑิตศึกษาในประเทศไทย เช่น ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ปรากฏอยู่ในรูปสื่อที่เป็นกระดาษเท่านั้น จวบจนกระทั่งในภาคต้น ปีการศึกษา 2541 เริ่มมีงานวิจัยของนิสิตระดับปริญญาเอก ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เริ่มใช้แผนภูมิมโนทัศน์ในรูปของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยบันทึกบทเรียนนั้นบนแผ่นซีดี-รอม

ปัจจุบันยังคงมีการศึกษาวิจัยเรื่องแผนภูมิมโนทัศน์ในหลายสาขาวิชาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และยังพบอีกว่าเริ่มมีการเผยแพร่ในรูปโฉมใหม่ผ่านทางสื่อระบบอินเตอร์เน็ตที่ส่งมาจากต่างประเทศมากขึ้นซึ่งช่วยทำให้สะดวกแก่การสืบค้นมากยิ่งขึ้น

ลักษณะแผนภูมิมโนทัศน์ตามแนวคิดของโนแวคเป็นแผนภูมิอย่างง่ายที่แสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคำมโนทัศน์ต่างๆ (ได้แก่ คำมโนทัศน์หลัก มโนทัศน์รอง มโนทัศน์ย่อย และตัวอย่าง) ส่วนองค์ประกอบของแผนภูมิมโนทัศน์โดยทั่วไป ได้แก่ คำมโนทัศน์ต่างๆ เส้นเชื่อมโยง และคำเชื่อมโยง (**บางทีอาจจะละไว้ในฐานที่เข้าใจได้**) โปรดสังเกตดูตัวอย่าง ภาพประกอบ 1

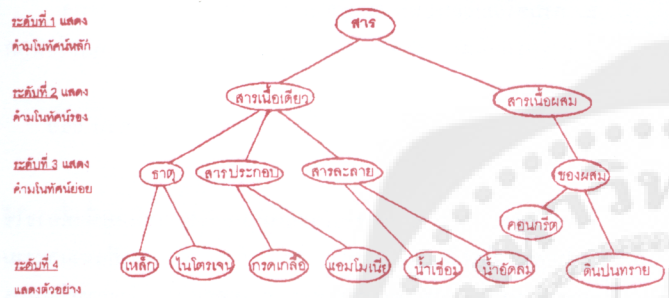

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิมโนทัศน์ของสิ่งมีชีวิต

จากแผนภูมิมโนทัศน์ในภาพข้างบนนี้ อาจจะอ่านความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ต่างๆ ในแต่ละระดับโดยเขียนเป็นประโยคข้อความที่มีความหมายในตัวเองได้ดังนี้

1. สิ่งมีชีวิต แบ่งเป็น พืช สัตว์
2. พืชอาจจะเป็นพืชมีดอก พืชไร้ดอก
   สัตว์อาจจะเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลัง สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง
3. พืชมีดอก เช่น ชบา มะลิ
   พืชไร้ดอก เช่น เห็ด เฟิร์น
   สัตว์มีกระดูกสันหลัง เช่น คน ช้าง ปลา
   สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง เช่น ผึ้ง แมงมุม ปู

พิจารณาจากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าแผนภูมิมโนทัศน์มีลักษณะสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. มีลักษณะสรุปหรือย่อสาระสำคัญของเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้เขียนสนใจ ทำให้อ่านความหมายได้ง่ายและรวดเร็ว
2. จากความสัมพันธ์ระหว่างคำมโนทัศน์อาจนำไปสู่การเขียนเป็นข้อความหรือประโยคที่แสดงแนวความคิดหลักและรองหรือย่อยลงไปที่อาจขยายความออกไปได้อีกจากคำมโนทัศน์สู่ประโยคจนกระทั่งกลุ่มข้อความเสริมรายละเอียดเป็นย่อหน้าๆ ได้ เป็นเรื่องราว บทความ และรวมเล่มเป็นตำราได้ในที่สุด
3. คำมโนทัศน์ต่างๆ ในแผนภูมิที่เขียนขึ้นมานั้นอาจสลับตำแหน่งใหม่ได้ ขึ้นอยู่กับการเน้นหรือจัดลำดับความสำคัญว่าจะเปลี่ยนให้คำใดเป็นมโนทัศน์หลัก มโนทัศน์รอง และมโนทัศน์ย่อย ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้แผนภูมิมโนทัศน์อาจมีลักษณะแตกต่างกันไปได้ตามแนวคิดในการเขียนของแต่ละบุคคล

จากการศึกษาของผู้เขียนเองหลายปีกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพและวิชาเคมีที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่านักเรียนที่มีความเข้าใจถึงมโนทัศน์ของเนื้อหาวิชาดี มักจะเขียนแผนภูมิมโนทัศน์ตามรูปแบบนี้ได้หลายระดับอย่างซับซ้อนและถูกต้องพร้อมทั้งฉายแววของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เห็นอีกส่วนหนึ่งด้วย

ประเภท

ดร.เมิร์ล ตัน (Merle Tan) แห่งมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ ได้จัดแบ่งประเภทของผังมโนทัศน์เป็น 4 ประเภท แต่จากการสังเกตของผู้เขียนพบว่า การเขียนผังมโนทัศน์ชุดหนึ่งมักมีการผสมผังมโนทัศน์หลายประเภทไว้ด้วยกันได้อีกด้วย ดังนั้นจึงสมควรเพิ่มเข้าไว้อีกหนึ่งประเภทรวมเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. *ชนิดกระจายออก (Pointed Grouping)*
2. *ชนิดปลายเปิด (Opened Grouping)*
3. *ชนิดเชื่อมโยง (Linked Grouping หรือ Cross Link)*
4. *ชนิดปลายปิด (Closed Grouping)*
5. *ชนิดผสม (Combined Grouping)*

1. ชนิดกระจายออก จากคำมโนทัศน์หลักจะแสดงการเชื่อมโยงกันกับมโนทัศน์อื่นๆ กระจายออกไปทุกทิศทางซึ่งบางท่านเรียกผังมโนทัศน์ประเภทนี้ว่า Mind Mapping หรือ Spidergram ดังตัวอย่าง

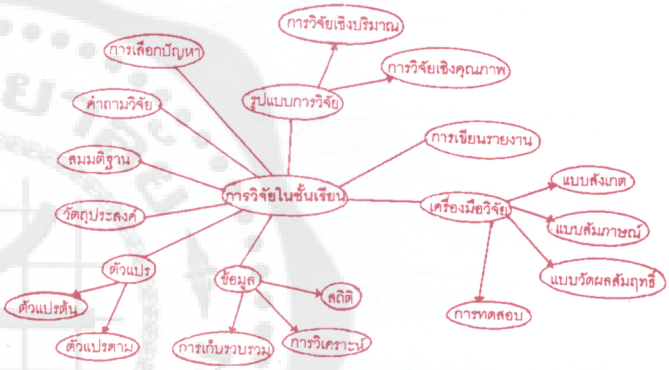

ภาพประกอบ 2 แสดงผังมโนทัศน์ของแสงอาทิตย์

2. ชนิดปลายเปิด เป็นผังมโนทัศน์ที่แสดงการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มคำมโนทัศน์จากบนลงล่าง ลดหลั่นลงไปเรื่อยๆ ตามลำดับและความสำคัญของคำมโนทัศน์ที่ผู้เขียนกำหนดไว้ ดังภาพประกอบ 1

3. ชนิดเชื่อมโยง มีลักษณะคล้ายกับชนิดปลายเปิดหากแต่มีการเชื่อมโยงข้ามชุดระหว่างคำมโนทัศน์ที่สัมพันธ์กันและมักเขียนแสดงหัวลูกศรเพื่อแสดงทิศทางของความสัมพันธ์ ดังภาพตัวอย่าง

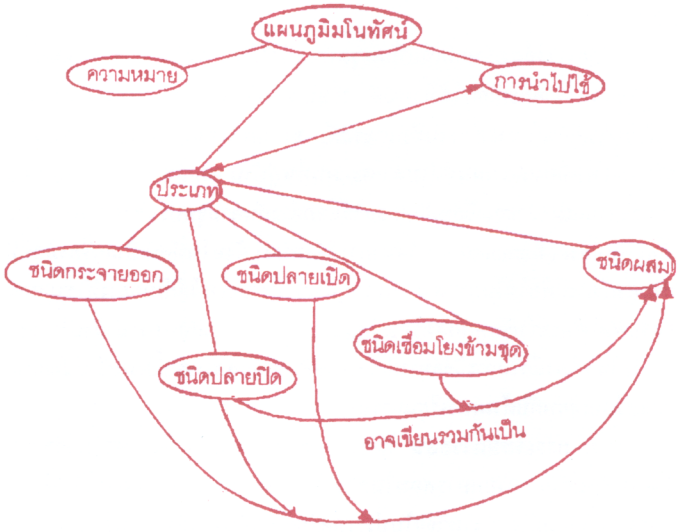

ภาพประกอบ 3 แสดงผังมโนทัศน์เกี่ยวกับการเขียนภาพการ์ตูน

4. ชนิดปลายปิด หรือปิดล้อมเป็นวง ผังมโนทัศน์ชนิดนี้ค่อนข้างจะมีลักษณะจำกัดอยู่ในตัวเองค่อนข้างมากเนื่องด้วยจะต้องเขียนให้คำมโนทัศน์มีการเชื่อมต่อเป็นวงปิด ดังภาพประกอบ 4

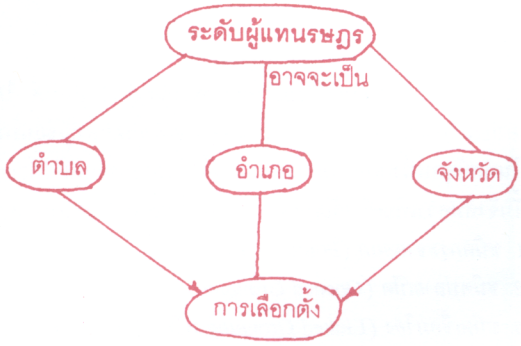

ภาพประกอบ 4 แสดงผังมโนทัศน์ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมบางชนิด

5. ชนิดผสม บางครั้งผังมโนทัศน์ที่เขียนขึ้นมานั้นอาจมีลักษณะผสมกันหลายแบบได้ ดังภาพประกอบ 5 และ 6

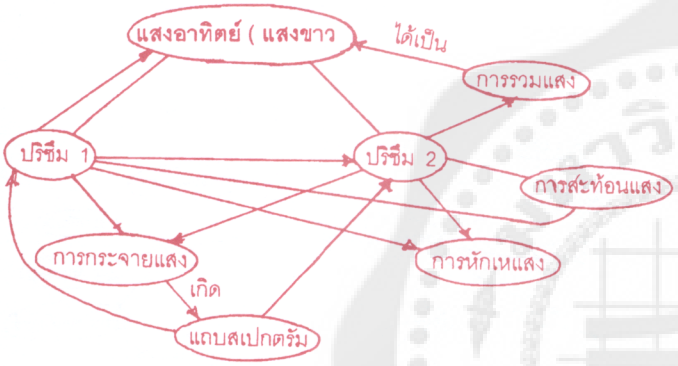

ภาพประกอบ 5 แสดงผังมโนทัศน์ของเลขยกกำลังเกี่ยวกับการคูณและการหาร

ผังมโนทัศน์กับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

1. การพัฒนาหลักสูตร จากหลักการเบื้องต้นที่กล่าวมาแล้วอาจพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะเด่นของผังมโนทัศน์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดหลัก แนวคิดรอง และแนวคิดย่อยๆ ตลอดจนข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ หลักการและข้อสรุปต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย ด้วยเหตุนี้นักพัฒนาหลักสูตรจึงได้นำผังมโนทัศน์ไปประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและการออกแบบหลักสูตรได้เช่น พอสเนอร์และรุดนิทสกี (Posner & Rudnitsky. 1986) และเบรดี (Brady. 1990) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม พอสเนอร์และรุดนิทสกีได้ให้ข้อยืนยันว่าผังมโนทัศน์นั้นไม่อาจแสดงรายละเอียดได้ทั้งหมด หากแต่จำเป็นต้องเสนอเป็นระดับความละเอียดดุจเดียวกับการทำแผนที่หลายระดับ เช่น แผนที่โลก แผนที่ประเทศ แผนที่จังหวัด แผนที่อำเภอ แผนที่ตำบล และแผนที่หมู่บ้าน ตามลำดับ ซึ่งแต่ละระดับจะสามารถเสนอรายละเอียดปลีกย่อยได้แตกต่างกันตามจุดประสงค์ ปี ค.ศ. 1995 เอ็ดมอนด์สัน (Edmondson) ได้ทำการวิจัยพบว่า ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเชิงบูรณาการ ได้เป็นอย่างดี เช่น หลักสูตรแพทยศาสตร์หรือหลักสูตรสหวิทยาการในสาขาวิชาอื่นๆ การนำผังมโนทัศน์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยทางด้านการพัฒนาหลักสูตรเช่นนี้ยังพบว่ามีน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับด้านการเรียนการสอน

2. การเรียนการสอน ในต่างประเทศมีการค้นคว้าและทำวิจัยเกี่ยวกับผังมโนทัศน์กับการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆ นอกจากทางสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ในแง่มุมต่าง ๆ งานวิจัยในประเทศไทยมักเป็นทางด้านการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (พิทักษ์ เจริญวานิช. 2531; หทัยรัช รังสุวรรณ. 2539; และ สุกัญญา อินทรีย์. 2541) ส่วน ลออ อางนานนท์ (2542) ใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ วิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (เน้นเนื้อหาทางด้านสังคมศึกษา) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นอกจากนี้ครูอาจใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือสอนนักเรียนให้รู้จักการระดมความคิดด้วยตนเองในการเขียนเรียงความ (มนัส บุญประกอบ. 2534) ได้อีกด้วย ล่าสุดพบว่า มีนักวิจัยทางการศึกษาใช้ผังมโนทัศน์เป็นเครื่องมือหรือเทคนิคพิเศษในการประเมินผลการเรียนรู้ในระดับบัณฑิตศึกษา (McClure, Sonak, & Suen. 1999)

การนำไปใช้

นอกจากประโยชน์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ยังพบอีกว่ามีผู้ศึกษาและประยุกต์ใช้ผังมโนทัศน์ในงานด้านอื่นๆ ได้อย่างหลากหลาย เช่น

1. การวางแผนงานเพื่อทำโครงการ การฝึกซ้อมกีฬา การทดลอง การสัมภาษณ์
2. การเตรียมเขียนบทความ เรียงความ ตำราต่าง ๆ และการพูด
3. การสรุปเนื้อหา แนวคิด หรือ กิจกรรมในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกระดับชั้นเรียน
4. การเรียนการสอน อาจใช้ทำเป็นแบบฝึกหัดสรุปทบทวน หรือประเมินผลการเรียนรู้

จึงอาจกล่าวได้ว่าผังมโนทัศน์เป็นแผนภูมิอย่างง่ายชนิดหนึ่งที่อาจใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือได้อย่างกว้างขวาง ในภารกิจทางด้านการศึกษาและงานอื่นๆ ตั้งแต่การวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การออกแบบหน่วยการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในระดับห้องเรียนแม้กระทั่งการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ❖

บรรณานุกรม

ไทนี อนรรฆสันต์ และ มีนา โอวารินทร์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, มนัส บุญประกอบ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมื่อภาคต้น 2532.

พิทักษ์ เจริญวานิช. (2531). ***การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่องการหายใจระดับเซลล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้แผนผังมโนทัศน์กับการสอนปกติ.*** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มนัส บุญประกอบ. (2533). ***นวัตกรรมการศึกษาที่ห้าทาย.*** ศูนย์ส่งเสริมการผลิตและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา ฝ่ายนิเทศและพัฒนาหลักสูตร ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเบญจมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, อัดสำเนา.

.....(2533). " แผนภูมิมโนทัศน์กับแผนภูมิอื่น." ***วารสาร สสวท.*** 16 (10) : 22-25.

.....(2534). " นวัตกรรมการสอน : วิถีใหม่สู่การเขียนเรียงความ." ***วารสาร มศว ปทุมวัน.*** 16 (1) : 149 -157.

ลออ อางนานนท์. (2542). ***การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคิดสร้างสรรค์กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องสิ่งแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุกัญญา อินทรีย์. (2541). ***ผลการสอนโดยใช้แผนภูมิมโนทัศน์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.*** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

หทัยรัช รังสุวรรณ. (2539). ***ผลการสอนโดยใช้แผนที่มโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพด้านมโนมติและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.*** ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มองโลกในแง่ดี

วันนี้คุณทำดี...แล้วหรือยัง

ความดีของข้าพเจ้าเกิดขึ้นในวันหนึ่งซึ่งในวันนั้นเองเป็นวันที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง เพราะข้าพเจ้าคิดว่าตัวเองได้มีคุณค่ามีประโยชน์และได้มีส่วนช่วยเหลือสังคมกับผู้อื่นเขาบ้าง

เหตุการณ์มีอยู่ว่า ในตอนเช้าขณะที่ข้าพเจ้านั่งโดยสารรถสองแถวมาตามปกติ ซึ่งเมื่อรถแล่นมาได้สักพักหนึ่ง รถก็จอดรับผู้โดยสาร ซึ่งหนึ่งในจำนวนผู้โดยสารมีคุณยายอายุประมาณ 70 กว่าปี หิ้วตะกร้าใส่กับข้าวใบใหญ่ขึ้นรถมา เมื่อข้าพเจ้าเห็นก็ฉุกคิดขึ้นมาว่าถ้าจะปล่อยให้คุณยายยืนโหนรถอยู่ก็คงจะไม่ไหวเป็นแน่ เพราะขนาดตัวข้าพเจ้าเองยังทรงตัวไม่ค่อยจะอยู่ เวลาที่รถแล่นแล้วนับประสาอะไรกับคุณยายตัวเล็กๆที่ถือตะกร้าใบใหญ่อีกใบ ถ้าต้องยืนโหนอยู่คงจะต้องล้มไปกองกับพื้นรถแน่ๆ ข้าพเจ้าซึ่งนั่งอยู่ด้านนอกจึงรีบลุกขึ้นแล้วพยุงคุณยายมานั่งที่ของข้าพเจ้า เพราะในขณะนั้นที่นั่งในรถเต็มหมดแล้วเมื่อคุณยายได้นั่งลงแล้วคุณยายก็กล่าวคำขอบใจกับข้าพเจ้า ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอิ่มเอิบใจและสบายใจอย่างบอกไม่ถูก ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอฝากให้ทำความดี เพราะการทำความดีแม้จะเป็นเพียงเรื่องเล็กๆน้อยๆ ไม่มีสิ่งใดตอบแทน แต่มันก็ทำให้เรารู้สึกมีความสุขในสิ่งที่เราทำ ถึงแม้ใครต่อใครจะไม่เห็น ไม่มีใครยกย่อง แต่เราก็รู้สึกได้ด้วยใจของตัวเราเอง

น.ส.ศรีปฏา ภัทรประเสริฐ
เอกคณิตศาสตร์ ปีที่ 2

*Brady, L. (1990). **Curriculum Development.** (3rd ed). Burwood, Victoria : Brown Prior Anderson.*

*Edmondson, K.M. (1995). " Concept Mapping for the Development of Medical Curricula." **Journal of Research in Science Teaching.** 32(7) : 777-793.*

*Gagne, R.M., & Glaser, R. (1987). "Foundations in Learning Research" in the **Instructional Technology : Foundations.** Hillsdale, NJ : Lawrence Earlbaum Associates.*

*Heimlich, J.E. (1986). **Semantic Mapping : Classroom Applications.** Newark, Delaware : International Reading Association.*

*McClure, J.R., Sonak, B., & Suen, H.K. (1999). " Concept Map Assessment of Classroom Learning : Reliability, Validity, and Logistical Practicality." **Journal of Research in Science Teaching.** 36(4) : 475-492.*

*Novak, J.D., & Gowin, D.B. (1984). **Learning How to Learn.** Cambridge : University Press.*

*Posner, G.J., & Rudnistsky, A.N. (1986). **Course Design.** (3rd ed). White Plains, NY : Longman.*

*Rico, G.L. (1983). **Writing the Natural Way.** LA : J.P. Tarcher.*

*Roth, W-M., & Roychoudhury, A. (1993). " Using Vee and Concept Maps in Collaborative Settings: Elementary Education Majors Construct Meaning in Physical Science Courses." **School Science and Mathematics.** 93(5) : 237-244.*

Schmid, R.F., & Telaro, G. (1990). " Concept Mapping as an Instructional Strategy for High School Biology." The Journal of Educational Research. 84(2) : 78-85.

วัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT)

รศ.ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวี

ในปัจจุบันแนวความคิดเรื่องผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้กลายเป็นประเด็นหลักของการปฏิรูปการเรียนการสอน ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริง ความคิดเรื่องนี้ได้เข้ามาสู่เมืองไทย ไม่น้อยกว่า 4 ทศวรรษที่ผ่าน โดยเข้ามาพร้อม ๆ กับการเผยแพร่เรื่องการศึกษาแผนใหม่ หรือการศึกษาแบบก้าวหน้านิยม (Progressivism) ที่ **ศ.ดร.สาโรช บัวศรี** เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแนะนำให้บุคลากรทางการศึกษารุ่นใหม่ของไทยได้รู้จัก จนคนส่วนใหญ่คุ้นเคยกับวลีที่ว่า **เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ** (Learning by Doing) เป็นอย่างดี

วัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) เป็นแนวคิดอีกแนวหนึ่งที่ยึดถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและความหลากหลายของวิธีการเรียนรู้เป็นหลักการพื้นฐานของการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสค้นพบความสามารถของตนเอง

โดยความคิดเบื้องต้น 4 MAT พัฒนามาจากความคิดของ David Kolb ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจาก John Dewey ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดขึ้นจากปัจจัย 2 ประการ คือ **การรับรู้** (Perception) จำแนกเป็นการรับรู้ที่เป็นรูปธรรมและรับรู้ความคิดนามธรรม ประการที่ 2 คือ **กระบวนการนำข้อมูลของการรับรู้มาจัดการ** ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ การหาข้อมูลเพิ่มเติมและการนำไปทดลองปฏิบัติ

จากแนวคิดข้างต้น ทำให้เกิดลักษณะการเรียนรู้ขึ้น 4 ส่วน ตามพื้นที่ 4 ส่วนของวงกลม ดังรูป

ส่วนที่ 1 เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีลักษณะการรับรู้ประสบการณ์รูปธรรมเพื่อให้เกิดความรู้สึกต้องการที่จะค้นหาคำตอบเรื่องที่เรียนและรู้สึกว่าเรื่องที่เรียนมีความหมายต่อตนอย่างไร ทำไมต้องเรียน ครูต้องคิดกิจกรรมที่เร้าใจผู้เรียนให้ได้ ไม่ควรจะเริ่มเพียงถามว่า ทำไมเราต้องเรียนเรื่องนี้

ส่วนที่ 2 มีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อขยายความจากประเด็นที่สนใจในขั้นที่ 1 คำถามประจำส่วน คือ *อะไร* หมายความว่านักเรียนต้องไปถึงความรู้ว่าเรื่องที่ตนสนใจนั้นเป็นเรื่องอะไร เกี่ยวข้องกับอะไร และจะเรียนรู้ได้อย่างไร เมื่อจบส่วนที่ 2 นักเรียนต้องเกิดความคิดรวบยอด

ส่วนที่ 3 เป็นกิจกรรมที่นำเอาความคิดรวบยอดมาสู่การปฏิบัติคำถามประจำส่วนนี้คือ *จะนำความคิดมาปฏิบัติได้อย่างไร* กิจกรรมในส่วนนี้จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงความถนัด และความคิดสร้างสรรค์ของตนอย่างเต็มที่

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนของการวิเคราะห์ วิจารณ์ ร่วมกันเพื่อหาจุดอ่อนจุดแข็ง ของงานที่สร้างขึ้นพร้อมกับชื่นชมผลงานของตน ของเพื่อน ตลอดจนการโชว์ผลงานให้แก่ผู้เกี่ยวข้องได้ชื่นชม รวมทั้งการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่อนาคตและประเด็นอื่น ๆ ด้วยประเด็นคำถามว่า *ถ้า...*

และเมื่อนำเอาแนวคิดกิจกรรมของสมองซีกซ้าย ซีกขวามาประกอบการพิจารณา ส่วนของวัฏจักรการเรียนรู้จะถูกแบ่งออกเป็น 8 ส่วน ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไปในฉบับหน้า ถ้ามีโอกาสได้นำเสนออีกครั้งหนึ่ง ❖

คุณภาพศึกษาศาสตร์ : สุดท้ายก็อยู่ที่การบริหาร

ดร.ทศพร ประเสริฐสุข

นักปราชญ์ชาวสเปนที่ชื่อ Ortega ได้เคยกล่าวไว้ว่า *"มนุษย์จะไม่มีความสุขเลย ถ้าเขาเพียงแต่อยู่เฉยๆ บนโลก แต่เขาจะมีสุขเมื่อได้กระทำกิจกรรมที่มุ่งไปสู่ความดีงาม"* ถ้าเราเอาคำว่า *"องค์กร"* เข้าไปแทนคำว่ามนุษย์ ก็คงจะบอกความหมายได้ว่า "ไม่มีพื้นที่สำหรับองค์กรที่อยู่เฉยๆ (กินบุญเก่าไปวันๆ) ในขณะที่องค์กรที่ดี เจริญรุ่งเรือง (คนของเขาก็มีความสุข) ในโลกนี้จะต้องมีความสามารถที่จะสร้างบริการในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือรูปแบบอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม จึงจะทำให้องค์กรสามารถคงอยู่ได้

หันกลับมามองศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งในสังคม เราคงต้องตรวจสอบตัวเองว่าในแต่ละรอบปีที่ผ่านไปได้ผลิตงานหรือบริการใดๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สังคมบ้าง ถ้าดูจากผลงานก็นับว่าทำมากมายแต่ถ้าถามว่ามากกว่านี้ได้ไหมผมเชื่อว่าพวกเราทำได้ ขณะนี้เราก็ทำกันไม่เต็มลูกสูบ สาเหตุก็คงวิเคราะห์ได้ว่าเป็นเพราะบรรยากาศในการทำงานอันเกิดจากการบริหารงาน

คณะศึกษาศาสตร์มีบุคลากรที่มีคุณภาพซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดขององค์กร จากการทำ SWOT (แผนกลยุทธ์ของ มศว ปี พ.ศ. 2540-2554 : 32) ได้กล่าวว่าจุดแข็ง (Strengths) ของ มศว ข้อที่ 1 กล่าวว่า "ประวัติศาสตร์ในระยะ 50 ปี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้สถาบันได้หยั่งรากลึกทางวิชาการในด้าน **การศึกษาและจิตวิทยา** การพัฒนาเด็ก ครอบครัว ชุมชน และศิลปวัฒนธรรม และในข้อที่ 3 กล่าวว่า "แผนพัฒนาฯ ระยะที่ 8 เป็นจุดหักเหที่จะพัฒนาทรัพยากรของรัฐที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาต่างๆ

จะเห็นว่านี่คือจุดแข็งที่เรายืนอยู่ในสังคมได้ เราน่าจะได้ทำอะไรอีกหลายสิ่งหลายประการที่จะทำให้เรายืนอยู่ในแนวหน้า เราท่านต่างยอมรับกันว่าทรัพยากรบุคคล (ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดขององค์กร) ซึ่งเป็นคนเก่งๆ อยู่มากมาย แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่บุคลากรของเรายังไม่อาจใช้ศักยภาพที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่ ถ้าหากว่าจะหาสาเหตุว่า เป็นเพราะอะไร ก็อาจจะพิจารณาได้ 4 ประเด็นหลักๆ คือ

1. *ระบบ (System)*
2. *คน (Human Resources)*
3. *ผู้บริหาร (Administrator)*
4. *สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย(Supportive Environment)*

1. ระบบ ในที่นี้หมายถึงระบบในมหาวิทยาลัย หากใครที่ทำงานจะพบอุปสรรคกับระบบมากมาย ยกตัวอย่าง เช่น

1.1 จะสร้างผลงานให้มหาวิทยาลัยโดยจัดอบรมสัมมนาระยะสั้น 1 วัน หรือ 2 วัน การจัดงานต้องยกให้มหาวิทยาลัย 20% ลองคิดดูค่าลงทะเบียนรัฐบาลให้เบิกได้600 บาทต่อวันแล้วจะจัดได้อย่างไร ตัวมันเองก็เลี้ยงตัวเองไม่รอดแล้วแต่เราก็อยากสร้างชื่อเสียงให้คณะ ที่อื่นเขาเก็บกัน 8% ให้คณะ 4% ให้มหาวิทยาลัย 4% (มีหลักฐานอ้างอิง) นี่คือระบบที่ไม่เอื้ออำนวยให้ทำงาน

1.2 ในมหาวิทยาลัยถ้าจัดประเภทบุคลากรก็อาจจัดได้ 2 ประเภท คือ ประเภทแรกทำงานด้านวิชาการ คือ ครูบาอาจารย์ นักวิจัย ประเภทที่ 2 ก็คือผู้สนับสนุนวิชาการ เช่น การเงิน และแผนกบริการต่างๆ ดูๆ ไปถ้าใครทำงานจะพบว่าหน่วยงานเหล่านี้ไม่ใช่หน่วยงานที่คอยสนับสนุน แต่กลายเป็นหน่วยงานควบคุม สาเหตุเพราะถ้าผู้บริหารไม่เข้าใจ Concept ของการบริหารงานมหาวิทยาลัย และไม่ค่อยติดตามดูแล (Monitoring) หน่วยงานเหล่านี้ก็จะเป็นหน่วยงานควบคุมทันที คอยวางก้าม ขัดขวาง ตัดสินใจเอง ในที่สุดคนทำงานก็จะถามตัวเองว่าจะทำไปทำไม ?

1.3 ระบบที่ดีต้องเป็นระบบที่เอื้อให้อาจารย์ทำงาน เพราะมหาวิทยาลัยจะมีชื่อเสียงได้ก็เกิดจากผลงานของอาจารย์ เพราะฉะนั้นหน่วยผลิตผลงานคือภาควิชา ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง แต่ความเป็นจริงภาควิชาแทบไม่มีบทบาทอะไรทำอะไรก็ตัดสินใจเองไม่ได้เพราะระบบเป็นระบบที่รวบอำนาจ (กระจุกอำนาจ) ไม่ใช่ระบบที่กระจายอำนาจ แม้จะบอกว่าผม Empowerment แล้วก็ตาม ถามว่าจริงหรือเปล่าบางทีให้แต่งานแต่ไม่ให้อำนาจในการควบคุมงาน ที่จริงควรจะ Delegate works and give authority to control works หน่วยงานใดก็ตามที่กระจุกอำนาจจะหาความเจริญได้ยาก

1.4 ระบบการคัดเลือกผู้บริหาร กฎระเบียบที่ออกมาไม่ได้เป็นไปอย่างที่คน ในประชาคมนี้ต้องการกฎการสรรหาตำแหน่งต่างๆ ดูแล้วไม่ต่างจากยุคถนอม-ประภาส (ยุคที่เราต่อสู้เดินขบวนเพื่อเป็นมหาวิทยาลัย) อุตสาห์ทำประชาพิจารณ์แต่ผลของประชาพิจารณ์ก็ไม่ได้ถูกนำมาใช้ จึงทำให้หลายคนผิดหวัง ต่อไประบบนี้เราจะได้ผู้บริหารที่เป็นพรรคพวกกัน มีความสามารถหรือเปล่าไม่รู้ คนดีมีความสามารถก็ขอเชิญชิดซ้าย

เขียนมาได้แค่นี้ปรากฏว่าเนื้อที่หมด ถ้าไม่โดนระงับเสียก่อนก็จะเขียนต่อในฉบับต่อไป ซึ่งจะกล่าวถึง ถ้าจะให้ดีแล้วเราควรจะทำอย่างไร

เพราะตระหนักดีว่าเราเป็นชาวเทา-แดง ซึ่งหมายถึง กล้าที่จะคิด อย่างผู้มีปัญญา ❖

แค่...

*พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พุทธศักราช 2525 **"วิชาการ"** เป็นคำนาม หมายถึง **"การที่เกี่ยวกับวิชาความรู้โดยเฉพาะ"** ดังนั้น นักวิชาการก็คือ บุคคลที่เกี่ยวกับวิชาความรู้โดยเฉพาะ ถ้าต้องจำแนกออกมาว่าบุคคลที่เกี่ยวกับวิชาความรู้โดยเฉพาะมีบุคคลประเภทใดบ้าง ก็คงจะมีมากทีเดียว ผู้เขียนคิดว่าบุคคลประเภทหนึ่งในจำนวนนั้นซึ่งจะเป็นนักวิชาการแน่ๆ ก็คือ บรรดาครูบาอาจารย์ในมหาวิทยาลัย*

อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทุกท่านมีความรู้สูงและทำงานเกี่ยวข้องกับวิชาการโดยเฉพาะท่านจึงเป็นนักวิชาการ เมื่อท่านเป็นนักวิชาการจึงจำเป็นยิ่งที่จะต้องทำตนให้ทันวิชาการ วิชาการนั้นย่อมเจริญงอกงามก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา ผู้เขียนยอมรับด้วยความจริงใจว่า อาจารย์ทุกท่านมีความรู้สูงสุดตามปริญญาบัตรที่ท่านได้รับแน่นอนในวันเวลาที่ท่านสอบได้แล้วตามหลักสูตรของวิชาการด้านนั้นๆ ครั้นวันเวลาผ่านมานานเข้า แน่นอนเหลือเกินว่าความรู้ที่ท่านมีอยู่นั้นอาจจะแปรเปลี่ยนไปทั้งในทางที่ดีขึ้นมากขึ้นหรือในทางที่น้อยลงด้อยลงก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าของตัวท่านเองว่าทำตนให้ทันวิชาการหรือไม่เพียงใด

สิ่งที่ผู้เขียนคิดเกี่ยวกับนักวิชาการในบ้านเมืองของเรานั้นมีมากมายหลายประเด็น ทั้งจากที่ประสบมาด้วยตัวเองบ้าง ท่านผู้รู้ปรารภให้ฟังบ้าง ก็พบว่านักวิชาการจริงนั้นไม่มีปัญหาเพราะท่านซื่อตรงต่อวิชาการของท่านไม่มีอะไรเคลือบแฝง ส่วนที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้คือนักวิชาการจอมปลอม ในสภาพการของสังคมปัจจุบัน ผู้เขียนคิดว่า พวกนี้มีจำนวนค่อนข้างมากขอยกมาเป็นตัวอย่างพอสังเขปดังต่อไปนี้

1. นักวิชาการประเภทหวงวิชาบางท่านเดินทางไปศึกษาในต่างประเทศจนได้รับปริญญาบัตรและประกาศนียบัตรหลายๆ ใบ แต่ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ไม่ได้ใช้ความรู้อย่างเต็มที่เลย สอนวิชาอะไรก็ไม่เต็มที่ ไม่ค่อยจะเขียนบทความหรือตำหรับตำราอะไรให้ลูกศิษย์ไทยๆ ได้อ่านกันบ้างเลย. ผู้เขียนคิดว่าครูอาจารย์ประเภทนี้คงจะเป็นอย่างนั้นตลอดไปจนเกษียณราชการและจนกระทั่งหมดสภาพไป มีความรู้อะไรต่อมิอะไรมากมายแต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ให้เต็มที่... ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า อุตส่าห์เสียเงินเสียทองตั้งมากมาย ข้ามน้ำข้ามทะเลไปเรียนต่างประเทศเพื่ออะไร มันคุ้มค่าหรือไม่... หรือว่าการมีวุฒิปริญญาโท ปริญญาเอกมันโก้ดีเท่านั้นเอง

2. ประเภทนักวิชาการบนหอคอยงาช้าง นักวิชาการบางท่านเก่งมาก เก่งถึงขนาดพูดกับใครก็ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง เขียนอะไรก็อ่านไม่ค่อยเข้าใจ เข้า

แค่...นักวิชาการ

◆ รศ.วรวิทย์ วศินสรากร (ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ มศว)

ทำนองที่ว่า ท่านรู้เรื่องของท่านคนเดียว คิด เขียน และอ่านของท่านอยู่คนเดียว จะมีประโยชน์อะไรละครับ ผู้เขียนซึ่งไม่ใช่นักวิชาการคิดว่าถ้าท่านสามารถทำวิชาการยากๆ ให้ผู้คนทั่วไปสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ หรืออาจจะเรียกว่า ถ้าสามารถนำวิชาการเข้าสู่สังคมได้ น่าจะมีประโยชน์มากกว่า แต่เคยพบเหมือนกันว่าความคิดอย่างผู้เขียนนี้นักวิชาการบางท่านไม่เห็นด้วย ท่านบอกว่า **"เป็นการทำลายวิชาการ"** ซึ่งผู้เขียนยอมรับว่าไม่เข้าใจเลยว่าทำไมจึงเป็นอย่างนั้น

3. นักวิชาการประเภทยึดติดภาษาต่างด้าว หลายต่อหลายท่านติดยึดภาษาต่างด้าวเอามากๆ จะเห็นเป็นการโก้เก๋หรือ เป็นการอวดภูมิหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ไม่ว่าจะพูดหรือจะเขียนอะไรจะต้องมีภาษาต่างด้าวแซมอยู่ตลอดเวลาโดยไม่จำเป็น. ค่อนข้างจะพบจำนวนมากด้วย ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์ท่านหนึ่งพูดกับนิสิต (แอบได้ยิน) ว่า

"ฉันไม่ mind หรอกว่า พวกเธอจะ work หรือไม่ work ตามที่ฉันให้ topic และ design นี่พวกเธอ make decission เอาเอง O.K."

บางท่านเวลาเขียนบทความจะต้องวงเล็บภาษาต่างด้าวกำกับไว้ตลอด แม้คำๆ เดียวกันก็จะวงเล็บทุกครั้งที่เอ่ยถึงคำนั้น เช่น

"จัดการศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการที่จะสร้างองค์ความรู้ได้นั้นจะต้องมีวิธีวิทยา(methodology) เป็นสรณะสำคัญ ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาของสาขาวิชาใดๆ จะต้องให้มีการเรียนการสอนวิธีวิทยา(methodology) ของสาขาวิชานั้นๆ มิฉะนั้นแล้วการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชานั้นๆ แทบจะไม่มีความหมายใดๆ เลย เพราะผู้เรียนจะไม่ได้เนื้อหาอะไรเพิ่มเติมจากระดับปริญญาตรีเลย ซึ่งเรียนมาทั้งหมดแล้ว

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ระดับปริญญาตรีไม่สามารถให้ได้นั้นคือ การจัดการศึกษาให้มีวิธีวิทยา (methodology) อันเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่ต้องอาศัยการฝึกฝนในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และเป็นหัวใจของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยหรือการทำปริญญานิพนธ์เป็นหลัก ผู้จบการศึกษาโปรแกรมนี้ต้องมีความรู้ความสามารถด้านวิธีวิทยา (methodology) เป็นอย่างดียิ่ง"

จะเห็นว่าเพียงเนื้อหานิดเดียวตามตัวอย่างนี้ยังมีวงเล็กซ้ำซ้อนมากถึงขนาดนี้ ลองคิดดูเถอะ ถ้าทั้งหมดของบทความจะรุงรังรกตาขนาดไหนที่กล่าวนี้ไม่ได้หมายความว่า การวงเล็บภาษาต่างด้าวนั้นไม่จำเป็น จำเป็นครับ จำเป็นจะต้องมีเพราะว่า คำภาษาต่างด้าวบางคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้ว คนทั่วไปอาจจะมีความเข้าใจไม่ตรงกันก็จำเป็นต้องวงเล็บภาษาต่างด้าวคำนั้นกำกับไว้ และควรจะวงเล็บกำกับไว้ในคำแรกคำเดียวก็พอ คำต่อไปไม่ต้องมีวงเล็บอีกแล้ว ถ้าหากเป็นคำที่เข้าใจตรงกันอยู่แล้วก็ไม่ต้องมีวงเล็บ เช่นคำ *"มาตรฐาน"* ทุกคนเข้าใจตรงกันแล้วจึงไม่ต้องมี (standard) เป็นต้น อนึ่งคำที่เป็นภาษาไทยอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นต้องไปวงเล็บภาษาอังกฤษ เพราะไม่ได้เขียนบทความแปลไทยเป็นอังกฤษแต่อย่างใด เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

"อริยมรรค มีองค์ 8 ได้แก่

1. สัมมาทิฐิ ความเห็นหรือความรู้ที่ถูกต้อง (Right view or Right understanding)

2. สัมมาสังกัปปะ ความดำริที่ถูกต้อง (Right Thought)

3. สัมมาวาจา วาจาที่ถูกต้อง (Right Speech)

4. สัมมากัมมันตะ การกระทำที่ถูกต้อง (Right Action)

5. สัมมาอาชีวะ การเลี้ยงชีพที่ถูกต้อง (Right Livelihood)

6. สัมมาวายามะ ความพยายามที่ถูกต้อง (Right Effort)

7. สัมมาสติ การมีสติถูกต้อง (Right mindfulness)

8. สัมมาสมาธิ สมาธิถูกต้อง (Right Concentration)"

การที่เกิดมาเป็นคนไทยแต่ไม่รู้จักใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องนอกจากจะได้ชื่อว่า เกิดมาเสียชาติเกิดแล้วยังจะกลายเป็น การบ่อนทำลายภาษาของชาติอีกด้วย อย่าลืมนะครับว่า ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ เมื่อใดเราสูญเสียวัฒนธรรมของชาติเมื่อนั้นจะสูญชาติโปรดตระหนักเรื่องนี้กันไว้บ้างอย่าเร่งให้ถึงเวลานั้นเร็วนักเลย

4. นักวิชาการประเภทหลงตัวเอง เคยพบหลายๆ ท่านที่เป็นประเภทนี้ คือ มีโมหะ หลงตัว คิดว่าตัวเองเก่งเลอเลิศ เก่งคนเดียว ขาดโยนิโสมนสิการโดยสิ้นเชิง มักจะดูแคลนแหล่งความรู้ต่างๆ ทำตัวประดุจเขียดในรอยโค ในเรื่องนี้ไม่อยากพูดอะไรมากนัก ถ้าต้องการมีความรู้ความเข้าใจดีๆ โปรดอ่านหนังสือชื่อ"การศึกษาคืออะไร"ของท่านพุทธทาสภิกขุนะครับ

5. นักวิชาการประเภทคิดดี หลักการดี พูดดี แต่ไม่เคยปฏิบัติ ประเภทนี้มีมาก มีอยู่เกือบจะทุกหน่วยงานเพราะการทำงานด้วยปากนั้นง่ายที่สุด ผู้เขียนเคยเข้าร่วมคณะกรรมการต่างๆ หลายคณะ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย ได้พบนักวิชาการประเภทนี้เสมอ เคยนึกอนาถใจและเคยคิดอยู่ว่า **"ทำไมหนอสังคมของเราจึงเป็นอย่างนี้"** คิดแล้วก็ได้แต่ปลงว่ามันเป็น ตถตา ถ้าคนในสังคมแห่งนี้ คิดกันให้มากพูดให้น้อยลง แต่ลงมือปฏิบัติจริงๆ ตามที่คิดและพูดนั้นให้มากขึ้น สังคมไทยจะดีขึ้นกว่านี้มากมาย

การแบ่งประเภทนักวิชาการดังกล่าวแล้วนั้นเป็นความคิดส่วนตัวของผู้เขียน อาจจะผิดคือไม่ถูกเลยก็ได้ ไม่มีตัวเลขสถิติอะไรรองรับ และอาจจะมีนักวิชาการประเภทอื่นๆ อีกก็อาจจะเป็นได้ แต่อย่างไรก็ตาม การที่เรามีนักวิชาการมากๆ นั้นเป็นผลดีต่อสังคมไทยแน่นอน ขึ้นอยู่กับว่าเราสามารถใช้คนเหล่านั้นให้ถูกกับงานที่เขาจะต้องทำหรือไม่ และเรามีนักวิชาการจริง หรือนักวิชาการจอมปลอมมากกว่ากัน

แต่ที่แน่ๆ บุคคลที่ไม่มีประโยชน์เลยและไม่มีผลดีอะไรเลยก็คือ บุคคลที่คนทั่วไปขนานนามให้ว่า **"นักวิชาเกิน"** บุคคลพวกนี้อันตรายและไร้ประโยชน์ บางคนไม่มีความรู้แต่ติทุกเรื่องทุกอย่างที่คนอื่นเขาทำ ใครทำอะไรก็ไม่ดีทั้งนั้น มีแต่**"ข้า"**ดีอยู่คนเดียว คนประเภทนี้เข้าทำนองที่หลวงพ่อสำเนียง แห่งวัดไร่ขิง กล่าวไว้ว่า

"คนดีชอบทำ คนระยำชอบติ"

คุณละครับ เป็นนักวิชาการหรือเปล่า ถ้าคุณเป็น คุณจะเป็นประเภทไหน ❖

การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 24

ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 17-23 ต.ค. 42 ซึ่ง ร.ร.สาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเจ้าภาพฌบริเวณมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใช้ชื่อการแข่งขันว่า "ดอยคอยเกมส์" มีโรงเรียนสาธิตจากทั่วประเทศร่วมการแข่งขัน 15 สถาบัน พิธีเปิดวันที่ 17 ต.ค. 42 เวลา 08.00 น.ที่สระว่ายน้ำมเชียงใหม่และมีการแข่งขันว่ายน้ำทั้งหมดในวันเดียวกัน ในวันที่ 23 ต.ค. 42 จะมีพิธีปิดการแข่งขัน มีการโชว์เชียร์ของสถาบันต่างๆ ซึ่งประสานมิตรได้ส่งกองเชียร์ร่วมด้วย เป็นนักเรียนชั้น ม.6 ทั้งหมด และในปี 2543 ร.ร.สาธิต มศว ประสานมิตร จะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน

การประกวดบรรเลงซอสามสาย

สำนักงานคณะกรรมการเยาวชนแห่งชาติจัดประกวดบรรเลงซอสามสาย ชิงรางวัลพระราชทาน ผลปรากฏว่า น.ส.สร้อยสุดา โชติมานุกูล ชั้น ม.6/851 ร.ร.สาธิต มศว (ฝ่ายมัธยม) ได้รับรางวัลที่ 2 และเข้ารับพระราชทานรางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ 6 ก.ค.42 ณ ศาลาดุสิดาลัย

คุณธรรมและจริยธรรมที่ทุกคนควรให้ความสนใจ

สุขุม จิตร์เจริญ
นิสิตปริญญาโท บริหารการศึกษา

สังคมปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมมากมาย จะพบเห็นได้จากข่าวหนังสือพิมพ์ เช่นผู้ได้บังคับบัญชายิงผู้บังคับบัญชาเสียชีวิตที่จ.สตูล พ่อฆ่าลูกชายและลูกสาวแล้วฆ่าตัวตายตามที่ จ.นนทบุรี นักเรียนยิงครูตายที่ จ.กาญจนบุรี ครูโหดลงโทษนักเรียนทารุณ ตบบ้องหู เตะ ต่อย ที่กรุงเทพฯ มีการทุจริตการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ที่ จ.สมุทรปราการ มีการทุจริตการซื้อยาที่กระทรวงสาธารณสุข มีปัญหายาเสพติดและการก่ออาชญากรรมต่างๆ อีกมากมาย ซึ่งมีต้นเหตุมาจากความเสื่อมด้านคุณธรรมและจริยธรรมของคนในสังคมปัจจุบัน

ความเจริญทางด้านวัตถุ ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเจริญงอกงามรุดหน้าเป็นอันมาก แต่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลงเป็นอันมากเช่นกัน ความเจริญทางด้านวัตถุกับความเจริญทางด้านจิตใจมิได้เจริญควบคู่กันไป แต่กลับเสื่อมถอยลงรากฐานของปัญหาน่าจะเป็นเหตุจากการจัดการศึกษา ท่านพุทธทาสภิกขุ เคยกล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาสอนให้คนฉลาดใช้ความฉลาดเพื่อประโยชน์ของตนฉลาดเพื่อหาทางเอาเปรียบผู้อื่นมีแต่ความเห็นแก่ตัว ไม่มีการควบคุมความฉลาด ให้รู้จักละอายบาป รู้ผิดชอบชั่วดี ไม่ใช่ความฉลาดเพื่อประโยชน์ของตน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีแนวพระราชดำริด้านการศึกษาว่า การศึกษาจะต้องประกอบด้วยความรู้ 2 ส่วน คือ ความรู้ด้านวิชาการเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับนำไปประกอบอาชีพการงานที่มีประสิทธิภาพและความรู้ด้านความคิดจิตใจ ได้แก่ ความรู้จักผิดชอบชั่วดี ความละอายชั่วกลัวบาป ความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในความคิดและการกระทำ ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอารัดเอาเปรียบ

นักวิชาการผู้บริหารระดับสูงได้เห็นสภาพปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันเกิดปัญหาความเสื่อมด้านคุณธรรมและจริยธรรมได้ตระหนักที่จะแก้ปัญหา ดังจะเห็นได้จาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 81 กำหนดว่า *"รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม..."* และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ในหมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 กำหนดว่า *"การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข"*

ในการปฏิรูปการศึกษาจะต้องดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารและการจัดการปฏิรูปเนื้อหาและการจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาทั้งระบบ คาดหวังว่าในการปฏิรูปหลักสูตรจะมีการกำหนดหลักสูตรในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม อย่างเป็นรูปธรรม นำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างเป็นสุข การส่งเสริมให้คนมีจิตใจดีงามมีคุณธรรมมีจริยธรรมที่ดีงามจำเป็นต้องปลูกฝังและฝึกฝนจนเป็นนิสัยต้องตระหนักมีความสำนึกที่ดี ตลอดจนต้องอาศัยเวลา

"นีโอฮิวแมนนิส" ปรัชญาการศึกษาสำหรับคนรุ่นใหม่

สรรักษ์ เลี่ยมสุวรรณ
นิสิตปริญญาโท ภาคปกติ การอุดมศึกษา

สมัยที่ผู้เขียนเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมและมัธยม จำได้ว่าชั่วโมงเรียนหรือวันใดถ้าคุณครูพาออกไปนั่งนอกห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นใต้ต้นไม้ ระเบียงอาคารหรือออกไปทัศนศึกษานอกโรงเรียน เด็กนักเรียนทุกคนจะสนุกและมีความสุขมาก ในปัจจุบันภาพแบบนั้นหายากขึ้นทุกวันในโรงเรียนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในเมือง วันแล้ววันเล่าเด็กนักเรียนจึงต้องทนนั่งเรียนด้วยบรรยากาศในโรงเรียนหรือห้องเรียนที่มีแต่การแข่งขัน การใช้ความรุนแรง การใช้อำนาจ การบังคับ การไม่ยอมรับ การไม่เป็นมิตร ซึ่งเป็นการลดทอนศักยภาพแห่งการเรียนรู้และฝืนธรรมชาติของเด็กอย่างรุนแรงทำให้เด็กเป็นจำนวนมากมีปัญหาทางด้านจิตใจ เลิกเรียนกลางคัน ไม่รู้หนังสือ ติดยาเสพติด มีพฤติกรรมชอบทำลายของสาธารณะ มีความผิดปกติทางเพศ และฆ่าตัวตายโดยเจตนามีมากขึ้น ฯลฯ ซึ่งจะค่อยๆ ส่งผลให้เด็กเหล่านี้ต้องกลายเป็นปัญหาของสังคมไปในที่สุด ซึ่งเราสามารถพบเห็นได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน ดังนั้นเด็กและหนุ่มสาวทุกวันนี้จึงต้องการการศึกษาแนวใหม่ที่จะทำให้พวกเขาเป็นคนที่สมบูรณ์และมีความสุข การศึกษาจึงน่าจะมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์และมีความสุข โดยการนำอัจฉริยภาพที่แฝงเร้นทั้งมวลของมนุษย์ออกมาใช้ให้ได้มากที่สุด และสิ่งนี้คือเป้าหมายสำคัญของการศึกษาสำหรับเด็กและหนุ่มสาวรุ่นใหม่ (Neo-Humanist Education) หรือพูดอีกอย่างได้ว่า การศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิส คือการศึกษาที่มุ่งจะพัฒนาอัจฉริยภาพที่แฝงเร้นในตัวเด็กทุกคนให้ปรากฏออกมาให้ได้มากที่สุด

การศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิส จะพัฒนาเด็กให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน มิใช่เป็นเพียงการป้อนเนื้อหาวิชาการและข้อมูลต่างๆ หรือเป็นเพียงการฝึกหัดเรียนให้ตอบคำถาม "ถูก" หรือ "ผิด" ให้ถูกใจครูผู้สอนเพื่อที่จะได้คะแนนดีๆ เท่านั้น แต่เด็กทุกคนจะได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและด้านจิตใจควบคู่กันไปด้วย หลักการของการศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิส คือ ปลุกความกระหายในความรู้ มีศิลธรรมจริยธรรมเป็นพื้นฐาน ปลุกความสำนึกในจิตวิญญาณเรียนรู้แบบบูรณาการ ปลูกฝังสุนทรียภาพทางการศึกษาในชีวิตความเป็นอยู่ ศิลป วรรณคดี ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมสากล ปลุกจิตสำนึกใหม่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมีจิตใจของการให้บริการและพัฒนาจิตที่มีเหตุผลและจิตสำนึกร่วมกับสังคม

การศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิส จึงแตกต่างจากการศึกษาทั่วๆ ไป ที่มักจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ด้านวิชาการ หรือวิชาชีพต่างๆ และมีการพัฒนาเฉพาะด้านร่างกายและจิตใจในระดับแรกๆ เท่านั้น แต่การศึกษาแนวใหม่นี้จะมุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านวิชาชีพ วิชาการและในทุกๆ ส่วนประกอบของชีวิตผู้เรียน ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตสำนึก จิตใต้สำนึกและจิตเหนือสำนึกไปพร้อมๆ กัน เราจึงเรียกการศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิสได้อีกอย่างหนึ่งว่า **"การศึกษาเพื่อการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน"** (Holistic Education)

ผู้เขียนจึงเห็นว่า การศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิส จะมีส่วนช่วยให้เด็กและหนุ่มสาวในวันนี้เติบโตขึ้นเป็นคนที่สมบูรณ์พร้อมที่จะดำเนินชีวิตในบทบาทของผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคม เขาจะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดีงามต่างๆ ในตัวเอง มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่เย่อหยิ่ง มีความเห็นอกเห็นใจ

อันยาวนานและต่อเนื่องในการปลูกฝังและบ่มนิสัย เป็นภาระกิจของทุกคนที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้อยู่ในจิตใจของเด็กเริ่มต้นในครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา และสังคมของประเทศมีความเชื่อในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้น และส่งเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพทางการคิด พัฒนาความสามารถในการคิดให้เกิดขึ้นในผู้เรียนให้มีโครงสร้างกระบวนการคิด 3 ด้าน การคิดไตร่ตรอง การคิด สร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เชื่อว่าจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี ตนเองมีความสุข ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า ให้มีทักษะ

การรับรู้ผู้อื่น *ความเห็นอกเห็นใจ ทำให้เป็นคนดีตามหลัก* ***พรหมวิหาร 4*** *มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา*

การรับรู้ตัวเอง *ความมีสติทำให้เป็นคนที่มีคุณค่าและมีเป้าหมายตามหลัก* ***สติปัฏฐาน 4*** *กาย เวทนา จิต ธรรม*

การแก้ไขความขัดแย้ง *ความสามารถแก้ไขความขัดแย้งทำให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ตามหลัก* ***อริยสัจ 4*** *ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค*

ดังกล่าวแล้วจะมีส่วนช่วยพัฒนาความคิด พัฒนาจิตใจนำผลให้ได้นักเรียนที่มีคุณธรรมและจริยธรรมอันพึงประสงค์ของสังคมได้ในระดับหนึ่งมีการกำหนดไว้ในหลักสูตรจัดกิจกรรมให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดผลสู่การปฏิบัติที่แท้จริง ❖

กองบรรณาธิการ ศึกษาศาสตร์ ขอขอบคุณ ดร.วิบูลย์ แช่มชื่น ผู้สอนวิชาปรัชญาการศึกษา ที่ได้มอบบทความ และความคิดเห็น "มองโลกในแง่ดี" ของนิสิตมาลงเผยแพร่

ผู้อื่น มีความเมตตากรุณา มีความกล้าหาญเข้มแข็ง ซื่อสัตย์ เสียสละ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีอุดมคติอันสูงส่ง ตรงตามเป้าหมายสูงสุด ของการศึกษาแนวนีโอฮิวแมนนิส ก็คือการผลิต **"คนที่สมบูรณ์"** หรือคนที่มีร่างการแข็งแรง มีสติปัญญาหลักแหลมเฉลียวฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม ความรัก ความเมตตา กรุณา และพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อความสันติสุขของสังคมและประเทศชาติต่อไป ❖

หนังสืออ้างอิง

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. ***สอนให้เป็นอัจฉริยะตามแนวนีโอฮิวแมนนิส.*** *กรุงเทพมหานคร : บริษัท ที.พี. พริ้นท์ จำกัด. 2540*

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ***สานปฏิรูป*** *ปีที่ 2 ฉบับที่ 14. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์. 2542.*

ใบเบิกทาง
สร้างมาตรฐานครูไทย

ปุณณะ วิเศษสมบัติ
นิสิตปริญญาโท บริหารการศึกษา

การสัมนาเรื่อง **"การจัดระบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ"** ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จัดขึ้นเมื่อวันที่ 17 มิ.ย.2542 ณ โรงแรมรอยัลซิตี้ กรุงเทพฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอรูปแบบและแนวทางการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตครู ใช้ครู และผู้ที่เป็นครู ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน มีผู้เข้าร่วมสัมมนากว่า 200 คน

จากการเสนอรายงานการวิจัยของ รศ.ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ซึ่งได้ศึกษารูปแบบและวิธีการในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของประเทศนิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สกอตแลนด์ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น และฮ่องกง สรุปได้ว่า ทุกประเทศมีการขึ้นทะเบียนครูและมีองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนครู แต่ละประเทศมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการขึ้นทะเบียนครูอย่างชัดเจน เช่น ประเทศนิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น และฮ่องกง มีกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ออสเตรเลียมีสำนักทะเบียนครู สกอตแลนด์มีสภาครู ส่วนสหรัฐอเมริกามีคณะกรรมการควบคุมวิชาชีพของแต่ละรัฐ และแคนาดามีวิทยาลัยครุศาสตร์แห่งออนตาริโอรับผิดชอบ ซึ่งการจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนครูมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดและควบคุมภาพมาตรฐานความรู้ความสามารถของครู โดยจะมีใบอนุญาตขึ้นทะเบียนครูและแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบชั่วคราว และ แบบถาวร

ในเรื่องของการพัฒนาครูนั้น ประเทศนิวซีแลนด์จะดำเนินการพัฒนาครูตามที่ครูและโรงเรียนตกลงกันไว้แต่รัฐบาลทำสัญญาจ้างกับหน่วยงานที่พัฒนาครู ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกาจะเปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ประเทศญี่ปุ่นครูจะต้องเข้ารับการอบรมระหว่างทำการสอนอย่างสม่ำเสมอ หรือศึกษาเพิ่มเติมตามที่รัฐบาลกลางหรือองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสนับสนุนค่าใช้จ่ายเป็นต้น

สำหรับในประเทศไทย รศ.ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ เสนอว่า ถึงเวลาแล้วและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญต่อการศึกษา และการพัฒนาวิชาชีพครู อีกทั้งยังเป็นความต้องการของประชาชน นักวิชาการ และนักการเมืองทุกพรรคที่เห็นพ้องต้องกันว่าจะต้องดำเนินการในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ประกอบกับร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งประกาศใช้เมื่อเดือนสิงหาคม 2542 ได้กำหนดชัดเจนเกี่ยวกับการสงเสริมและพัฒนาครู โดยจะมีกองทุนเพื่อพัฒนาครูมีบัญชีเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นและยกมาตรฐานการสร้างครูอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

นอกจากนี้ได้เสนอแนะว่าควรมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู 3 ประเภท คือ ครูวิสามัญ ครูสามัญ และครูกิตติมศักดิ์ที่เป็นแบบถาวร ซึ่งครูที่สมควรได้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นครูมืออาชีพ สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ผ่านการทดลองสอนอย่างน้อย 2 ปี และครูประจำการที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีให้พัฒนาตนเองให้มีวุฒิปริญญาตรีภายใน 5 ปี ควรมีสภาครูเป็นองค์กรอิสระภายใต้กำกับของกระทรวงและปรับปรุงให้คุรุสภาทำหน้าที่ดังกล่าว

การรับฟังข้อเสนอแนะรายงานการวิจัยในครั้งนี้นับเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดทำใบประกอบวิชาชีพครูและจากนี้ไปสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจะทำการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทั่วประเทศเพื่อให้ได้แนวทางที่สมบูรณ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้นต่อการจัดทำใบประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทยให้ดีที่สุดเหมาะสมที่สุดเพื่อนำไปสู่การร่างและปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ครู พ.ศ. 2488 อย่างละเอียดและจะเป็นเครื่องมือสำหรับการยกย่องเชิดชูเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงต่อไป

ที่สำคัญที่สุดคือลูกหลานไทย ไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ใดของประเทศจะได้รับการศึกษาจาก ***"ครู"*** *ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความมีมาตรฐานการศึกษาของประเทศไทยในอนาคต* ❖

สิทธิด้านจริยธรรม : หญิงชิดซ้าย-ชายแซงขวา ?

❖ รศ.ดร.ณัฏฐพงษ์ เจริญพิทย์
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มศว

เมื่อ 2-3 ทศวรรษที่แล้วมามีกระแสเรียกร้องสิทธิสตรีกันอย่างกว้างขวางจนมีผลให้สตรีได้รับสิทธิมากขึ้นหลายประการ เช่น สิทธิทางกฎหมายที่หญิงที่จดทะเบียนสมรสไม่จำเป็นต้องใช้นามสกุลของฝ่ายชายหรือสิทธิในการทำนิติกรรมที่สำคัญที่ภรรยาและสามีจะต้องลงนามร่วมกัน ตลอดจนสิทธิทางสังคม เช่น สตรีได้รับแต่ตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงทางราชการ ฯลฯ

เรื่องของสิทธิสตรีนี้มีข้อมูลเชิงพุทธธรรมที่สมควรนำมาปรารภให้ทราบกันอยู่บ้างบางประการ ซึ่งข้อเขียนนี้จะทำหน้าที่ดังกล่าวนั้นโดยผู้เขียนขอกำหนดชื่อเรื่องว่า **"สิทธิด้านจริยธรรม : หญิงชิดซ้ายชายแซงขวา"** ไว้เป็นปริศนาในเบื้องต้น เพื่อให้ผู้อ่านค้นหาคำตอบเอาเองเมื่ออ่านจบเมื่อพิจารณาข้อมูล 2 ส่วนนี้แล้ว

1. ข้อมูลว่าด้วยการบวชเป็นพระภิกษุณี

ในประวัติพระพุทธศาสนา ภิกษุณีมีกำเนิดภายหลังภิกษุ และสิ้นสุดไปก่อน ภิกษุณีองค์แรก คือ พระปชาบดีโคตมี พระมาตุจฉา ซึ่งเป็นพระมารดาเลี้ยงของเจ้าชายสิทธัตถะ กำเนิดขึ้นในพรรษาที่ 5 แห่งการบำเพ็ญพุทธกิจ ซึ่งกว่าจะได้รับพุทธานุญาตให้บวชได้ นับว่ามีความลำบากยากเย็นไม่น้อยดังความที่ว่า (พระเทพเวที (ประยุทธ ปยุตโต) 2533 : 204 - 206 และ 31)

วันหนึ่งขณะที่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่นิโครธารามในเมืองกบิลพัสดุ์ พระนางปชาบดีเสด็จไปทูลขออนุญาตให้สตรีสละเรือนออกบวช แต่พระพุทธเจ้าไม่ทรงยินยอมถึง 3 ครั้ง ฝ่ายพระนางปชาบดีไม่ละความพยายามได้เสด็จติดตามพระพุทธองค์ไปยังกูฏาคารศาลา ในป่ามหาวัน เมืองเวสาลี และปลงผม นุ่งผ้ากาสาวะ (พร้อมกับเจ้าหญิงศากยะอีกจำนวนมาก) ขณะยืนรออยู่ (พระบาทบวมและพระวรกายเปรอะเปื้อนธุลี) พระอานนท์มาพบเข้าสอบถามจนได้ความจึงไปกราบทูลขออนุญาต พระพุทธเจ้าก็ห้ามอีกถึง 3 ครั้ง ในที่สุดพระอานนท์เปลี่ยนวิธีใหม่ โดยกราบทูลว่าสตรีออกบวชในพระธรรมวินัยแล้วจะสามารถบรรลุโสดาปัตติผลจนถึงอรหัตตผลได้หรือไม่ ทรงตอบว่าได้ พระอานนท์จึงอ้างเหตุผลนั้น พร้อมทั้งอ้างการมีฐานะเป็นพระมาตุจฉาและเป็นพระมารดาเลี้ยงมีอุปการะมากต่อพระองค์ ในที่สุดพระพุทธเจ้าทรงอนุญาต แต่มีเงื่อนไขว่าพระนางปชาบดีจะต้องรับปฏิบัติตามครุธรรม 8 ประการเสียก่อน ได้แก่ 1. ภิกษุณี แม้บวชร้อยพรรษาแล้วก็ต้องกราบไหว้ภิกษุแม้บวชวันเดียวกัน 2. ภิกษุณีจะอยู่ในวัดที่ไม่มีภิกษุไม่ได้ 3. ภิกษุณีต้องไปตามวัดที่มีอุโบสถและเข้าไปฟังโอวาทจากภิกษุทุกกึ่งเดือน 4. ภิกษุณีอยู่จำพรรษา แล้วต้องปวารณาในสงฆ์สองฝ่าย (คือฝ่ายภิกษุและภิกษุณี) ทั้ง 3 ทาง คือ โดยได้เห็น โดยได้ยิน โดยรังเกียจ) 5. ภิกษุณีต้องอาบัติหนัก ต้องประพฤติมานัตในสงฆ์สองฝ่าย 15 วัน 6. ภิกษุณีต้องแสวงหาอุปสัมปทาในสงฆ์สองฝ่ายเพื่อนางสิกขมานา 7. ภิกษุณีไม่พึงด่า ไม่พึงบริภาษภิกษุไม่ว่าจะโดยปริยายใดๆ 8. ไม่ให้ภิกษุณีว่ากล่าวภิกษุแต่ว่ากล่าวภิกษุณีได้

กรณีการขอบวชเป็นภิกษุณีของพระนางปชาบดี สรุปความได้ว่า หากถือเหตุผลทางด้านสภาพสังคม -ศาสนาแล้วจะไม่ทรงอนุญาตให้สตรีบวชเลย แต่ด้วยเหตุผลในด้านความสามารถโดยธรรมชาติจึงทรงยอมให้สตรีบวชได้

เมื่อมีภิกษุณีเกิดขึ้นแล้ว สตรีที่จะบวชต่อมาต้องเป็นสิกขามานา คือ รักษาศีล 6 ข้อแรกในศีล 10 ไม่ให้ขาดเลยตลอด 2 ปีเสียก่อนจึงจะขออุปสมบทได้และต้องรับการอุปสมบทโดยสงฆ์สองฝ่าย คือ เมื่อบวชโดยภิกษุณีแล้วต้องบวชโดยภิกษุอีกชั้นหนึ่งและเมื่อเป็นภิกษุณีแล้วต้องรักษาศีล 311 ข้อ (*ภิกษุรักษาศีล 227 ข้อ*)

ข้อมูลว่าด้วยการบวชเป็นพระภิกษุณีนี้สรุปได้ว่า หญิงมีสิทธิที่จะบวชเป็นภิกษุณีได้น้อยกว่าชายและเมื่อบวชแล้วมีศีลที่ต้องรักษามากกว่าภิกษุ *(ภิกษุณีเกิดขึ้นในอินเดีย เคยมีในลังกาแต่ได้สูญสิ้นไป ส่วนในประเทศไทยไม่ปรากฏหลักฐานว่าได้เคยมีภิกษุณี)*

2. ข้อมูลโดยปริยายว่าด้วยการทดแทนพระคุณมารดา-บิดา

มีพุทธพจน์บทหนึ่งซึ่งพระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) ถอดความไว้ความว่า ***ภิกษุทั้งหลาย สำหรับบุคคลสองท่านเราจะไม่กล่าวว่าจะกระทำการตอบแทนได้ง่ายเลย สองท่านคือใคร คือ มารดาและบิดา หากบุตรจะเอามารดาไว้บนบ่าข้างหนึ่ง เอาบิดาไว้บนบ่าข้างหนึ่ง ปรนนิบัติดูแลเขาจะมีอายุยืน ร้อยปี อยู่ได้ตลอดศตวรรษ และเขาพึงปฏิบัติท่านทั้งสองด้วยการบัดสีนวดฟั้นอาบน้ำให้ และแม้ว่าท่านทั้งสองนั้นจะพึงถ่ายอุจจาระปัสสาวะบนบ่า ทั้งสองของเขา นั่นก็ยังไม่ชื่อว่าเป็นการอันได้กระทำคุณหรือตอบแทนแก่มารดาบิดา ถึงบุตรจะ พึงสถาปนามารดาบิดาไว้ในราชสมบัติ ทรงอิสรา ธิปัตย์ บนมหาปฐพีอันมีสัตตรัตนะมากหลายนี้ ก็ ยังไม่ชื่อว่าเป็นอันได้ทำคุณหรือตอบแทนแก่มารดาบิดา ข้อนั้นเพราะเหตุไร? เพราะมารดาบิดามีอุปการะมากเป็นผู้บำรุงเลี้ยง แสดงโลกนี้แก่บุตรทั้งหลาย "ส่วนว่าบุตรคนใดชักจูงปลูกฝัง ประดิษฐานซึ่งมารดาบิดาผู้ไม่มีศรัทธาไว้ในศรัทธาสัมปทา...ซึ่งมารดาบิดาผู้ทุศีลไว้ในศีลสัมปทา...ผู้มีมัจฉริยะไว้ในจาคะสัมปทา...ผู้ทราบปัญญาไว้ในปัญญาสัมปทาด้วยการกระทำเพียง นี้จึงชื่อว่าได้ทำคุณ ได้ตอบแทนแก่มารดาบิดา" (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) 2538 : 429)***

ข้อมูลส่วนที่ 2 นี้ สรุปความได้ว่า การให้ธรรมทานเป็นการตอบแทนพระคุณมารดาบิดาได้ดีกว่าการให้อามิสทานหรือการดูแลปรนนิบัติ ซึ่งในสังคมไทยกล่าวได้ว่าลูกสาวมักทำหน้าที่ในด้านอามิสทาน หรือการดูแลปรนนิบัติมารดาบิดาได้ดีและสม่ำเสมอกว่าลูกชาย แต่ด้วยเงื่อนไขที่ลูกชายสามารถบวชเรียน จึงมีโอกาสเทศน์โปรดโยมมารดาบิดา ซึ่งเป็นการให้ธรรมทานได้สูงกว่าหญิง

จากข้อมูลส่วนที่ 1 *(การบวชเป็นพระภิกษุณี)* และข้อมูลส่วนที่ 2 *(การทดแทนพระคุณมารดา-บิดา)* ผู้อ่านคงจะตอบคำถามได้เองว่าสิทธิด้านจริยธรรมนั้น หญิงชิดซ้าย-ชายแซงขวาจริงหรือไม่? แต่หากผู้ใจจะเปลี่ยนกฎจราจรเป็นแบบลาวหรือสหรัฐหรือดีความว่าสตรีก็ให้ธรรมทานแก่บุรุษอยู่เสมอๆ เช่นกัน เช่น กรณีแม่สอนลูกหรือภรรยาสอนสามีก็ไม่ว่ากัน ❖

วิพิธทัศนาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา

ร.ร.สาธิต มศว ปทุมวัน ร่วมกับคณะกรรมการส่งเสริมกิจการโรงเรียนและสมาคมศิษย์เก่าสาธิตปทุมวัน จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำรายได้ทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย ด้วยการจัดการแสดงวิพิธทัศนาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา พระนวมินทราชันสาธิตปทุมวันน้อมเกล้าฯ เมื่อวันที่ 21 ส.ค. 42 ณ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสืออ้างอิง

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต) **พจนานุกรมพุทธศาสน์ฉบับประมวลธรรม.** พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2533.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) **พุทธ ธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2538.

คุณเมธี บัวศรี
ผู้จัดการศูนย์หนังสือ มศว

สิงหาคม 2540 เวลาเช้า

"สวัสดีครับท่านอธิการบดี" (รศ.ดร.สุมณฑา พรหมบุญ)

"สวัสดีค่ะคุณเมธี มาทำอะไรคะ" (ผู้เขียน)

"มาส่งลูกที่โรงเรียนสาธิตและเดินออกกำลังที่สนามฟุตบอลนี้ครับ"

"ตอนนี้กำลังทำอะไรอยู่"

"กำลังจะทำร้านหนังสืออยู่ครับ"

"มาทำที่นี่ไหมคะ"

"ขอบคุณครับ ผมใคร่ขอพิจารณาและจะให้คำตอบโดยเร็วครับ"

วันรุ่งขึ้น

"ท่านอาจารย์ครับ ผมตัดสินใจที่จะทำที่นี่ครับ"

นี่เป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆ ด้วยความบังเอิญเป็นการตัดสินใจที่ปราศจากความคิดทางด้านธุรกิจการตลาดใดๆ ขอเพียงแต่ให้เกิดศูนย์หนังสือแห่งนี้ขึ้นมาเท่านั้น

พฤษภาคม 2541

เริ่มดำเนินการก่อสร้างตกแต่งอาคารสถานที่ ณ ชั้นล่าง อาคาร 14 เตรียมงานทั่วไป มีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นหลายประการ ซึ่งก็แก้ไขได้บ้างตามเรื่องตามราว และในที่สุดร้านหนังสือแห่งนี้ก็ได้ทดลองเปิดให้บริการเมื่อปลายเดือนกันยายน 2541 และเปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2541

การดำเนินการในระยะเริ่มแรก ก็ได้พบกับปัญหาต่างๆ มากมาย ไม่ว่าเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้, เกี่ยวกับประเภทหนังสือที่วางจำหน่าย ปัญหาเกี่ยวกับความเชื่อถือเชื่อมั่นประกอบกับเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงแบบไม่เคยเป็นมาก่อน ซึ่งศูนย์หนังสือก็ได้พยายามประคับประคองตัวเองและปรับตัวอยู่ตลอดเวลา

ความเชื่อมั่นได้เกิดขึ้นอย่างช้าๆ ได้รับความเมตตาจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ได้รับความร่วมมือจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ในการนำหนังสือมาวางจำหน่ายมากขึ้น ศูนย์หนังสือ มศว จึงเป็นที่รู้จักของผู้คนและสถาบันต่างๆ ทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัดเพิ่มขึ้น นับเป็นความสำเร็จระดับหนึ่งตามที่ได้ตั้งปณิธานไว้ คือ

1. มหาวิทยาลัยจะต้องมีศูนย์หนังสือเป็นของอยู่คู่กัน (ไม่ว่าผู้ใดจะเป็นผู้ดำเนินการก็ตาม)

2. ศูนย์หนังสือต้องเลี้ยงตัวเองได้

3. ศูนย์หนังสือต้องมีหนังสือหลายหลากเพียงพอให้บริการ

ถึงวันนี้ เป็นเวลาประมาณ 10 เดือน ที่เปิดให้บริการมา ศูนย์หนังสือ มศว ขอน้อมรับคำตำหนิติชม คำแนะนำ จากท่านทั้งหลาย และจะพยายามปรับปรุงข้อบกพร่องทั้งหลายอย่างเต็มความสามารถเท่าที่จะทำได้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ

– ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ผู้ล่วงลับ ผู้ที่ทำให้ผู้เขียนได้เข้ามาผูกพันกับวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

– รศ.ดร.สุมณฑา พรหมบุญ ผู้จุดประกายแห่งศูนย์หนังสือนี้

– คณะผู้บริหาร, คณาจารย์, บุคลากรในมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งให้ความเมตตาให้คำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือ

– ผู้มีอุปการะคุณ และนิสิตทุกท่าน

ศูนย์หนังสือ มศว
หนังสือ สื่อแห่งปัญญา

แนวคิดของการปฏิรูปการเรียนรู้

เป้าหมายของการศึกษานั้นคืออะไร การศึกษาในภายในจากภายใน เพื่อจะประพฤติกระทำให้เป็นมนุษย์ที่ถูกต้อง... เป็นการศึกษาในส่วนที่ละสิ่งที่ต้องละ ต้องสร้างสรรค์สิ่งที่ควรสร้างขึ้นมาโดยตรง

พุทธทาสภิกขุ

มุมสโมสร

สวัสดีครับ เจอกันอีกเช่นเคย วันนี้ผมแผลงศร จะมาเล่าสู่กันฟังเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ที่ทางสโมสรนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ จะจัดมีขึ้นในปีการศึกษา 2542 นี้นะครับ เริ่มกันเลยก็แล้วกัน

16 พ.ค.42 โครงการแรกพบคณะศึกษาศาสตร์
7-23 มิ.ย.42 โครงการรับน้องประชุมเชียร์
26 มิ.ย.-9 ก.ค.42 โครงการกีฬาเฟรชชี่
15 ก.ค.42 โครงการวันไหว้ครูและบายศรีสู่ขวัญ
3-5 ก.ย.42 โครงการอบรมจริยธรรม
ต.ค. 42 โครงการค่ายอบรมพัฒนาบุคลิกภาพ
16 ก.ย.42 โครงการวันคล้ายวันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์
พ.ย.42 โครงการกีฬาประเพณีศึกษา-บูรพา
1-16 ก.ย.42 โครงการ E.D. คัพ
ธ.ค.42 โครงการเฉลิมพระเกียรติองค์ในหลวง
ม.ค.43 โครงการค่ายอนุรักษ์ธรรมชาติ
มี.ค.43 โครงการศึกษาราตรี
มี.ค.43 โครงการสัมมนาสโมสรนิสิตศึกษาศาสตร์

โครงการทั้งหมดเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นโครงการที่จัดขึ้นมาเพื่อน้องๆ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ร่วมแรงร่วมใจกันทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาคณะศึกษาศาสตร์ต่อไป... Bye ...

แผลงศร

คณะกรรมการสโมสรนิสิตคณะศึกษาศาสตร์

1. นายวราวุธ บุตรรัตน์ *ประธานสโมสร*
2. นายนิยม สุขทอง *รองประธานฝ่ายนอก*
3. นายพยุงศักด สาหร่ายเพชร *รองประธานฝ่ายใน*
4. น.ส.จันทนา เปรมฤดีปรีชาชาญ *เลขานุการ*
5. น.ส.ปิยะมาศ สะโส *เหรัญญิก*
6. นายศรนรินทร์ สังวาลย์ *ผู้ช่วยเหรัญญิก*
7. น.ส.ธัญญา ฉิ่งสูงเนิน *วิชาการ*
8. นายนันทวัฒน์ หมื่นประจญ *การกีฬา*
9. นายประทีป เอกศิริ *ผู้ช่วยฝ่ายกีฬา*
10. นายณรงค์ ควรคำนึง *พัสดุ*
11. นายสาธิดา เทพนำโสมนัสส์ *ประชาสัมพันธ์*
12. นายนิพนธ์ สติภา *สันทนาการ*
13. นายสมพร เงาแจ้ง *สวัสดิการ*
14. น.ส.วาสนา ศรีจันมา *พยาบาล*
15. นายเรืองวิทย์ ฐิตะลักขณะ *ประสานงาน*
16. นายพีรศักดิ์ รักษาพล *ประสานงาน*
17. นายเอกชัย เหมือนสังข์ *ศิลปวัฒนธรรม*

ติดอาวุธให้ปัญญา ชิณที่...
ศูนย์หนังสือ ทก.
ชั้นล่าง อาคารเรียนรวม (ตึก14)
ศูนย์รวมหนังสือ ตำรา ทุกชนิด
(โดยเฉพาะด้านศึกษาศาสตร์)

ชะแว้บแอบปิ๊ง

ปวัน มีนรักษ์เรืองเดช

ปคุณา แซ่อึ้ง

สวัสดีค่ะ อีก 1 ขวบปีแล้วนะคะ สำหรับคณะศึกษาศาสตร์ของเรา ก้าวหน้าก้าวหลังอย่างไรก็ดูกันเอาเองนะคะ (วิจารณ์ไม่ได้)

วันนี้ "เพลงทวนสายลม" ภูมิใจเสนอ น้อง 2 คน ที่จะมาร่วมแสดงความยินดีกับคณะของเราในวันสถาปนาคณะในปีนี้ (16 กันยายน 2542)

- ปวัน มีนรักษ์เรืองเดช น้องไผ่ ปี 1 เอกการแนะแนว

- ปคุณา แซ่อึ้ง น้องเจน ปี 1 เอกการแนะแนว

▼ เกือบหนึ่งเทอม ที่ผ่านมารู้สึกอย่างไรกับคณะของเราอย่างไรบ้างคะ

เจน - ได้เข้าใจถึงปัญหาความลำบาก และความสำคัญของการเป็นครู

ไผ่ - ได้รู้ชีวิตครูเป็นอย่างไร ได้รับรู้ถึงวิชาการแนะแนว ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมชอบอยู่แล้ว แล้วก็ผูกพันกับคณะมากขึ้นด้วยครับ

▼ อยากจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรกับคณะของเราบ้าง (ถ้ามีอำนาจที่จะทำได้)

เจน - อยากจะปรับปรุงความรู้สึกที่ทุกคนมีต่อคณะของเรา เพราะคนทั่วไปยังไม่เข้าใจคำว่า "ศึกษาศาสตร์" ดีพอคะ

ไผ่ - ผู้หญิงในคณะไม่ค่อยสวยเท่าไหร่ (เค้าไม่ชอบเธอละซิ) รู้สึกว่าคนภายนอกยังไม่ค่อยรู้เรื่องเกี่ยวกับคณะของเราเท่าไหร่ น่าจะจัดโปรโมทคณะดูนะครับ

▼ อวยพรวันคล้ายวันเกิดของคณะเราสักหน่อย

เจน - ดีใจกับบุคลากรทุกคนที่ก่อตั้งคณะนี้ และทุกคนที่ทำให้คณะของเราอยู่คู่มศว มาจนครบรอบวันคล้ายวันเกิดในปีนี้ ขอให้ทุกคนมีความรักให้กับคณะ และทำเพื่อคณะ เจริญรอยตามรุ่นพี่เก่าๆ นะคะ

ไผ่ - ขอให้คณะของเราอยู่ยั่งยืนนาน ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพรับใช้ประเทศชาติต่อไปนะครับ

ขอบคุณหนุ่มน้อยหน้าใสกับสาวน้อยร่างสั้นน้องไผ่และน้องเจนด้วยนะคะ(คนอะไรไม่รู้หล่อ...มากกก)

เพลงทวนสายลม

Mail Box

"....คณะศึกษาศาสตร์ให้อะไรเรามาก สอนให้เราเป็นครูที่ดี...."

"ความรู้สึกที่น้องๆ มีต่อคณะศึกษาศาสตร์และสถาบัน"

น.ส.นริศา พงษ์สุวรรณ (ฝน) "มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขึ้นชื่อว่า มีมาตรฐานทางด้านการศึกษาสูงในทุกๆ ด้าน ได้เรียนที่นี่แล้วรู้สึกภาคภูมิใจ อยากร่วมกิจกรรมทุกๆ อย่างเท่าที่มีความสามารถจะทำได้พร้อมกับหาความรู้ให้ได้มากที่สุด"

นายศุภกิจ บุติมาสมบัติ (น้องอุ้ง) "ความรู้สึกส่วนหนึ่งที่ผมอยากจะบอกว่า มหาวิทยาลัยสามารถให้ความรู้และการศึกษาที่ดีให้ผมอย่างเต็มที่ ทำให้มีวันนี้วันที่ผมจะเริ่มต้นใช้ชีวิตก้าวไปสู่ความเป็นครูสอนนักเรียนต่อไป

นายเกล้าฉวาย สุวรรณธาดา (น้องขลุ่ย) "คณะศึกษาศาสตร์เป็นสุดยอดของคณะต่างๆ สอนให้คนได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย มหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่เราภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งช่วยให้ผมได้เรียนรู้ได้ทำกิจกรรมเพื่อนาคตที่ดี"

น.ส.กองกาญจน์ เหล่าจันทร์อัน (น้องอ้อ) "มหาวิทยาลัยแห่งนี้พื้นที่ไม่กว้างขวางนัก แต่พอเข้ามาอยู่ได้มาเรียนรู้ชีวิตที่นี่ รู้สึกอบอุ่นใจ คณะศึกษาศาสตร์ให้อะไรเรามาก สอนให้เราเป็นครูที่ดี อยากทำกิจกรรม ทำประโยชน์ต่อส่วนรวมให้มากที่สุด"

นายวีรยุทธ วิริยะศิริพจน์ (น้องหลง) "มหาวิทยาลัยดูเก่าแก่มีคุณค่า ศิษย์เก่าล้วนแต่มีคุณภาพการผลิตบุคลากรของคณะศึกษาศาสตร์เป็นไปเพื่อช่วยเหลือสังคม สิ่งที่ผมอยากจะทำเพื่อคณะศึกษาศาสตร์ก็คือ การเป็นครูที่ดี การได้มีโอกาสไปสอนหนังสือเด็กๆ ชนบท"

นายธนิดา พงษ์รอด (น้องนิก) "ประทับใจในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ดียอดเยี่ยมมีคุณภาพกิจกรรมทุกๆ อย่างล้วนแล้วเป็นสิ่งที่ควรค่ากับการพัฒนาบุคคล คณะสร้างคน สร้างงาน สร้างกิจกรรมพัฒนาสังคมให้รุ่งเรืองต่อไป..."

น.ส.รุจนารถ จันทะวงศ์ (น้องเปิ้ล) "คณะศึกษาศาสตร์ผลิตบัณฑิตที่เป็นครูมารับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมต่างๆ ล้วนแล้วแต่มีคุณภาพ เพื่อช่วยส่งเสริมประสบการณ์"

ดร.จันทร์ ชุ่มเมืองปัก เล่าสู่กันฟังที่นี่... **ชุมทางศิษย์เก่า เทา-แดง**

16 กันยายน วันคล้ายวันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์อีกแล้ว.....

ใน วารสารศึกษาศาสตร์ เดือนกันยายน ของปี 2541 ผมได้เขียนถึงวันคล้ายวันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์ของเราไว้ 3 หน้า คิดเป็นจำนวนคำประมาณ 1,200 คำพีเดียว ...แป๊บเดียวครบรอบ 1 ปีอีกแล้วแป๊บเดียวจริงๆ ด้วย....เพื่อเป็นการรำลึกถึงผู้ให้กำเนิดคณะก็ใคร่เขียนถึงอีกสักวาระหนึ่งก็แล้วกัน

16 กันยายน พ.ศ. 2497 คือ วันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันของปวงชนชาวเราได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติวิชาการศึกษาจึงถือว่าวันที่ 16 กันยายน เป็นวันสถาปนา **คณะศึกษาศาสตร์** ซึ่งเมื่อปี 2497 ยังเป็น **วิทยาลัยวิชาการศึกษา**อยู่ ยังไม่ได้เป็น **คณะศึกษาศาสตร์** เป็นเพียง **หลักสูตรวิชาการศึกษา** แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา คือ **ประถมศึกษา มัธยมศึกษา บริหารการศึกษา**และ**อาชีวศึกษา** มี **ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี** เป็น**หัวหน้าคณะวิชาการศึกษา** *(ทะแรกที่ท่านอาจารย์สาโรชได้มาประจำอยู่โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงนั้นท่านมาในฐานะเป็นอาจารย์ผู้สอนธรรมดา แล้วก็ก้าวขึ้นเป็น ผู้อำนวยการโรงเรียน ครั้นเมื่อประกาศใช้ พ.ร.บ.ในปี 2497 แล้ว ท่านจึงได้เป็นรองอธิการบดีควบหัวหน้าคณะวิชา แล้วจึงเป็นอธิการวิทยาลัย ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็น รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีกรมการฝึกหัดครู และรองปลัดกระทรวงอีกรอบหนึ่งในเวลาต่อมา)*

ศ.ดร.สาโรช บัวศรี จึงถือเป็นปรมาจารย์ของ**คณะศึกษาศาสตร์**รุ่นแรกหรือคนแรกเลยทีเดียว ท่านได้วางรากฐานไว้ให้เป็นมาตรฐานมากมายที่ทั้ง **คณะศึกษาศาสตร์** และ **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**ได้ยึดถือเป็นแนวทางสืบมา แม้ปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ว่า **สิกฺขา วิรุฬฺหิ พิสมฺปตฺตา** หรือ **การศึกษาคือความเจริญงอกงาม** ซึ่งท่านได้ให้ไว้ก็ยังยึดมั่นอยู่จนถึงปัจจุบัน และในสมัยที่มหาวิทยาลัยยังเป็นวิทยาลัยและมีการสอนการเรียนเพียงคณะเดียวคือ คณะศึกษาศาสตร์นั้น ศิษย์รุ่นนั้นมีความรักใคร่สามัคคีกันเหนียวแน่น โดยเฉพาะรุ่นที่อยู่หอพักมาด้วยกันผูกพันกันมากแม้สำเร็จออกไปปฏิบัติหน้าที่แล้วก็จะยังติดต่อสื่อสารคอยสดับตรับฟังข่าวความเคลื่อนไหวของกันและกัน จนสามารถจัดตั้งเป็นสมาคมศิษย์เก่าได้ในเวลาต่อมา (เมื่อแรกตั้งในพ.ศ. 2500 นั้นยังเรียก **องค์การนิสิตเก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา** ซึ่งมี **รศ.สมบูรณ์ พรรณภพ** เป็นนายกฯ คนแรก ต่อมา พ.ศ. 2501 ได้ **ดร.จรูญ มิลินทร์** เป็นนายกคนที่ 2 และ พ.ศ. 2503 **รศ.สมบูรณ์** กลับมาเป็นนายกอีกครั้งหนึ่งจนถึง พ.ศ. 2505 เปลี่ยนนายกเป็น **รศ.ดร.สุภรณ์ ศรีพหล** (ถึงแก่กรรมแล้ว)ฯลฯ...จนกระทั่งมาเปลี่ยนองค์การนิสิตเก่า เป็น **สมาคมศิษย์เก่า** เมื่อ พ.ศ. 2507)

นักรักบี้ฟุตบอลแห่งวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ.2496

พูดถึงสมาคมศิษย์เก่า ท่าน **ศ.ดร.สาโรช บัวศรี** สมัยที่ยังมีชีวิต โดยเฉพาะหลังจากเกษียณอายุราชการเมื่อ พ.ศ. 2519 แล้ว ท่านผูกพันกับสมาคมมากเลยเพราะคณะกรรมการสมาคมจะช่วยกันจัดงานวันคล้ายวันเกิดให้ท่านเป็นประจำนับตั้งแต่พ.ศ.2527 เป็นต้นมา ครั้งแรกจัดที่โรงแรมอิมพีเรียล มี **ศ.ดร.ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์** เป็นประธานจัดงาน **ครั้งที่ 2** พ.ศ. 2528 ที่ราชตฤณมัยสมาคม **อ.บรรจง ชูสกุลชาติ** เป็นประธานจัด **ครั้งที่ 3** พ.ศ. 2529 ที่โรงแรมอิมพีเรียล (อีก) **รศ.ชม ภูมิภาค** เป็นประธาน **ครั้งที่ 4** พ.ศ. 2530 จัดที่โรงแรมบางกอกพาเลซ (ปัจจุบันคือ เมอร์เคียว) **อ.พะนอม แก้วกำเนิด** เป็นประธาน **ครั้งที่ 5** พ.ศ. 2531 ที่บางกอกพาเลซ (อีก) **ดร.สมชัย วุฑฒิปรีชา** เป็นประธาน ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2532 ที่โรงแรมธารา **รศ.ดร.ชาตรี เมืองนาโพธิ์** เป็นประธาน **ครั้งที่ 7** พ.ศ. 2533 ที่บางกอกพาเลซ (อีกหน) **อ.บรรจง ชูสกุลชาติ** เป็นประธาน ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2534 ที่โรงเรียนหอวัง **อ.ประจวบ แสงอินทร์** เป็นประธาน และ **ครั้งสุดท้าย** คือ **ครั้งที่ 9** วันเสาร์ที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2535 จัดที่โรงเรียนหอวัง มี **จันทร์ ชุ่มเมืองปัก** คือผมเองครับ เป็นประธาน ซึ่งผมคิดว่างานปีนั้นสนุกมาก(ก็ผมเป็นประธานนี่ครับ) และปี 2535 นั่นแหละที่พระอาจารย์ของเราได้รับยกย่องจากคุรุสภาในโอกาสที่กระทรวงศึกษาธิการมีอายุครบ 100 ปี ว่าเป็น **บุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่การศึกษาของชาติอย่างสูงยิ่ง** ครั้นถึง พ.ศ. 2536 พระอาจารย์ของเราก็เริ่มป่วย เข้าๆ ออกๆ โรงพยาบาลเป็นประจำ วันหนึ่ง **ผมกับอาจารย์ประจวบ แสงอินทร์** ไปเยี่ยมท่านที่โรงพยาบาลพร้อมมิตรเพื่อจะเรียนท่านว่าวันเกิดของท่านปีนี้จะขออนุญาตทำโก้ๆ ที่โรงแรมก็แล้วกัน แต่เมื่อไปพบท่านที่โรงพยาบาลแล้วพวกเราก็พูดไม่ออก **เพราะท่าน....และท่านก็**ได้ถึงแก่อนิจกรรมอย่างสงบ เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2536 โดยที่ศิษย์เก่าไม่ได้มีโอกาสจัดงานวันคล้ายวันเกิดให้ท่านอีกเลย

อาจารย์ที่เคารพครับ ขอให้วิญญาณของอาจารย์ จงไปสู่สุคติ ณ สัมปรายภพโน้นเถิด

ครับหันมาถึงสมาคมศิษย์เก่าอีกที ก็ปีนี้แหละ The Year Two Thousand แปลว่า ปี ค.ศ. 2000 แล้ว เป็นปีที่จะมีการสรรหาและเลือกนายสมาคมคนใหม่ เพราะนายกปัจจุบัน **คุณมานิต ศรยุทธเสนี** จะสิ้นสุดวาระ...ท่านอยากได้ใครเป็นนายก อยากให้คนแก่ คนหนุ่ม หรือใครมาเป็นนายก ก็เสนอชื่อไปที่กรรมการสรรหาซึ่งมี**รศ.ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวี** เป็นประธานกรรมการ มี **ชาญชัย อินทรสุนทร สนิท เจริญธรรม ว่าที่ ร.ต.ไพศาล ประทุมชาติ** ร่วมเป็นกรรมการและ **ภัทรพร บุญศรีโรจน์** เป็นกรรมการและเลขานุการ ก็แล้วกันนะครับ หากคิดชื่อใครไม่ออกจะลองเสนอชื่อผมเป็น Candidate อีกสักหน ก็ไม่ว่าอะไร ฮิฮิ

พูดถึง วันที่ 16 กันยายน วันคล้ายวันสถาปนาคณะศึกษาศาสตร์อยู่ดีๆแท้ๆ ไหงมาลงท้ายด้วยการสรรหานายกสมาคมศิษย์เก่าปี 2000 ก็ไม่รู้

*ณ วาระอันเป็นมงคล ในนามศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาหรือจะเรียกตรงๆ ก็คือ **ศิษย์เก่าเทา-แดง** รุ่นเดอะๆ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกนี้ โดยเฉพาะวิญญาณของ **ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี** พระอาจารย์ของพวกเรา จงดลบันดาลให้คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จงประสบแต่ความพัฒนามั่นคงมีความเจริญงอกงามอย่างหาที่สุดมิได้เป็นที่ยอมรับศรัทธาของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศตลอดไปและยิ่งขึ้น จนชั่วนิรันดรเทอญ* ❖

บทคัดย่อ การวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนและสื่อการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา

(A Research and Development of Mathematics Teaching Model and Instructional Media for the Elementary Level)

❑ รศ.วรรณี โสมประยูร

การวิจัยครั้งนี้เป็นโครงการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับรูปแบบการสอนและสื่อการสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษาที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาและประเมินผลการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ที่ได้รับจากวิธีสอนแบบวรรณี (2) พัฒนาคู่มือครูและชุดการสอนคณิตศาสตร์ที่ใช้ประกอบวิธีสอนแบบวรรณี และ (3) ส่งเสริมการเผยแพร่และขยายผลการใช้วิธีสอนแบบวรรณี

เพื่อให้การวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนและสื่อการสอนคณิตศาสตร์ในครั้งนี้ได้ผลสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็นโครงการย่อยชุดต่างๆ รวม 6 โครงการและมีวิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

โครงการย่อยชุดที่ 1 : โครงการทดลองสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบวรรณี ใช้วิธีวิจัยเชิงทดลอง

โครงการย่อยชุดที่ 2 : โครงการศึกษาและสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนแบบวรรณีระหว่าง พ.ศ.2536-2541 ใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยายแบบวิเคราะห์เอกสาร

โครงการย่อยชุดที่ 3 : โครงการพัฒนาสื่อการสอนคณิตศาสตร์เพื่อใช้ประกอบวิธีสอนแบบวรรณีแบ่งออกเป็น 2 โปรแกรมวิจัย ได้แก่

โปรแกรมที่ 1 : *โปรแกรมการพัฒนาคู่มือครูคณิตศาสตร์*

โปรแกรมที่ 2 : *โปรแกรมการพัฒนาชุดการสอนคณิตศาสตร์*

ใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยายแบบวิเคราะห์เอกสารทั้ง 2 โปรแกรม

โครงการย่อยชุดที่ 4 : โครงการอบรมครูคณิตศาสตร์เพื่อเผยแพร่วิธีสอนแบบวรรณี ใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยายแบบวิเคราะห์เอกสาร

โครงการย่อยชุดที่ 5 : โครงการเผยแพร่วิธีสอนแบบวรรณีโดยผ่านสื่อและกิจกรรมทางวิชาการประเภทต่างๆ ใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยายแบบวิเคราะห์เอกสาร

โครงการย่อยชุดที่ 6 : โครงการส่งเสริมการใช้วิธีสอนแบบวรรณีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ

จุดประเด็นสำคัญในการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ก็คือ ผู้วิจัยต้องการพัฒนารูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา ชื่อ "วิธีสอนแบบวรรณี" พร้อมทั้งต้องการพัฒนาสื่อการสอนคณิตศาสตร์ที่ใช้ประกอบวิธีสอนแบบวรรณี ซึ่งได้แก่ คู่มือครู ชื่อ "เทคนิคการสอนคณิตศาสตร์สำเร็จรูประดับประถมศึกษา" และชุดการสอน ชื่อ "ชุดสื่อพัฒนาศักยภาพคณิตศาสตร์อเนกประสงค์" โครงการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ได้เสร็จสมบูรณ์แล้วตามวัตถุประสงค์ และปรากฏผลการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

1. วิธีสอนแบบวรรณีเป็นรูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาที่มีศักยภาพสูง และสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ได้ผลโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดีมาก

2. คู่มือครู "เทคนิคการสอนคณิตศาสตร์สำเร็จรูประดับประถมศึกษา" และชุดการสอน "ชุดสื่อพัฒนาศักยภาพคณิตศาสตร์อเนกประสงค์" เป็นสื่อการสอนคณิตศาสตร์ที่ได้รับการพัฒนาเรียบร้อยแล้ว โดยมีลักษณะเฉพาะพิเศษและสามารถนำไปใช้ประกอบวิธีสอนแบบวรรณีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การเผยแพร่และขยายผลการใช้วิธีสอนแบบวรรณีโดยผ่านสื่อและกิจกรรมทางวิชาการประเภทต่างๆ ได้ผลตรงตามเป้าหมายของผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่ง ❖

โครงการเพชรในตม

ในปีการศึกษา 2542 มีผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตโครงการเพชรในตม รุ่นที่ 14 จำนวน 30 คน จากจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้ ภาคกลาง 4 คน ภาคเหนือ 7 คน ภาคใต้ 8 คน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 11 คน นิสิตทั้ง 30 คน จะได้รับทุนการศึกษาให้ศึกษาในระดับปริญญาตรี วิชาเอกการประถมศึกษา และวิชาโทตามความสมัครใจ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) โดยปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ภูมิลำเนาของตน เป็นเวลาอย่างน้อย 4 ปี ตามสัญญา

นับถึงปัจจุบันโครงการเพชรในตมผลิตบัณฑิตไปแล้ว 10 รุ่น รวม 262 คน ซึ่งกระจายกันรับราชการอยู่ตามโรงเรียนในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศไทย โดยมีการพบปะเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กันอย่างสม่ำเสมอ และขณะนี้มีนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่อีก 4 รุ่น คือ รุ่นที่ 11-14 รวม 119 คน รวมบัณฑิตและนิสิตโครงการเพชรในตม ทั้งสิ้นจำนวน 381 คน ❖

ISSN 0859-0438
ศึกษาศาสตร์
จดหมายข่าว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ

ที่ปรึกษา
คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา คณะศึกษาศาสตร์
นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บรรณาธิการ
ผศ.บุญเกื้อ ควรหาเวช
กองบรรณาธิการ
รศ.ดร.สมชาย ชูชาติ อาจารย์ชานาญ แสงแก้ว
อาจารย์สมชาย แสงจิตต์พันธุ์
อาจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์
น.ส.อุษา บานเย็น
ประสานงานและสมาชิกสัมพันธ์
น.ส.พิมมาศ พาทีเพราะ นางกรกมล ศรีเดือนดาว
น.ส.กาญจนา ธีระจารุวรรณ นางละม้าย ศรีไพธิ์ชัย
บัญชีและการเงิน นายวันชัย ลิขิตศิริทรัพย์

พิมพ์ที่ งานจักรกลการพิมพ์ กองกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 664-3820 ต่อ 5616
สำนักงานเลขานุการคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม. 10110
โทร. 258-3997, 260-3638, 262-1641-2 หรือ 258-0310, 664-3820 ต่อ 5534, 5505 โทรสาร 260-0124
http://www.swu.ac.th/edu

ในราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กทม. 10110
ที่ ทม 1005/พิเศษ

กรุณาส่ง